Cat. 170

2º

Paulus florentinus theologorū minimus diui ordinis ſancti ſpiritus dño Leonardo de Platis ciui ⁊ canonico mediolanenſi. Salutem plurimam dicit.

Ex flagitaſti amicorum princeps. quum non minus tantam ſitim tibi morē gerendi paſſo iubere poſſes. ut litteris traderem. quid in regis Dauid pſalmis penitentialibus ſentirem. Parua quidem rogas ab eo qui tue beneficentie ac liberalitati monarchiā ſi proprij iuris eēt conferret. Nondum enim viſam nondum
Platoꝝ origo Plato — bene meritam nobilem progeniem tuam de platis. a principe philoſophorum omnium platone ortam. Deo credito latente in hu mano corpore ¶ Dilexi. diligo. diligamqꝫ ſemper. dum ſpiritus hos reget artus. Et ſane ſi honor ⁊ nobilitas probata omniū ſapientum ſententia uirtuti tantum ꝯuenit ⁊ illius monarchia oīs in Platone reperta eſt. Non video quin tam heroice uirtutis heredes nobiliſſimi cenſendi ſint meritoqꝫ nedū amandi ſed colendi ⁊ venerandi illiū philoſophi tamq̃ꝫ numen quoddā habuere.
Aug. Hyero. — Et theologi Aug. ubiqꝫ ⁊ Hyeronim᷒ ad Paulinum ſtupendum admirandumqꝫ pre/dicant ¶ Cuius doctrinas achademie. gin/naſia perſonabant qui litteras quaſi toto fu gientes orbe ſequutus eſt. cuius capacitatē omnis fere orbis replere non poterat. Cui
Ariſto. — Ariſtoteles in ſecretis non ſine cauſa ſci/entiarum monarchiam attribuit. Narrat
Hyero. — Hyeronimus lib° p° contra Iouinianū. Et altius repetam tue originis altitudinem me
Seuſip᷒ Cleantus — rito predicandam. ⁊ celebrandam. ꝙ Seu ſippus ſororis Platonis filius ⁊ Cleantus ⁊ anaxelites philoſophi lib° 2° phie.
Perition — Peritionem Platonis genitricem. fantaſ/mate appollinis oppreſſam. ſapientie prin cipem peperiſſe ¶ In cuius rei ſignum cla/
Apes Iupiter Ambro. Valerius — rius Apes incunabulis mel ori fundebant ut Ioui ꝯdam ⁊ diuo Ambroſio in dec᷒ nedum mediolanenſiū ⁊ romanoꝝ ſed to tius terraꝝ orbis. que ſm Valerium ſem piterne felicitatis indices fuerunt ¶ Quid eſt itaqꝫ quum a fonte riuuli emanent ꝙ tantum mirantur omnes ⁊ uno ore loquun tur ut infinitos tue domus heroes ad ſide ra uſqꝫ euectos ſileam. Georgium platum

cui omnem monarchiam legum. diuinitus datam italia omnis intellexit. Theodorūqꝫ filium eius iuris ꝯſultoꝝ iubar. clariſſimū noſtriſqꝫ temporibus mediolani decus. Si
ipſi quoqꝫ quatuor annoꝝ pueri tanq̃ꝫ ge/mini caſtor ⁊ pollux in celeſtia forte ſigna redigendi Platonem diuina quadā indole — gemini caſtor pollux
polliceri videntur. imo neſcio quo benigno celi influxu. Platoꝝ honoranda domus achademicam illam per totum fere orbem ſapientiam reſonantē redoleat ut ipſi quoqꝫ ſerui tui philoſophoꝝ mores ſapiant. Dedi ſti mihi in adoptionis filium xp̄oforum tam bone indolis puerum. ut in uno corpore du os admirari poſſimus etatis puerulū ⁊ mo ribus ſenem. Nō ergo immerito tanta do mus publico ſapiētū decreto illuſtrata. tot reꝝ geſtarum yſtoriographos philoſophos
habuit ¶ Inter quos Apuleius lib° de vita ⁊ moribus platonis ſcripſit. Ariſtonē pa trem de genere fuiſſe neptunni ¶ Matrem — Apuleius Ariſton
vero peritionē a ſolone ſapientiſſimo Apol linis oraculo. Et Socrates iudicato legum latore ⁊ duce prohibito athenaꝝ ⁊ longe ante a Codro iuſtiſſimo rege athenarum qui voluit mori pro patria Vir. iungia co dri originē traxiſſe. quo fit mi Leonarde ut intelligas quantum regalis ⁊ diuine ſtir pis ortum heredem. Non tantum nominis ſed virtutis. nedum Paulus. ſed omne hu manum genus diligere teneatur. Unde quelibet ſcientie ⁊ artes. ſi achademicoꝝ peripatheticoꝝqꝫ libri iungantur ⁊ accura tius perſcrutati ſint niſi a Platone a quo tanq̃ꝫ a fonte riui uberrimi ſtagnum effe/cere. Legantur nonne queſo diui Platonici
Marſilij phicini ꝯciuis noſtri omnibus ſe/culis traductiones celebrande quē ſepe Pla tonem florentina lingua loquentē crediderīs ut Learcus peripateticus ratus eſt Ariſto telem Moyſē eſſe. ⁊ actica lingua loqui. — Marſilius Phicin᷒ Platoni cus Learcus
In huius quoqꝫ dilectionem unicam Di/uina platonicoꝝ ſapiētia me impulit. Pre uiderat magiſter eius Socrates hanc vim — Socrates
alliciendi in amoremqꝫ humana corda tra/endi in uiſione Cigni de ara cupidinis in — Cignus
academia in ſinu eius delati canentis tā dulciter ut aerem inebriaret. uolantiſqꝫ tam alte ut a nemine uideri poſſet quumqꝫ ſequenti die Ariſton pater filiū ad eum

duceret mox interpretationem ſomniȷ̄ ſui
dixit eſſe completam. Hinc ergo nedum
allicior ⁊ impellor ſed ad te tuoſq; omnes
diligendos inflāmor ⁊ accendor. propterea
haud precibus opus eſſe intelligas. Tuus
o mi pater ꝙ optas explorare labor mihi
iuſſa capeſſere fas eſt. Neq; enis graues
labores amantium ſunt. Soror ſemper amo
ris dulcedo. Accipe igitur non tantillam
rem ſed animi in te noſtri magnitudinem.
Habes quippe ⁊ copia reꝝ ⁊ ſcientia ⁊ di
gnitate ac potētia amicos q̄z plurimos lō
ge preſtantiores at fide ⁊ affectu nemi-
nem. Lege itaq; Uale diu felix ⁊ dili-
gentem te dilige.

EGREgiȷ̃ Predcatoris ac ſacre theo-
logie doctoris Magiſtri Pauli florenti
ni diui ordinis ſancti ſpiritus comentũ
breue ⁊ vtillimũ in pſalmis penitentiali
bus regis Dauid.

L

Egimus mi Leonarde in
ſcripturis ſanctis q̃ꝫ plu-
rimos a ſummo illo monar
cha deo laudatos ¶ Pri
Noe mo Noe ait enim te vidi
iuſtũ corã me ex oibus
Moyſes gẽtibus. Secundo moyſes fideliſſimum in
Job omni domo mea. Tertio Job ad demonẽ
Nunqd ↄſideraſti ſeruũ meũ Job ꝙ non
Nathanael ſit ei ſimilis in terra ⁊c. Quarto Natha
nael ꝙ vere yſraelita ſit in quo dolus non
Petrus eſt. Quito Petrus beatus inqd es Simon
Johanes bariona. Sexto Johãnes baptiſtam inter
baptiſta natos mulierꝝ nõ ſurrexit maior. Sed ne-
David minem iſtorꝝ aſſerit ſibi cordi ẽẽ vt Dauid
Dicens inueni virꝝ ſm cor meũ ꝙ ipſemet
pſalm⁹ audiuit deus loquentẽ. Jnueni Dauid ſer
uum meũ. oleo ſancto meo vnxi eum. ma
nus enĩ mea auxiliabit̃ ei. ⁊ brachiũ meũ
ↄfortabit eũ. Nihil proficiet inimicus i eo
⁊c ¶ Quis ergo unq̃ꝫ tanti ꝓbe diuina
miſteria ſatis intelligẽ uel narrare poſſet.
Cõmentabimur itaqꝫ nõ ſm diuinitat̃ eius
exigentiã rẽ ſane virib⁹ noſtris impares.
ſed ſm ingenioli nr̃i paruitatẽ. Et ut rem
q̃ꝫ vtiliter q̃ꝫ iucunde. q̃ꝫqꝫ neceſſariarie
aggrediar. tria primum notãda ſunt. Auctor
Materia ⁊ Vtilitas.

auctor P Rimo auctor q fuit Dauid fili⁹ yeſſe
David paſtor ouiũ mirabiliter a deo elect⁹
vita vnctus a Samuele q ſuperauit leones. Oc
cidit Goliã gigantẽ in valle terebinti. q
humilitate vicit ſupbum Saulẽ. ⁊ factus ẽ
rex ⁊ ꝓpheta ſanctiſſimus. ⁊ tẽplum ſpiri
tus ſancti. qui vicit Philiſteos moabitas ⁊
Sirios oẽmqꝫ Vicinam regionẽ ſibi ſubiecit
nõ minus orõnum q̃ꝫ armorꝝ vi. Jn cuius
nominis memoria ad vocẽ cantantiũ ſacer-
porte enee dotum. ꝓpter Dauid ſeruũ tuum vltro por
te Enee tẽpli maximi quidẽ ponderis ⁊ re-
ſerate apte ſunt. vnde circa auctorẽ. Tria
conſideranda ſunt ¶ Primo ſi Dauid fuerit
maxim⁹ ꝓphetarꝝ. 2° qd ſit ꝓphetare. Ter
tio ſi a nã poſſet habere ꝓphetie donum.

¶ Primo ſi Dauid fuerit maxim⁹ ꝓphãrꝝ Moyſi
quare Moyſes q vidit eſſentiã dei uidetur laus
maior. ſic Paulus in raptu ut dicit Aug.
ſuper Gñ. 12. ad litteras. Vnde ¶ Numeri Nu. 12.
12. dicitur ¶ Non ꝑ enigmata deus uidit
ſed facie ad faciẽ. qui uiſionẽ dei habebat
quaſi ad nutũ ſileat Plinius q aſſerit quoſ- Plinius
dam affirmaſſe Moyſes maximum fuiſſe ni Euripus
gromantẽ. Opera oĩa Moyſi a deo erant.
quẽ uidebat. q̃ꝫ alloquebat̃ pro libito. non —
ſolũ in ſpecie angeli. ſed ẽt in ſpecie dei
⁊ nõ ſolũ in dormiendo ſed ẽt in uigilando
Exo. 33. dicit̃ ꝙ loquebat̃ ei facie ad fa Exo. 33.
ciem. ſicut hõ ſolet loq cũ amico ſuo. imo
ipſe Moyſes corã toto populo repñtabat Moyſes i
ꝑſonam dei. nouus lator legis. Alij autẽ pſona dei
ꝓphẽ loquebant̃ ẽt in ꝑſona dei ſed indu-
centes populũ ad obſeruantiã legis Moyſi.
ſm illud Malachie 3° memẽto legis Moyſi Malachie
ſerui mei. ⁊ quo ad miraculorꝝ operationẽ — 3.
Moyſes uiſus eſt quaſi deus. iõ de utero. de utero.
ultimo dr̃ ¶ Nõ ſurrexit propheta ultra in ultimo
yſrael ſicut Moyſes quẽ noſſet dñs facie
ad faciem. in oibus ſignis atqꝫ portentis.
Lege Thomã. 2 2. q. 174. ar. 4° Vtrꝝ Thomas
Moyſes fuerit excellẽtior ꝓphetis oibus q
ꝓphetauit primo de pterito ibi in principio
creauit deus celũ ⁊ terrã. Secũdo de pre
ſenti ibi. Cantemus dño glorioſe. ⁊ enim Moyſi
glorificatus eſt. equũ ⁊ aſcenſorem deiecit —
in mare. Tertio de futuro ibi prophetam prophetia
magnũ ſuſcitabit nobis dñs. propter ꝙ ab
ſolute loquẽdo dr̃. eximius ꝓphãrꝝ Moyſes
ſecus aũt ſm Tho. ibidẽ ſi loquamur ſm
quid Helias ſm qd poterit eſſe excellentior Helias
in abſtinẽtia. ⁊ uictus ⁊ ueſtitus aſperitate
4. Re ¶ Primo dr̃ ꝙ erat ueſtitus zona pel
licea ⁊ ꝙ in tanta pñia in monte carmelo
paſcebat̃ a coruis ¶ Heliſeus quoqꝫ ſm qd Heliſeus
fuit excellẽtior q uiuus duos mortuos ſuſci —
tauit. ⁊ mortuus ſuſcitauit unum. Vñ dr̃
ꝓpheta ꝑ antonomaſiã. ꝓpter duplicatum
ſibi ſpũm ꝓphetie. ut petierat ab Helia.
Si uero in ꝓphetia attẽdimus miraculorꝝ
operationẽ. Sic poterimus dicere ¶ Joſue Joſue x°
ꝓphetam per excellenciã qui fecit ſtare ſo ſolis ſta-
lem ⁊ lunã. Similiter Yſaie. 38. q fecit tio
reuerti ſolẽ per decẽ gradus. qr hec fuerũt yſaie
maiora miracula ſm ſubſtantiã facti q̃ꝫuis ſol' retro
miracula Moyſi fuerint maiora ſm modum — ceſſio

faciendi. Preterea miniſtri 7 prophete
noui teſtamenti p̄feruntur miniſtris 7 pro
[prophete] phetis veteris teſtam̄ti quaſi magis gl'oriā
[noſtri pre] dñi ſpeculati fuerint. Johānis p° Vidi/
[feruntur] mus gl'oriam eius 7 prima Johānis p° ꝙ
fuit ab initio. ꝙ fuit 7 perſpeximus 7
manus noſtre ꝯtrectauerunt de verbo ui
[Johānes] te. Et ſic Johannes euangeliſta ꝓpheta
[propheta] qui in inſula pathmos uidit ſolus quod ce
teri oēs non uiderant. Dicetur excellen/
tior Moyſe 7 ceteris prophetis ueteris te
[Hiero.] ſtamenti. Hieronimus ad Paulinum.
[Apoca] Apocalipſis Johānis tot inquit habet ſa
[lipſis] cramenta quot verba parū dixi 7 pro me
rito dignitatis. omnis laus inferior. Nec
immerito biberat enim ad fontē aque uiue
in cena requieſcens in pectore dñi. dum
aīa eius in celum rapta. degustaret ſua/
[F. maro.] uiſſima archana dei. Cui tunc ſm Fran
ciſcum maronū fuerunt infuſa ſimulacra
illorū viſorū ut recordaretur. Suſpenſis
tamen ydolis uſqȝ ad aduentum ſpiritus
ſancti. Et demum illi relaxata ut in pro
phetia eius miranda apparerent. Sic 7
[Johānes] Johānes baptiſta dicit' excellentior Moy
[baptiſta] ſe. ſm Tho. ubi ſupra. qui fuit ꝓpheta
in utero matris. qñ exultauit infans. Lu
ce p° in mundo qñ indice oſtendit agnū
dei. Et in limbo quando narrauit patrib'
aduentum ſaluatoris. Ante propheta q̄ȝ
homo. ante ſanctus q̄ȝ natus de quo xps
[Mat. xi°] Mathei xi° Tale teſtimoniū reddit. In
ter natos mulierū nō ſurrexit maior Jo.
baptiſta. Propheta 7 pluſq̄ȝ propheta. qs
enim unq̄ȝ prophetarū prophetas fecit.
ut Johānes baptiſta. qui attulit in natiui
tate ſpiritū prophetandi patri Zacharie.
7 matri. Primo dederat in uentre quis
unq̄ȝ prophetarū fuit medius in trinitate.
ut Johānes cū in iordane celi aperti ſunt.
dum uocē patris audiret 7 uidēt ſpiritū
ſanctum in ſpecie columbe deſcendentem
7 manentem ſuper eum. Et pre manibus
haberet in baptiſmo filiū. ideo dñs ꝯcludit
ipſe eſt enim propheta 7 pluſq̄ȝ propheta.
Primus ergo oīum prophetarū utriuſqȝ
teſtamenti eſt Johānes baptiſta. 2° Jo
hannes euangeliſta. Primus in teſtamēto
[Dauid] veteri eſt Moyſes abſolute loquendo. tñ
[propheta] ſm quid Dauid dicit' excellentior Moyſe
ſm Tho. ubi ſupra. in clara futurorum
precognitione 7 maxime pertinentium ad
incarnationē xpi 7 redemptionē humani
generis. ideo m. ps ait. Super ſenes in/ [pſalmus]
tellexi. 7 propter hoc gloſa pſalterij. in
principio dicit Dauid prophetā per excel
lentiam. 7 propter hoc i eccleſia dei. quū
dicitur propheta intelligitur Dauid.
¶ Secundo quid ſit prophetare. Eſt eni [ꝓphetia]
ſm Caſſiodorū diuina inſpiratio ꝓphetia [quid ſit]
uel reuelatio rerū euentus immobili ueri
ta te denuncians. 7 Tho. 2. 2. q. 171. ar. 6. [Tho.]
ꝓphetia inquit eſt quedā ꝯgnitio intellectui
prophete impreſſa ex reuelatione diuina.
eorū que uniuerſaliter excedunt humanā
ꝯgnitionem. ideo propheta dicitur a pro [propheta]
ꝙ eſt procul 7 phanos apparitio quia .s. [vñ dicit']
ſemper apparent eis que ſunt procul unde
prophete dicunt' procul fantes. 7 in teſta
mento ueteri prophete appellabantur ui/
dētes. i. R. 2° dicitur de Samuele. Ve [i. R. 2°]
nite eamus ad uidentē. Unde gentiles [propheta]
appellabant uates a ui. i. a uirtute men [uidens]
tis que eſt cognitio. Variatur aūt ꝓphetia [dicitur]
in ſeptē gnā ſm Yſidorum ſeptimo libro [Vates]
ethimologiarū 7 ſm Tho. 2. 2. q. 174. [prophetie]
ar. p° Primo eſt extaſis. que fit per ex/ [ſeptem]
ceſſum mētis in altiora. quando mens nō [genera]
alienatur a pauore 7 inſpiratione reuela [extaſis]
tionis aſſumitur. ut exponit gloſa ſuper
illud actuū 3° Repleti ſunt timore. Et [actuū 3°]
extaſi hanc habuit Petrus actuū x° quā
do uidit quoddā uas ſubmiſſum plenum
uarijs aīalibus 7 dictum fuit illi in corpo
ra .s. gētiles ad fidē. 2° uiſio eſt que fit
in uigilando qualē habuit yſaias p° qui ui [yſaie p°]
dit dñm ſedentē ſuper ſolium excelſum. 7 [uiſio]
eleuatum. 7 plena erat domus a maieſtate
eius. Et ea que ſub ipſo erant replebant
tēplum. Seraphin ſtabant ſuper illud ſex
ale uni. 7 ſex ale alteri. duabus uelabāt
faciē eius. 7 duabus uelabant pedes. 7
duabus uolabant. 7 clamabant alter ad al
terum. Sanctus ſanctus ſanctus 7c̄. Ocu
lis cordis uidit. yſaias. q2 oculis corporis
deū nemo uidit unq̄ȝ. Mathei. 6° Unde [Math 6°]
beati mundo corde quoniā ipſi deum uide
bunt. Hiere. 23. Celū 7 terrā ego im [Hiere.]
pleo. Fac ergo te celum 7 cela deum 7 [23.]
templū ut impleatis. Due ale ſeraphin

velabant faciem dei. q² que ante mundū
fuerant neſcimus. 7 duabus velabant pe/
des. q² quid futurū ſit poſt hunc mundū
ignoramus. media tamen uidemus que ſex
diebus uel etatibus facta ſunt. uel fiunt.
z: teſta/ Et duabus uolabant. q² per teſtamenta
menta timoris 7 amoris ſemper ad ſuperna ue/
huntur. 7 clamabant. inuicem ſe hortantes
ad laudem dei. Sanctus ſanctus ſanctus
zc. vel facies 7 pedes uelati ſignificant
diuinitatis 7 humanitatis coniunctionē in
incarna miſterio incarnationis nobis uelatam. Ter
tio xpi tio ſomnium ſicut Gē. 28 ¶ Jacob in
ſomnium ſomno uidit ſcalam. cuius cacumen tange
Gē. 28. bat celum. 7 pes erat in terra. 7 dn̄m
in nixum ſcale 7 angelos aſcendentes 7
deſcendentes. 7 ſignificat deſcenſum xpi
per gradus iuſtorū. 7 peccatorū. incipiē
do ab Adam uſq; ad Mariā virginem.
Quarto ꝓphetia fit in aliqua re ſenſibili
ut in nube in qua dn̄s apparebat Moyſi.
Exo. 19 ¶ Exo. 19. Veniam ad te in caligine nubis
ut audiat me populus loquentem ad te 7
credat tibi in eternum. vbi oſtendit ſe in
comprehenſibilem. 7 Moyſen venerabilem.
Quinto qn̄ aliqua vox auditur. Vt Sa/
muel uocatus a dn̄o. quem credebat Heli
eſſe. Et Habraam uocatus totiens a deo
parabola in tali genere prophetie. Sexto parabola
quum unum ponitur 7 dicitur 7 aliud ſi
gnificatur. ut ſi ſemē ponitur pro uerbo.
Hiere. p° 7 leo pro xpo ¶ Sicut Hiere. p° Qui
uidens ollam ſuccenſam a facie aquilonis.
per hoc intellexit futurū incendium hieru
ſalem a caldeis per exercitum regis babi
lonis ¶ Septimo repletio ſpiritus ſancti.
Gre. de quo Gregorius ſuper Ezechielē ait.
Conſidero patres noui 7 ueteris teſtamēti
Dauid Dauid. Danielem. Amos. Petrum. Pau
Daniel lum 7 Matheum. Et apertis oculis fidei
Amos intueor ¶ Implet nanq; ſpiritus ſanctus
Petrus puerum citharedum 7 pſalmiſtam facit.
Paulus Implet abſtinentes puerū 7 iudicem ſenū
Matheus facit. Implet paſtorem armentarium 7
prophetam facit. Implet piſcatorē 7 prin
cipem apoſtolorū facit. Implet perſequu
torem 7 doctorem gentium facit. Implet
publicanum 7 euangeliſtam facit. Quam
ergo inſani ſumus. qui hunc ſpiritum nō
inquirimus. Hec autem ſeptem genera

prophetandi in reuelationibus dormiendo
7 in uiſionibus uigilando. Habuit Dauid
cum intelligentia que opus eſt inuiſione.
Danielis. 4. ut patebit in pſalmis. ideo Daniel. 4.
ait. 2. Re. 23. Spiritꝰ dn̄i locutus eſt ꝑ 2. Re. 23.
me 7 ſermo eius per linguam meam.
¶ Tertio ſi ſpiritus prophetandi a nā prophetia
haberi poteſt. 7 dicitur ꝙ non. Contra a deo eſt
Platonem qui aſſerebat ꝙ ſic. propter
animi noſtri diuinitatem. Vnde uoluit ēt
noſtrum ſcire eſſe reminiſci libꝰ de imorta Plato
litate anime eo ꝙ aīa in baratrum corpo
ris merſa paululum obliuiſcebatur ſui. ideo
libro de contennenda morte introducit So Socrates
cratem loquentem ad Axiochum ¶ Itaq;
hij quibus in uita bonus genius inſpirauit
piorū loca incolunt. ꝙ ſenſit ēt Sir. 6. Sir. 6.
quiq; pij uates 7 Phebo digna loquuti
7 appellabant genium motum quendam be
ne fortunati. quum uidebant uni fauere
omnia. ſicut Ceſari attribuere hunc ge/ genius
nium. Qui non prius uidebat regnum ꝙ
ſubiugabat. Ideo in regni farnacis trium
pho ſcripſit. Veni uidi uici. q. d. Non
prius uidi ꝙ obtinui ſic Scipioni euenit Ceſar
zc. ¶ Propter ꝙ romani in triumphis ut Veni
inquit Liuius poſt terga triumphantis po Vidi.
nebant fortunam alatam quaſi impellentes Vici
illum ad triumphum. Hoc Ariſtoteles me Liuius
lius appellaſſet motum bene fortunati 7 fortuna
non inſtinctum propheticum. Cenſorinus triūphus
uero libro de natali die uocat genium ſi
ue quia ut gignamur curat uel q² nobiſcū
gignitur. ſeu q² genitum ſemper tuetur.
putabant enim in infuſione noue aīe deum
ſiue deos uenire cuſtodes 7 deificabant il
los in quibus talis genius appareret. 7 uo
cabant penates deos domeſticos 7 lares. penates
7 illis conſecrabant digniorem edem domus lares
7 loco altaris habebant caminum. Vnde
uenit ꝙ lares ferrei adhuc retinent nomē
deorum. Et in kalendis Januarij adhuc Januarij
ex mala potius conſuetudine ꝗ; ex ydola
tria ponitur lignum magnum ad comburendū
7 paterfamilias craterem accipit 7 bibit
porrigitq; in girum. 7 reſiduum dijs lari
bus ſuper lignum infundit. Euclides uero Euclides
Socraticus duplicem omnibus appoſuit ge
nium bonum ſcilicet 7 malum. Et Valerius
ponit exemplum Bruti. Cui exiſtenti in Brutus

lecto. tractantiq3 uaria extincto lumine.
apparuit atra quedam ymago. Et interro
gata que esset tuus sum inquit malus geni
us. et euanuit sequentiq3 die fuit illi ampu
tatum caput. Asserunt modo hij q non
Socrates dixisset malus nisi eet et bonus. Socrates
ppterea aiebat esse apud se assiduum demo
nem q multis argumentis uidetur pro
Archita bare libro de imortalitate anime. Archita
dicebat mentē nostram esse diuinum quod
dam numen. propter q omnia isti nolebāt
spiritum diuinandi et prophetandi inesse
angeli homini a natura. non intelligentes angelū
et demones esse illos duos quos ipsi genios
Plato. 10. appellant. q etiam ipse Plato in decimo
de legibus de legibus expressit dicens. Nobis bellum
absq3 fine indictum est in quo agendo patro
cinio nobis opus est. Auxiliatores autem
nobis dij et demones sunt. Nos uero pos/
sessio quedam sumus deorum ac demonū.
superaddere hic debueras o Plato. homi
nem dari in sortem demonis et dei pro ut
uult q3uis alliciantur homines non cogunt'
q3uis ergo o Plato prophetia non simplici
prophetia ter sed secundum quid aliqualiter sit etiam
a diabolo a diabolo fm theologos maxime Tho. se
theologi cunda secunde. q. 172. ar. 4. quum pro/
phetia importet cognitionem procul existē
tem a cognitione humana et quū ipse demo
nis intellectus sit supra humanum intel
lectum secundum ordinē nē et possit sua na
turali cognitione quedā procul a nobis exi
stentia cognoscere. et referre tamen ista
eorum prophetia non fit per illuminationē
intellectus. Sed per quandam ymaginariā
uisionem uel uisibilem loquutionem. Ideo
illi bene quidem prophete sed ydolorum et
falsi dicuntur et differunt a uera prophetia
que semper uera est. Nunq3 enim spiritus
sanctus mētitur. et demon pater mendacij
prophetia est. Ab angelo etiam prophetia est. Sed
ab angelo instrumentaliter. quia secundum Dionisium
ordo diuinitatis habet. ut infima per me/
dia disponantur. Quia ea que sunt a deo
Ro: 13. sunt ordinata Ro. 13. quum ergo angeli
sint medium inter deum et homines ut pote
plus participantes de perfectione bonitatis
prophetia diuine. ideo reuelatio prophetica fit a deo
a deo ut a principali agente. Et ab angelo instru
mentaliter in uirtute dei. et ratio conuenit.

q2 prophetia est perfectio intellectus. Et
angeli possunt imprimere in intellectū tanq3
uirtus superior in inferiorem. si uero dicis
si ē ab angelo ergo nō a deo. R. Tho. Thomas
2. 2. q. 172. ar. 2. q operatio instrumē
ti attribuit' principali agenti. in cuius uir
tute agit instrumentum. Et sic dicimus q
prophetia a deo solo est. fm ipsos quoq3
philosophos. ut ipsi se inuicē cōfutent Ari. Aristo.
li° 3°. secretorum ad Alexandrum. prophetia
inqt est a deo p illuminationē diuinā. deus
gloriosus reuelauit iustis suis suis. et sanctis
pphetis archana quos elegit et illustrauit
spiritus diuine sapiētie. et dotauit eos donis
sciētie. ab istis seqces philosophi pphetie
principiū et originē habuerūt. indi. latini psi indi latini persi greci
et greci excusserunt artiū principia. et secre
ta. q2 in scriptis eorum nihil fatuū nihil re/
probus inuenit' sed a sapiētibus aprobatū fm
Aristo. Itē li° de phisionomia prophete Aristo.
inqt et philosophi pbati sunt in hoc mundo
purissimi intellectus. et uere uisionis. Aui Auicēna
cenna. 12. methaphisice pphetia inquit ex
deo est. Agazel 4°. phisice. cap. 3°. 6°. 7°. Agazel
hoc idē Albumasar. hoc idē Alim comē Albumasar
tator. Duplex inquit est uia cognoscendi fu Alim
tura. Una ut aspiciat quis motus stellarum
et libros antiquorum iunctis experientijs q̄s
probant. et altera longe melior. qn quis a
diuina gratia illuminat' ad scientiā futuro
rum. Tholomeus ad hoc idem in centilo Tholo°.
quio licet inqt prophete non multā habue
rint scientiā astrorum. habuerunt tñ ex me
liori modo. et propinquiores fuerunt ueri
tati. propter illuminationem diuinam q
maxime fuit in Dauid. Ideo dicitur pro
pheta per Anthonomasiam.

Secundo materia septem psalmorum materia psalmorum
penitencialium uidenda est. q dicit'
status peccatoris reuertentis ad deū pro
iubileo habendo per recognitionē sui. pe
titionem uenie. exēplo prophete cadentis
et resurgentis perq3 dulces lachrimarum effu
sionē. p apertionē uulneris in cōfessione.
et p receptionem medelarum i satisfactione
reuelatus ipsi Dauid in pnīa. ut patebit
Dauid enim et totius humani generis peccā
tis et penitētis locum tenet et casus illius
et resurrectio nostrum ostendit errorē et re
surgēdi modū suo exēplo docet. idō i 4° ps

pſal. penitentiali ait. docebo iniquos uias tuas 7 impij ad te conuertentur ideſt meo exē plo diſcent poſtq̄ȝ ceciderint eleuari 7 ꝙ maxime faciūdum eſt. Retinent adhuc preces Dauid in pſalmis in tanta lachrimarum ui tantoqȝ feruore allectionem 7 atractionem quendam diuine exauditionis. Unus 7 idem ſpiritus operatur in penitentibus q direxit Dauid ꝙ patet tripliciter auctoritate deſtinatione ratione.

¶ Primo auctoritate. 2. petri 1°. Non enim
2. petri 1°. inquit uoluntate hūa. allata eſt aliquādo prophetia. ſed ſpū ſcō inſpirati. locuti ſunt ſancti dei homines. ꝙ. n. eſt de uoluntate humana deſcendit. de diuina uero quicquid eſt aſcendit. ideo p°. Petrꝰ excludit obſtaculum ꝓphetie ſcilicet humanā uoluntatem 7 addit diſpoſitionem neceſſariam ibi ſancti dei homines ideo ſemp non ꝓphetat homo
4. R. 4°. quia non ſemper diſpoſitꝰ eſt. 4°. R. 4°. di
Sūamitis xit Heliſeꝰ de ſunamite anima eius i amaritudine eſt 7 dominus celauit a me. 7 nō īdicauit mihi. ratio eſt. quia ad ꝓphetiam ſm Tho. 2. 2. q. 171. ar. 2°. requirit̃ quō dam lumen excedens naturale lumen rōis. poteſt autē eſſe dupliciter lumen. uel ut forma permanens. ut lumē corporale in ſole 7 igne. 7 ut paſſio tranſiens ut lumē ē ī aere. lumen uero ꝓpheticum non eſt ut forma permanens quia ſemper ſic eſſet facultas prophetandi. ſed lumen prophetie eſt p modum tranſeuntis ita ꝙ ut aer ſemper noua illuminatione indiget ideo in prophetis dicitur factum eſt uerbum dñi ſuper talem
Johis. 3. ideo Petrus ibidem ait ſpiritu ſancto inſpirati. Johannis 3° ſpiritus ubi uult ſpirat.
Job. 32. Job 32. inſpiratio omnipotentis dat intelligentiam. ideo intelligitur preparatio prophetie poſſe eſſe in homine. ſed completio tantum a deo eſt. ideo antiqui prophete ut ad hoc ſe diſponerent habitabant in ſolitudi
4. R. 4. ne. 4. R. 4°. ſolitariam uitam ducentes
Samanei ymo ipſi quoqȝ uates gentilium. Samanei
Gymnoſophiſte bragmani. 7 ginnoſophiſte. Egiptij quoqȝ ut ponit Ariſto. 1°. meta. ſimulqȝ athenieñ
Bragmani ſuū uates. ut ponit Plato in thimeo. ad quos p uaticinio recurebat ōis fere orbis.
Egiptij ſed hij decipiebantur in eorum penitentia
Ariſto. a demone. nos uero dirigimur 7 trahi
Plato mur ad eo. q in hūa corda 7 mētes īſpirat

¶ Secundo hoc idem patet ratione ſecū Thomas
dum Tho. 2. 2. q. 172. ar. 1°. q̄uis ex ſuis cauſis aliqua futura poſſint cognoſci nāli rōe ab homine. ut infirmitas 7 ſanitas uita 7 mors ex ſuis cāis a medico tū hic p pheta non eſt Dauid uero reuelatum eſt ī hac prophetia pſalmorum futuram ſalutem fore penitentibus ſi uere penituerint 7 ſe uere imitati illum fuerint. hoc etiam ſan
cta mater eccleſia per ſpiritum ſanctum in Eccl'ia
telligens ordinauit in penitentia dici hos
pſalmos. in quibus ſi adiungatur uerbis ſen pſal. q̄r
ſus. 7 ſenſui exultatio. uidebunt peniten ſeptē ſint
tes profecto mirabilia. hoc innuit ſeptenarius numerus pſalmorum ꝙ ſcilicet hic
modus expreſſus ī pſal. eſt uerum remediū 7. etates
ſanitatis ſpiritualis in penitentia adhibitus
a deo primo ſeptem mundi etatibus incipi 7. dies
endo ab Adam quem dominus pellicea ueſte 7 non ſerica induit. ut penitentiam oſtenderet in meditatione ſemper mortis propter mortua animalia quorum ueſtibus induebatur. Secundo ſeptem diebus quibus omne tempus agitur 7 quibus pecca
mus Tertio ſeptem peccatis capitalibus 7. petā
que omnē alium uitiorum exercitum poſt ſe trahunt. in his eni ſeptem pſalmis ſem
per aperitur celum 7 ſeptem ſpiritus ſan 7. dona
cti dona deſcendunt ſi dicti fuerit eo fer ſpūs ſci
uore ea animi diſpoſitione in qua Dauid pſallebat ante conſpectum dei. quia donū
timoris expellit ſuperbiam. donuȝ pietatis uita acti
inuidiam donum ſcientie iram. que eſt q̄ ua 7 con
quedam inſania Donum fortitudinis accidiā tēplatiua
Donum conſilij auaritiam. Donum intelle 1. timor cō
ctus gulam. 7 Donum ſapientie luxurias tra ſupbiā
in quibus penitens perficitur in uita con 2. pietas
templatiua 7 actiua. q2 i actiua dȝ habeř ɔt̃ inuidiā
penitēs pietatē ad agendum. fortitudinem 3. ſciētia
ad ſuſtinendum. ſcientiam ad diſcreti ɔtra iram
onē pietatis ɔſiliū ad diſcrectionē fortitu 4. forti
dis. in cōtemplatiua aūt dȝ habere timorem tudo ɔt̃
ad reuerentiā maieſtatis. itellectū ad itel accidiam
ligentiā ueritatis. 7 ſapientiā ad guſtū bo 5. ɔſiliū ɔ
nitatis iō Gre. ſup Ezechiel. ait p ſapiētiā tra auari
ſumus maturi. per itellectū ꝓuidi per ɔſi tiam
liū cauti p fortitudinē aioſi. p aiam diſcre 6. itellectꝰ
ti. p pietatē miſericordes. 7 p timorē humiles ɔt̃ gulā
iō ergo ſeptem pſalmos penitentiales dici 7. ſapiētiā
mus. per quos ſeptem in pnīa abiciamus ɔt̃ luxuriā

7 . cande lebra peccatorum tenebras . 7 a ſeptē cādelabris
aureis vt habetur in apo . totā militantē
7 . beati tudies eccl'iā radiantibus illumiemur . Et a ſeptē
beatitudinibus perficiamur . mat . 6°. quia
i . paupṫas ad ueram pniam tria requiruntur q̄ in his
ōt ſupbiā habentur . s . receſſus a malo proceſſus in
2 . māſue bono . 7 perfect⁹ ſtatus in optimo . Pau/
do ōt irā pertas ſpiritus excludit ſuperbiam manſue
3 . luctus tudo irā . luctus iuidiā qm̄ qui luget pro pec
ōt iuidiā catis aliorum non inuidet illis . exuries iu/
4 . exuries ſtitie accidiam . miſericordia auaritiam .
ōt accidiā munditia cordis gulam . quia cordis mundi
5 . miſeria tia non ſeruit ventri inſtar bruti anima/
ōt auaritiā lis . Pax excludit luxuriam quia guſtato
6 . mūditia ſpiritu deſipit omnis caro . Item per ſep/
ōt gulam tem pſalmorum deuotam prolationem a ſep
7 . pax tem virtutibus dirigimur . a fide . ſpe 7 ca
ōt luxuriā ritate . iuſtitia . prudentia . fortitudine . 7
7 . virtutes temperantia . in quibus omnibus ad ſeptē
ſacramenta diſpoſiti per ea peruenimus .
Sabbatū pueniamus ad diē ſeptimum ſabbatū eterne
requiei . 7 hec omnia Dauid preuidit in pro
phetia pſal . ex° ſui futura i vē penitētib⁹
non penitentis merito ſ; miſerentis dono . a
quo omne datum optimum 7 oē donum per
fectum deſurſum eſt .

¶ Diſtinctione ḣ idem ps ꝙ tale donū ñ pōt
niſi a deo ēē qtuor . n . i tali phia Dauid fue
re ſm Tho . 2 . 2 . q . 171 . ar . 1 . P° inſpira
Thomas tio dei iob . 32 . iſpiratio oīpotētis dei dat
itelligentiā . 2° eleuatio mtis pphte ad hec
Iob . 32 . videnda Exechielis 2° . dr̄ fili hominis ſta
Exechielis 2° ſup pedes tuos 7 loquar tecum 7 ingreſſus
eſt in me ſpūs . 7 ſtatuit me ſuper pedes
meos . 3° pceptio pphetie qr intelligentia
i pphetia opus ē . ideo i Exechieli ſequitur
7 audiui loqntē ad me . i . intellexi 7 tūc uē
Pharaōis phia . 7 nabucdo noſor pphetia eſt . nō . n . fuit ppheta farao qui
vidit vacbas 7 nabucdonoſor qui vidit ſta
tuam . ſed Joſeph 7 Daniel . qui pphetiā
intellixere nec aſina balaam qui loqueret
7 Cayfas quū prophetaret . qr prophetias
Balaā non intelligebant . poteſt enim quis prophe
Aſina tare 7 non eſſe propheta . 4° tenebrarum
Cayfas excluſio ideo luce 24 . dicitur aperuit il
lis ſenſum ut intelligerent ſcripturas . i . re
mouit ignorantie tenebras i . cor . 4° ue
i . cor . 4° niet dominus qui illuminabit aſcondita te/
nebrarum . ſic tenebras peccatorum remo/
uit a Dauid . 7 a ceteris penitentibus vt

intelligitur qui ante ſine intellectu erat
ideo bene in pſal . ait ſup ſenes intellexi .
intellexit ſi quidē quid ſibi 7 quid no pſal .
bis profuturū eſſ; . 7 tradidit 7 ſic hēs
auctoritate rōe 7 diſtinctione ſm theolo
gos quū tale donū pphie 7 diuine reuela
tionis i ſalutē hūani generis a ſolo deo ē
vt liquido ḃbo 7 exemplo ſui oſtēdit Da
uid i pſalmis his .

Tertio utilitas pſalmoꝝ penitētia
liū ñ poſſet maior eſſe . ſanari in
firmū . ſ . Erigi lapſū . dirigi clau
dum . illuminari cecū . ſuſcitari mortuum mi
ſerūq; i eternum felicitari ſapiendo ſeipſ
ſapere deū . 7 inebriari ab ubertate dom⁹
eius . 7 liquefieri in dulcedine ſcārum ſcri
pturaꝝ . iō triplex nomē h; liber pſalmoꝝ . pſalmi
¶ Primo ſoliloquium quia ſoli . i . ſine nomia
aliqua alia cura cum deo loquimur guſtā Solilo/
tes q; dulcia faucibus penitentium elo/ quium
quia eius propter ꝙ penitens anima in
canticis clamat . Vox enim tua dulcis 7
faties tua decora . hinc legimus animas de
uotorū doctoꝝ Gregorij Ambroſij Augu
ſtini 7 Hyeronimi i ſoliloqujs pdulcedie
liquefactas .
¶ Secundo ymni qui ſunt laudes dei cū ymni
cantico cum maximo mentis iubilo quos
p° Dauid vſa . 7 ceteri ab angelis cantarī
ante deum didicerūt per ſeraphim 7 alios
ordines angelorum .
¶ Tertio pſalterium a pſallendo in deo pſalteriū
quia Dauid 7 ceteri pſallebant corā dn̄o
aiunt hebrei quod Dauid aſtabant ſcrip
tores qui ſcriberent . quicquid pſallendo
cantaret Dauid . ſed hos pſalmos peniten
tiales non in tante ſed in maxima lacri/
marum 7 ſuſpiriorum ubertate . in tumba
montis ſion fecit qui contentus per ſuſpi
ria reſonans afletuſq; ui interruptus .
longe magis placet ipſi deo . Audi quid Aug.
Aug . dicat ſuper pſalterio de vtilitate
pſalmorum . pſalmodia fugat demones an
gelos in adiutorium uocat deuotionem ex pſalmo/
citat placat deum . impetrat veniā vlarat die
aīam oſcientiamq; illuminat . Caſſiodorus Laus
quoq; ait pſalmodia eſt conſolatio fletius Caſſiodo
Cura dolentium . Sanitas Egrotantium rus
anime remedium . miſeroꝝq; oiū refugiū
ſed nota ſcōm Hyero . ꝙ hec non ſunt

i ſuperficie verboꝝ ſʒ i medulla iō putile uiſuʒ ē. hoc tā ſuaue nectar in corda peni tentum per claram explanationem diſtillaē

Pſalmus primus penitentialis. 6. in ordie pſalmorum. qui uim contritionis exprimit.

D Omine ne in fu rore tuo argu as me

zc. Tria in principio cuiꝰli bet pſalmi attendenda ſunt titulus. cauſa ⁊ uirtus. in primo dignitas
1ᵒ titulus pſal. i 2ᵒ nccitas in 3ᵒ vtilitas apparebit. ¶ Primo ergo titulus ſecundū. Nicholaum de lira i hebreo eſt

¶ Ad uictoriā pſalmi ſuper octaua pſal mus Dauid

i. pſalmus aptꝰ ōcātari i tali in ſtrumēto decē cordaꝝ muſico. ꝙ dr̄ octa/ ua. ad uictoriam ſcilicet illoꝝ qui in maio rem feruorem eleuabātur i canticis. quibus eťna uictoria debebaē. ap̄ nos ḡo titulus dr̄

¶ In finē pſalmus Da uid pro octaua

q. d. vl timū de potentia debet facere penitens in hoc pſal mo. vt eleuetur in pſallendo ad guſtum ſu/ pernorum. ⁊ illinc amplius non diſcedat

2. cauſa pſal. Nicola⁹ de lira ¶ Secundo cauſa. huius pſalmi ꝗ̄uis uarij varia ſenſerint. fuit maximus ipetus do loris Dauid i penitētia ꝙ deū p ſupbiam of fendeřt. quū. n. ſuperaſſet philiſteos mo/ abitas omnēqʒ ſiriā. voluit ꝑm aliq̄s triū phare i hyeruſalem. ⁊ fecit populū nume rari vt uidēt quot ſtrenuos hēret milites. nec ſeruauit ꝑceptuʒ dñi i lege exo. 30. de

Exo 30. G ad ꝓph datione argēti. ex quo. miſit dñs ad illum G ad prophetā dicentē hoꝝ triū tibi daē electio. aut ſeptē annis fames aderit. aut tribus mēſibus inimicoꝝ pſequutio ł certe tribus diebus peſtis. Coartor inqt Dauid vndiqʒ minis ſʒ melius ē icidere in manus dñi. ſ. per peſtē. ꝗʒ inimicoꝝ vel famis. multe. n. miſericordie illius ſunt. quūqʒ a

mane vſqʒ ad veſperā lxx. milia uiroꝝ pe ſte cadē uidēt Dauid territus ualde ac pe ne i lacrimis reſolutus fecit hunc pſal.

¶ Tertio virtus pſalmi qui ꝯfert ad ſu gandū demonē. placandū deū īpetrādam veniam. remouendā penā delendā culpam ⁊ aīam i magno iubilo collocandā. 3ᵒ uirtꝰ pſal.

¶ Notādum ꝑterea ꝙ i his pſalmis ꝓpē hoc gaudiū ſpūale exprimēdū ꝑponit i an typhona ořo Thobie poſtq̄s exauditus ē Antiphona ⁊ ditatus a dño ⁊ illūīatus recognoſcēs archangelus Raphaelem legatū fuiſſe ad eo. ad hec oia miſteria exultauit ne dus ipſe ſʒ domus eius tota in deo ſalutari ſuo Exultabat propter ductum. ⁊ reductum Thobie oratio filij incolumis propter vxorem eius ſar ram raguelis. cui ſeptem maritos aſmo Sarra Aſmo deus deus demon anteq̄s cōuenirent occiderat ꝑpter illuminationē tū vel maxime ꝑpter ducatū angelī a quo quū audiret quis nā eſſʒ ⁊ quorſum veniſſet ⁊ ꝙ bñdiceret deū celi ⁊ narraret oia mirabilia eius liqſactū eſt cor illius. ad hocidem impetrandū ſcā mater eccleſia ꝑponit pro ātiphona illius dulcem ⁊ ſuauē orōnem innuens p hanc pñiam adeſſe angelū Raphaelē. ⁊ preterit redeuntibus ducē ad patriam. audiui a fide dignis ⁊ i me ipſo ⁊ deuotis pluries expertus ſum. a quo uis infortunio libe rari qui antiphonam hanc cum pſal. qui habitat ⁊ hanc ſequentem orationem coti oratio die dixerit. Mittere dignare domine de celis in adiutoriū noſtrum. ſanctum archan pſal. qui habitat gelum tuuʒ Raphaelem qui uias noſtras dirigat. ab hoſte maligno defendat ab om Raphael dux peni/ tentiū ni aduerſitate cuſtodiat. proſperitatem cōferat ⁊ augeat informet ⁊ doceat. deo copulet. ⁊ coniungat. ⁊ ad gaudia ſem/ piterna perducat per xp̄m dominum no ſtrum. dicas in mane dicas in ſero dicas in periculis ⁊ i cunctis admiranda intelli/ ges ⁊ ipſa experientia teſte fatebis ꝙ forte dictu incredibile uideretur ſi licet experto credere ⁊ iam per omnes xpia/ ne religionis partes notum. Ariſtotelis illud ꝙ eſt uniuerſaliter famoſum in to/ to ipoſſibile eſt quo ſit falſum feliciter gᵒ tu i eternū felicitandus incipias lacrimaꝝ fon tibꝰ irrigatꝰ. ꝯfeſſione puriſſima expiatus ⁊ ſaluberrima ſatiſfactiōe pugatꝰ. ꝟba thobie 3ᵒ.

Anti phona

Ne reminiſcaris domie delicta noſtra

Cecus erat thobias ⁊ audierat edū balan
tes. quūqꝫ ſiret paupertatē ſuā ⁊ uxoris
Videte īquit ne forte furtiuꝰ ſit dubitabat
nō de fidelitate uxoris qꝫ realē oio ſciebat
ſꝫ ne emiſſet ab aliqº fure paruo ꝑtio. tū
illa ira acceſa rata ꝑ furti ſuſpitio de ſe
Mulieris ſcidiſſet in uiꝝ ait. Manifeſta facta eſt
leuitas ſpes tua. q. d. actū ē de ſalute tua qꝛ. ſ.
nō mō ꝑdidiſti lumē oculoꝝ ſꝫ mitis ⁊ cō
ſciētie. ⁊ elemoſine tue zč. bona tua ap
paruerunt. ſ. ficta ⁊ uana ex ypocriſi fcā
Tūc Thobias īgemuit non. ſ. ex dolore
īpatientie quū eſſet uir iuſtus ⁊ ſcūs ⁊
amicus dei. ſed dubitās ne uxor eꝰ ꝑpter
hāc malā oppinionē dānaretur ⁊ flexis ge
nibus ī maxima lacrimaꝝ ubertate. quū
eſſꝫ ī captiuitate aſſirioꝝ. cū ceteris he/
breis ī pſona totius populi ꝯfeſſus ē dicēs.
ꝯfeſſio Ne reminiſcaris dn̄e delicta nr̄a. q. d. ob
ſecro dn̄e ut deleas iniqtatē nr̄am. ⁊ ad
modum obliuiſcētis oēm iniurīā te nobiſ/
cum habeas. ꝑmiſiſti. n. per ꝑphetas tuū
ezechielē oium iniquitatū eꝰ quas opatus ē
nō recordabor. nō ꝙ ulla unqꝫ obliuio ca/
Obliuio dat in deū ſꝫ qꝛ penitētiū crimina nō uult
dei ulciſci. ac ſi nō recordaretur.

Vel parentū noſtrorum

longe magis mereńť ꝑ pentibus
orātes filij qꝫ ꝑ ſe. uñ thobias ī
telligēs ꝙ ipſi erāt ī captiuitate ꝑ pctīs pa
rētum. ꝑ illis rogat. punitur. n. aliqñ pr̄
pr̄ quō ī filio qº ad corpꝰ ſolū tanqꝫ totū ī pte ⁊ ī
punitꝛ in ſubſtātia ſui ipſius. qº ad aīas. ꝯo ſꝫ theo
filio logos qlibꝫ pūiť ī ſe teſtiº xpi unꝰqſqꝫ honꝰ
ſuū portabit quō ꝯo dicta ꝑhaꝝ de punīē
dis pr̄ibꝰ ī tertiā ⁊ qrtā gnātionē ītelligā
tur ī pſalmo leqnti ad ꝑpoſitum intelligēs

Neque uindictā ſummas de pctīs noſtris

Nec te ad modū uidicātis hēas. eſſet. n. h
datbā ī ſupportabile cuī. n. nō apireť os īferni tā
core qꝫ core datbā ⁊ abiron. ut abſorberet eum
Abiron ſi tantoꝝ ſcelerū uidicta fieri deberet. ⁊
ſtati fuit exauditꝰ ⁊ miſſus archāgelꝰ Ra
phael ad liberādū ipſius a paupertate ⁊ cecita
te ⁊ ad ditādū illū ⁊ quū eodē tp̄e. orāſent
Thobias. ⁊ futura nurus eꝰ ſarra raguelꝭ fi
lia uterqꝫ liberatus ē. iſte a miſeria illa ꝯo
ab obprobrio falſo. ꝙ ſeptē. ſ. uiros occide
derit iō gº hanc antyphonā appoſuit. eccle
ſia ut nos cū. Thobie filio ab angelo duca
mur ⁊ reducamur icolūes ⁊ cū Thobia pr̄e
illuminemur ceci ⁊ ditemur. paupimi cum
ſarra ꝯo ſepties a demonio liberemur ut ſeptēarꝰ
Magdalena a q̄ dn̄s ſeptē demonia expulit. numerus
ꝯt q̄ paratū ē preliū ſeptē pſalmoꝝ ab ec/
cleſia tanqꝫ ſeptē terribiles ictꝰ ad detrudē
dū pricipē exercitꝰ uitioꝝ ī ifernū. Tu gº
mi Leonarde peccātibus ⁊ ñ penitētibus no
ſcens imineť piculū ⁊ qꝫ ꝑcipiti merſa pro
fundo mēs hebꝫ ⁊ ꝑpria luce relicta tēdit ī
eternas ire tenebras ne ad locū ſuū pr̄ſaqꝫ Hoc.
celeſtē euolet ⁊ qꝫ iacet effeto lumīe mē
tis ⁊ pſſa grauibus colla cathēis declīneqꝫ
gerens pōdere uultus ubi cogiť heu ſtoli
dā cernē terrā. uñ ſancta mr̄ eccl'ia ī ſa/
lutarē medicinā pniam adhibuit cōtentā in
ſeptē ꝑtioſiſſimis pſalmorum uaſis. q̄ nullo
alio ꝑtio emi pōt niſi fletu ⁊ plātu ꝑ iubileo
hīdo ueni ergo mi Leonarde ñ corporis ſꝫ
cordis greſſu. adoremus ⁊ pcidamus añ deū
ploremus corā dn̄o qui fecit nos. interiori
affcū. cū penitēte Dauid. clamāte ⁊ dicēte

Domine ne in furore tuo arguas me neqꝫ in ira tua corripias me

q. d. ꝯꝫ ali
qºs obſecro dn̄e neqꝫ ī iferno. neqꝫ ī mūdo
ut merear punias me ꝯꝫ rigorē iuſtitie tue
ſicut puniſti Adā ⁊ Euā p tot milia ānoꝝ/ Adam
rū qºs de paradiſo uoluptatis eieciſti debi/ Eua
taſqꝫ meritis penas iſtixiſti nō ſicut Caym Caym
quē pfugū preciſti a facie tua ymo ut re/ Genꝰ hu
ctius loqr ipſe ſe ꝑecit nō ſicut omne hūa manum
nū genus ī diluuio tp̄e Noe. qñ occidiſti Sodoma
omnē aīam uiuentē ꝑter octo ī arca. non yſrael
ſicut ſodomitas igne ⁊ ſulfure Nō ſicut
yſrael totiens a uia ſalutis errantem. ſꝫ ꝯꝫ
dulcorem miſericordie tue. ⁊ ſecundum ma
gnitudinem amoris. quo creaſti mundum.

Ira i deo
2. R. 24.

illiusq; monarchiam dediſti homini ⁊ ad cumulum pietatis perditum ⁊ captiuum ⁊ mortuum queſiuiſti redemiſti uiuificaſtiq; ut demū ſaluares ⁊ nota hic ſ; theologos ꝙ furor ⁊ ira quū nō cadant in deū methaforice .i. ad ſimilitudinē accipiūtur q. d. Ne punias me ſicut faceret hō i furore ⁊ ira. uiderat. n. Dauid. 2. R. 24. deū habentē ſe i populum tanq; hominē i ira ubi dicitur addidit furor dñi iraſci contra yſrael quando 70. milia ex peſte a mane uſq; ad ueſperam ceciderunt hic Aug. in glo dicit ꝙ argui eſt ad danna/tionem. corripi uero ad emendationem ira autem uel furor quū ſit motus animi ꝓuocatus ad penā inferendam ⁊ hº uideat Dauid ait obſecro dñe ne punias me. ſ. in pena eterna nec ēt penam purgatorij i feras. q. d. hic ſeca hic ure in pſenti. ut i eternū parcas ira ⁊ furor. i. ſubita/nea indignatio ⁊ longa diē iudicij figurat unde eccl'ia dicit dies ire dies illa. ſoluet ſeclū i fauilla teſte Dauid cū ſibilla. q. d. Dauid inter oues locū pſta ⁊ ab edis me ſequeſtra. ſtatuens i parte deſtra. Ne uocem furoris ⁊ ire audiā in iudiº ite maledicti in ignē eternum hº idem Hiere. 10. in perſona penitentis populi a deo petijt.

Angelus furens.
Aug.
argui ⁊ corripi.
ira ⁊ furor
Iudiciū dies ire
Mat. 25.
Hiere. 10.

Corripe me dñe uerū tñ i iudicio. ⁊ nō i furore tuo ne forte ad nihilū redigas me. in quo. 3. petit pº corripi. flagellari puniri ⁊ emendari. 2º non in furore ſed in iudicio furor enim cū exceſſu eſt quaſi inſupporta/bili. ⁊ iudicium cum moderamine quodam 3º aſſignat rationem. Ne forte ad nihiluʒ redigas me ſcilicet relinquendo ſine omni ſpe. q. d. que parantur magna ſunt ⁊ maiora meremur. ſed corripe me ut pater filiū non affligas ut hoſtis inimicū. q; melliflua mi leonarde ⁊ ſucci plena oro.

Miſerere mei domine qºniā īfirmus ſū pº inplorat grās ⁊ miſericordiā ut alliciat 2º cauſam ꝓpriam allegat. ſ. miſeriam infirmitatis ſue ad reſiſtēdū malo culpe ad ſuſtinedū malum pene. ad opandum bonū ⁊ pſeuerandum i eo. niſi auxilio brachij

miſerere.
miſo.
ſapie. 2º.

excelſi. q. d. tu miſerator miſereris oīum ⁊ nihil odiſti eorꝝ que feciſti. ymo teſte ꝓpheta tuo ysa. i miſericordia ſempiterna miſertº es nři. Miſerere cui ꝓpriū ē miſereri ſp ⁊ pcere. tibi reuelo cāſ meā. ⁊ miſeriam meā magnam. aū maximā miſeri/cordiam tuā pono. īfirmus ad mortē āte medicū ſalutis iacs clamās miſerere. Nulla. n. alia medela q; miſericordia miſero conuenit. Ego īfirmitas miſeria ⁊ mors. tu vero ſanitas felicitas ⁊ vita propter ꝙ iterꝝ atq; iterꝝ oro ſana infirmum. felicita miſerum. mortuumq; ſuſcita. Breuiſſima oratio mi Leonarde ⁊ vtillia nudºinq; ſermo ⁊ quatuor tm̄ ſyllabaꝝ miſererē eſt profundum tamen benignitatis pelagus ⁊ diuine ſalutis immenſitatē ꝯtinet q. d. tibi ſoli derelictus eſt pauper pec/cator a demonibus ſpoliatus. naturalibus ⁊ gratuitis bonis. horfano. i. non tantum ſine patre ſ; ſine ſeipſo tu eris adiutor tu patens vnum miſeris aſilum ⁊ in hac quoq; ratione exanditus eſt. quia doluit ⁊ patefecit vulnus medico ⁊ magno impetu ſuſpiriorum ⁊ deſideriorum nauis penitentie impulit obuiam illi qui uenit querere ⁊ ſaluum facere ꝙ perierat ⁊ ait

ysa.
eccleſia.
miſerere. quatuor ſyllabaꝝ

Sana me domine qºniam cōturbata ſunt oīa oſſa mea q. d. īcurabilis ē īfirmitas hec q̄ peruenit ad medullā oſſium niſi tu medellā appoſueris. ſolēt phiſici huiuſmōi latētes morbos i uiſcerib' ⁊ uenis ⁊ oſſibus appellare miſeremini mei q̄ſi dicāt ꝙ miſeri/cordia dei ad ſanandum opus eſt aliter actū ē de re ſua. manifeſtat Dauid medico iā mortē q̄ intrinſeca fortitudinē mētis ⁊ oē robur aīe agreſſa fuerat ut iā nil aliud reſtaret niſi ruerē niſi adiutricē manū porrexerit deus ꝯturbata ſunt gº ex dolore erroris mei īteriora mea. ⁊ tu dñe deus q trāquillū efficis turbatū pnie mare impatiētis ⁊ mari ut quieſcat. Te duce ſi qua manēt ſceleris ueſtigia nři. irrita perpetuo ſoluēt formidine terrā pacatūq; reges pa/trijs uirtutibus orbē teſtimōio uaticinij cumane ſibille. aliter īfirmitas hec ē ad mortē

īfirmitas
Virgilius
Sybilla

Et anima mea turba
ta eſt ualde.

Primo parali. 21.° Legitur ꝙ nu
merauit Dauid mille millium ⁊ centum mi
lia actos ad rem militarem. ⁊ de tribu iu
da que erat bellicoſior 400. milia ⁊ non
Exo. 30. ſeruauit preceptū. ut dixi. Exo. 30. ubi
dicitur. quãdo tuleris ſummã filiorum yſrael
dabunt ſinguli pretium pro animabus ſuis
dño dimidium ſicli. ⁊ non erit plaga i eis
propter ꝙ miſſus ē angelus ad pcutiendū
populum. cui quum Dauid uidet in manu
70. milia. ſanguineum enſem in tanta ſtrage 70. mi
lium. in una tantum die. adeo territus ē
ꝙ non poterat amplius cale fieri. clamauit
tamen uoce qua potuit 3. R. 24. ego
3. R. 42. ſum qui peccaui. ego qui inique egi. iſti
qui ſunt oues quid fecerunt uertatur obſe
cro ira tua contra me. ⁊ cōtra domum pa
tris mei. Sed quare pro peccato regis pu
nitur populus. R. gloſa p qualitatibus ſub
ditorum diſponuntur acta regentium ut ſe
pe pro malo grege etiam ueri boni delin
quat uita paſtoris. ſed hic non eſt ſic. pec
cauerat enim populus in rebellione ſeqndo
Sybam filium bochri qui erat peſſimus ⁊ de
ſiba. hoc punitus eſt. quū enim prius eſſet totus
corp⁹ ciuitatis īfirmū ⁊ tolleraretur qñdo
ipſum quoq; cap Dauid infirmatū ē ñ fuit
amplius tollerandum ⁊ ſic cum capite mem
bra punita ſunt. unum quoq; pro ſeipſo. ſ;
Dauid uere penitēs ut fit accuſabat ſe oīū
reum eo magis quia dubitabat illos ſic re
pente ſine pnīa dannatos mori. ideo ait

Sed tu domine uſq; quo

ſcilicet continebis in ira miſericor
dias tuas. an deſinis miſereri de⁹
c⁹ clementie cuiuſq; miſericordie nec poſſu
mus ne fas poner nec tpa diffinire 26. q.
6. c.° his. in decre. Nunq; ſatis deſideräti
canō. ⁊ penitenti uidetur eſſe ad tempus. iō alibi
Dauid. ha qñ ueniam loquit more anxij
animi ⁊ dolentis ⁊ afflicti a tortura ɔſcien
tie ſup peccata ſua ⁊ ɔpaſſiōes populi iō ſer
monem nō perficit mor fluctuantis. attēde
ueram phiſionomiam penitentis Dauid.
qui tantū proximi cladem dolet ſe accuſat
illos excuſat. Sed dic queſo ingrate Dauid
tantorum beneficiorū qui ex paſtore ouiū
factus es rex yſrael ⁊ propheta quomodo
audes oculos ad celū eleuare q; ſeraphī ⁊
cherubī uenerant tu tãq; uermis ⁊ ñ homo
obprobrium hominū ꝓpter tantū nephas ēt
abiectio plebis alloqueris. qd mihi moleſti
eſſis ſinite me meo querer mō ego miſeri
cordias dñi mei noui ⁊ in eternum cantaui
quis adiciet enarrare miſericordias ei⁹. ſur
ſu; oīs angelice poteſtates tremant. ego ad
dñm meum clamabo ⁊ exaudiar. R. Dauid
qro ſanari infirm⁹ illuminari cec⁹. claudus
dirigi ⁊ ſuſitari mortuus ſed quis pōt talia
conferre niſi deus ad quē ſuplex uenio ⁊
ſua munera poſco.

Conuertere domine

q. d. non poſſumus conuerti ad te niſi tu
prius conuerſus ad nos gratiā infuderis. cō
uertere ergo tu dñe de⁹ q pri⁹ auerſus fue
ras ꝓpter delicta mea. i. a rigore iuſtitie di
ſcedens uertere in nectar miſericordie.
Neq; humeros habet deus ut cōuertatur ut
nos. ubi nota ſm tho. 2. q. 12. ar. 6. utrum tho.
homo poſſit per ſeipſum ad gratiam prepa
rari dicit ꝙ ɔuerſio hominis ad deum ⁊ diſ
poſitio ad dei gratiam per duo fit per libe
rum arbitrium ⁊ ſm hoc precipitur homini
ut ſe conuertat ad deū Zacharie primo cō
uertimini ad me ſcilicet deteſtando peccatum Zacha
⁊ per gratie dei infuſionem ideo ſequitur rie pri°.
ibidem ⁊ Ego conuertar ad uos ſcilicet gra conuerſio
tiam īfundendo de congruo. ſ. cōgruum eſt ōi ⁊ hōis
enim ut ſi hō p liberū arbitrium facit ꝙ in
ſe eſt cauendo culpam cōmittendam. ⁊ de
teſtando commiſſam ꝙ deus faciat ꝙ in
ſe eſt ſcilicet infundendo gratiā. iō dicitur
Hyere. 31. conuerte me ⁊ conuertar ad hyere. 31.
te domine. trenis ultimo. conuerte nos do trenis ul
mine ⁊ ɔuertemur ad te eccl'ia propter h° timo eccā
idem in completorio ait. conuerte nos deus
ſalutaris noſter ⁊ hic p°s. 6. conuerter do
mine ideſt gratiam infunde ut conuertamur

Et eripe animã meã

ab iminenti timore ⁊ a ſupplitio inferni ꝙ
debetur errantibus. ⁊ a manibus inimicorū
i quorū tetro carcē cathenis indiſſolubili
bus ligata eſt niſi tu domine deus ſolueris

**Saluū me fac prop
ter miſericordiā tuā**
non meis meritis. qui deberem detrudi in
infernū. Sed tua ſolita pietate.

**Quoniam non eſt in
morte qui memor ſit
tui.** Poſt mortem enim non eſt memo
ria dei ad ſalutē fructuoſa anime.
Quantū ad illos qui in peccato mortali di
ſcedunt uel in morte ſpūali aīe haud memo
res ſumus dei. ⁊ ſalutis noſtre.

**In inferno autem
quis confitebitur ti
bi.** q.d. Nullus ꝯfeſſione laudis. quia
ibi blaſfemāt deū pre doloribus. nec
ꝯfeſſiōe ad ueniā. q2 ibi nulla eſt redēptio.
Plato Plato in phedone. Si uero propter magni
tudinē ſcelerū inſanabiles repreriantur hos
oēs ꝯuenienter ſors in baratrū tartari deicit
Job unde nunꝗ egrediunt᷑. ⁊ Job in inferno
nulla eſt redemptio. Timebat Dauid ꝙ
in illa peſte pleraꝗ pars i mortali peccato
2.Re.18. diſcederet ⁊ ſic dānaret᷑. ſicut. 2.Re.18.
plorabat filiū Abſalon ꝗuis pſequutores
timens ne ex tanta iniquitate in patrē dan
natus eſſet. ideo non deſinebat clamare
in lachrimis fili mi Abſalon. Abſalon fili
mi quis dabit mihi ut moriar pro te. ⁊ no
lebat conſolari.

**Laboraui in gemitu
meo.** ubi Hiero. ⁊ habetur de peni.
d.ſ.i. oblitus regie inquit ma/
canon ieſtatis uolutabat᷑ in cinere ⁊ lumen quere/
bat in tenebris. laborans in gemitu. contra
morē regiū. Eſt enim tanto acceptior peni
tentia quanto altior humiliantis ſe ſtatus.

**Lauabo per ſingulas
noctes lectū meum**
ꝯſcientia ideſt ꝯſcientiā in ſecreto diſcurrendo per
ſingula peccata. que noctem homini faciūt
aliter lectū materialē eſſet ipoſſibile lauare
ſingulis noctibus. vel lectū ſm Aug. ideſt
voluptatem ⁊ delectationē ſeculi in qua ho voluptas
mo tanꝗ in lecto dormit. quam lauat ille
qui ſe ab ea conatur extrahere. Audierat
Dauid in ſpiritu ꝓphetico pollicentē deum
ī ꝗcunꝗ hora īgemuerit peccator ſalu⁹ erit Ezechiel

**Lacrimis meis ſtra
tum meum rigabo.**
q.d. lachrimis pro tapetis regalibus utar
ī tāta ubertate ut tanꝗ riuuli emanent. tu
dñe delectaris in fletu penitentiū. Ecce
totus diſſoluar in lachrimis.

**Turbatus eſt a furo
re oculus meus** Viderat 3.Re.
24. Et dixi tanꝗ furentē Angelum in 3.Re.24.
populum cum enſe ſanguineo. ut ēt Grego Gregori⁹
rius rome ſupra Adriani ſepulchrū. ꝙ ho
die propter rē geſtā caſtrum ſancti angeli caſtrum
appellatur ubi uſꝗ in hodiernū diē in tan ſancti
te rei memoria Angelus cū euaginato enſe angeli
eminet. in mentē adhuc romanorū redigēs peſtis
tante liberationis beneficiū a tali peſte. qui rome
ſtertēdo ⁊ obſcitando morte obibant ⁊ ſepe caſtrum
lientes ſuper cadauera cadebant. Nec inue ſancti
niebantur heredes. A ſimili uiſione terri angeli
tus eſt Oculus ipſius Dauid non tantum rome
corporis ſed mētis. Et ſemper deinceps ca
ligare uiſus eſt ⁊ nos in ſcelerū noſtrorum
ſepulchro latentes. ut inquit Hieronimus
non timemus minantē Angelum in Apoca Apoca
lipſi dicentem. Timete deum Timete
deum. Timete deum ⁊c.

**Inueteraui iter om
nes inimicos meos**
Inter demones ⁊ peccata que tanꝗ capi
tales hoſtes ſaluti inſidiantur inter quos in
ueteraui ideſt uſꝗ ad interitum anime ⁊
corporis ueni.

**Diſcedite a me oēs
qui operamini ini
quitatē** Nunc oſtendit fructū la/
chrimarū ⁊ pie orationis

exauditio se exauditū ſpiritu prophetico intelligens. Primo ſe recognoſcēs implorauit ueniā. Secūdo lachrimis pniam egit. Tertio adeſſe dñm per grām intelligens procul abicit oīa uitioꝝ 7 demonū impedimēta ut cum deo poſſit beatiſſima neceſſitudine copulari. Qz

quomodo intellexit ſe exauditum quū intellexerit ſe exauditum David. R. Doctores ſentiebat David diuinā preſentiam p cordis ſui ylaritatē 7 exultationem 7 ſapientiā diuinoꝝ quā admiſerat 7 uidebatur ſibi cor eī ſaltare p letitia uelle i amplexus pacificati dei. Preterea intellexit

exultatio 3. R. 6. Gad ut habet. 3. R. 6. per Gad prophetam dei nunciū qui pcepit illi ex mādato diuino ut hedificaret altare qꝫ ñ pcipit niſi mūdo corde. i loco ubi habraā q°qz hedificauerat

i. palī. zi. ignis altar 7 ymolauerat filiū. 7 p deſcenſus ignis prio parali. zi. qꝫ erat ſignū diuine pptiationis. ut Geñ. 4° de oblatione abel. 7

3° R. 18. Sathan 3. R. 18. de Elia. iō ait diſcedite ſcilicz ſathan 7 ſatelites ſui. dr̄. n. i. parali. zi. ſurrexit aūt ſathan ɔtra yſrael 7 ſuſcitauit David ut nūearet populum. lactantius ad donatum loquens de demone ait nā ille col

Lactā. luctator 7 aduerſarius nr̄. ſcis qz ſit calidus 7 idem uidemus ſicuti nunc uidemus. is hec oīa hz que alicere poſſunt p laqueis. 7 quidem tam ſubtilibus. ut oculos mentis ef fugiant. ne poſſint hominis puiſione uitari. ymo ipſi quoqz gentiles. qui demonem

Sir. 6. colebant hoc idem de ipſo aiunt Sir. 6. ad phebi nondū patiens immanis in antro bachatur uates. Magnus ſi pectore poſſit excuſſiſſe deū tanto magis ille fatigat. os rabidum fera corda domans. tamē David uidens aſtare deū. nō dubitat cum demone certamē inire ne ſolitā operetur iniquitatē.

Quoniam exaudiuit dñs uocē fletus mei

q. d. tāta fuit habūdātia lacrimaꝝ pp̄ter q̄s exauditus ſum ut ipſe q°qz lacrie ligue officiū aſſumētes in ɔcentu ſuſpirioꝝ ipetu ab infimo corde erumpentiū uocē uſqz adcelū emitterēt 7 exaudirentur.

Exaudiuit dominus depcationem meam

more iubilātis animi pſallit in deo 7 iteꝝ atqz iterum qꝫ tātum placet replicat.

Dominus oratiōem meam ſuſcepit

i. gratāter ſuſcepiſſe oſtendit. tanq̄s ſi extēderit ad ſuſcipiendū manus. quo tā pio facto intellexit qz benigne redeuntem ſuſcipiat. 7 q̄z miſericorditer non dannet ſed reum abſoluat.

Erubeſcant et ɔturbentur uehementer omnes inimici mei

i. tanq̄s qui confuſi erubeſcunt 7 conturbātur fugiant demōes uidebat iā in ſpū pphetico qꝫ ſicut gaudiuz erat angelis dei de ɔuerſiōe ſui. ſic cruciat⁹ uictis demōibus. ɔuertātur ñ ɔuerſione pnie q̄ nō cadit i demone ſed conuerſione erubeſcentie 7 cōfuſionis retrocedendo a me iam exaudito

Et erubeſcant ualde uelociter

quum. . diuina grā in iſtanti infunditur. 7 penitens ɔtra omnem ſuū conatum ſtatim liberetur ipſeqz procul pellat erubeſcit ualde uelociter. pdeſt propterea mi Leonarde hic pſalmus ɔtra omne uitioꝝ pondus 7 ɔt omnē demonis inſultum deuote pſallentibus.

Pſalmus 6s penitentialis. 3i. in ordine pſalmorum. qui uim ɔfeſſionis exprimit.

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniqtates. Tria uidēda ſūt circa hūc pſalmū undiqz nectar diſtillātē

Titulus duplex ponitur. ſm hebreos 7 nos. Primo itellectus David quia niſi deus intellectum ad pniam illuminet minime a peccatis ſurgere poſſumus. ūn ipſemet David in pſal. altero ait delicta quis intelligit. q. d. nemo niſi tu oſtēderis dñe. 7 in hoc Pſal. 3i. ſcribit itel lectum tibi dabo ut. i. te peccatorē intelligas. p°. n. diabol⁹ agreditur itellectū regem hominis ut poſſit p regem totum regnum poſſidere. 6. ethicorum intellectus eſt ue

i° titulus pſal.

itellectus

Ariſto . rum bonū . 9° ethicoꝝ intellectus eſt prin
Ariſto . cipalis i homine . ⁊ ſic homo maxie ē intel
lectus q2 denomīatio a nobiliori fit . iō dia/
bolꝰ p° ↄtra intellectū ingredit᷑ ⁊ deus eꝫ
in ſanando p° illuminat intellectū ꝙ ſenti/
ens Dauid impoſuit titulus ad intel ectus
Dauid . ſ . diffuſum eſt hoc lum̄ diuine gra
tie . quo preuidit per hanc pſalmodiam . ſe
omnes penitentes poſſe ſuis mederi vulne
ribus ⁊ ſanari intellectus . quia ſm philoſo
phū to . ethicorum vnuſquiſq3 dirigere d3
intellectum ſm optimum eorum que ſunt in
ipſo ut ſic poſſit duce intellectu ¶ ſibi ⁊ ce
Ariſto . teris vſ̄ari . Ariſto . p°. politicoꝝ omnes rō
ne ⁊ intellectu uigentes naturaliter domini
ſunt ⁊ rectores alioꝝ . tale aūt beneficiū
ab ipſo quoq3 deo eſt teſtimonio ipſius phi
Ariſto . loſophi 3° rethoricoꝝ dicentis . Intellectus
eſt lumen ꝙ deus infundit anime . quo pre
uio ducimur . ſm eundem de regimine prin
cipum ad potentias intellectus nihil eſt dif
ficile . Idem . 16 . de aialibus . Solus intel
lectus intrat in nos ab extrinſeco ⁊ ipſe
ſolus diuinus . Quid miꝝ ſi Dauid ſpiritu
prophetico intellexit lumen intellectus ſui
a deo ſi ipſi quoq3 philoſophi naturali lu/
mine cognouerunt .

¶ Secundo titulus pſal . ēt dicitur eruditio
titulꝰ pſal . Dauid . s . ne amplius in uoluptate labat᷑
Eruditio p ꝙ oſtēdit᷑ aliqđ ſecretū reuelatū ipſi Da
Dauid uid ↄtemplanti in amara dulcedine pnie
ꝙ fuit tam magnum ꝙ ipſe quoq3 lingua
exprimere non potuit q2 talis ſuauitatis pe
nitentie iubilus eſt ſm oſtienſes . ꝙ lingua
exprimi nequit . Ego aūt reor ſi ſententiā
noſtram expectas o lector . q2 Dauid gu
ſtauerat fragilem peſtiferamq3 delectatio
nem carnis cum Berſabe . pijſſimum deū
infudiſſe ſcintillam ſuauiſſimi ⁊ amoroſi di
uini dulcoris . quo inebriatus oīum humana
rum delectationum omnino obliuiſceretur .
ideo hec eruditio . erudit omnes haud de
ſerenda fore eterna gaudia pro tantillis uo
luptatibꝰ tā uelocibus i tranſitu . ut pleruq3
exitus ortū pueneꝛit Oui . exitꝰ acta pbat

¶ Cauſa pſalmi uidenda eſt . quare . s . fa/
2 cauſa ps ctus ſit . Dauid . 3 . R . 2 . in ocio domi
Berſabe remanens tēpore quo ſui ad bella proceſ
ocium ſerant ¶ uidit e domo ſua regia Berſabe
luxuria pulcherrimam vxorē Vrie Ethei le lauā

tem ⁊ ſenſit ſtatim cupidinis arma oc/
cultum inſpirauit ignem ⁊ veneno feſellit
Vritur infelix Dauid . hinc a libidine illinc
a ↄſcientia trahitur . Trahit ratio trahit
⁊ ſenſus . Sed illa adhuc tanq3 regina in
trono reſidens ſeptra tenens . mollitq3 aīos
⁊ temperat iras . tamen miſerta tanto im Virgilius
petui inferioꝝ viciorum quaſi minantium re
bellionem . Condeſcendit ut rationem decet
⁊ miſit ad videndum ſi ſoluta eſſet ut in
vxorem caperet ⁊ debilitati ſue ſaluberri
mo remedio ab ipſo deo dato conſuleret .
quumq3 relatum eſſet illam viri optimi ꝯiu
gem uoluptas quaſi deſperata impulit in
latus . s . deſtrum in cor . ac uenti uelut Vir . p°
agmine facto . i . ſuſpiria ⁊ deſideria ⁊
impulſus amoris in magno impetu ſui exer
citus euertentes omne regnum rationis .
qua data porta ruunt . i . decernut quaq3 Eolus
via ⁊ modo haberi poſſit illa potiri . Nec venti
obſtat ruina minans . ſed terras turbine
perflant . i . obnubilant omne regnum ↄſci
entie nequit poſſit videri aut audiri . ꝙ
hinc rei veneree obſtet . Incubuere mari
totumq3 a ſedibus īmis . Vna euruſq3 no/
tuſq3 ruunt crebeꝛq3 pro tellis . Affricus
⁊ vaſtos uoluunt ad littora fructus . 3 .
venti qui tantam in amante tempeſtatē
mouent . ⁊ tanta ſuſpiria excitant ſunt .
ſpes habendi timor amittendi . ⁊ ſollicitu
do ⁊ anxietas non tardandi . ⁊ quid ſequi
tur ex tanta tempeſtate niſi naufragium
ideo addamus preſentemq3 Dauid intentāt
omnia mortē ⁊ ſic quo ad deum mittens
pro ea peccato perijt ſed penitentia ſtetit .

¶ Virtus pſal . facit ad cognitionem ſui ad 3 . virtus
ↄfeſſionē erroris . ad rebellionē a demone pſalmi
ad omnium gratiaꝝ impetrationem ⁊ per
fectam cum deo pacificationes . pſalle itaq3
in hoc pſalmo in omni carnis temptatione
⁊ illam mi L . fugabis procul religabis A ſ
modeum in extremo egipti . per uirtutem
predicte antyphone ⁊ hoꝝ ſanctoꝝ Ebor

¶ Beati quorum remiſ ſe ſunt iniquitates .

In priori pſal . impetrauerat penitens i la
chrimaꝝ torrēte ex ſupbia ſua veniam .
⁊ exultauerat in iubilo maximo ex triūpho

demonū ⁊ pacificatione cū deo certifi/
catus p deſcenſuȝ angeli ⁊ ignis in holocau
ſtis in ſignū ꝙ pnīa q̄uis amaritudinem
pſerat in principio dulcedinē tñ talem in
fine affert ꝙ guſtari quidē pōt explicari
aūt minime. i hoc uero pſal. exprimit pnīa
pro tali crimine. Et exultatio obtempte ue
nie in quo pdiderat Dauid eccleſiaȝ in hac
pſalmodia redeuntē benigne a dino miſicor
die amplexu recipiēdā. iō ſup ſcripſit titulū
eruditionis ⁊ intellectus. q. d. Erudimini
⁊ intelligite qui dñis ueneris ſequuti eſtis
hanc eſſe medelā tantoꝝ dulneꝝ crudi ⁊
aſperrimi cupidinis. Una menus dulnus
Ouidius opēq; ferat. errauerat i amādo cor medea
tur in penitēdo. Hic ergo humilit ⁊ deuote

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates.

Penitētes apertis oculis intellectus quos
prius in ſui dannū clauſerant nullam maio
rem mortalibus gratiā putant q̄ʒ diſſigatos
ſe uidere a nexibus peccatoꝝ ⁊ demonis.
in quo caſu oībus felicibus ſibi ipſis felicio
res uident. ⁊ ſic econtra infelices putant
oēs qui in tali miſeranda miſeria peccatoꝝ
Aug. ſunt. Aug. in ſoli. ouerſus inqt ſum ⁊ uidi
tenebras meas in qbus fui. abiſſum tenebro
ſum in quo tacui ⁊ dixi. De tenebris meis
in qbus lumen dei uidere non poterā. De
cecitati illi priſtine ⁊c̄. Iō Dauid beatos nō
in re ſed in ſpe penitētes clamat. habent
arra enim arrā eterne beatitudinis. Iam beati
ſeptem pauperes ſunt ſpū ſolo. s. deo ꝯſenti. Iā
beatitudi beati mites. ad oīmodam regulā rōnis ſuos
nes reducentes actus. Iā lugent pro crimine.
Mat. 6. ⁊ deſiderio patrie. Iaȝ exuriunt iuſtitias
nequeuntes in bono ſaciari. Iā miſericor
des ſui ipſius ⁊ alioꝝ ſaluti cōi miſerti. Iā
mundo corde in tāta munditia ut ipſuȝ q°q;
deū ꝯtemplent. Iaȝ pacifici domitis infe/
rioribus uiribus corporis. ut ſuma ſit inter
deū ⁊ aiam pax. ⁊ inter aiam ⁊ corpus.
Iā beati patiētes ut quanto grauiora paſſi
ſint tanto alaciores.

Et quoruȝ tecta ſunt peccata.

Non ꝙ aliquid ipſi deo
poſſit tegi ⁊ aſcondi in cō
ſpectu oīa nuda ſunt. Sed nō reſpicit illa tecum dei
amplius ad puniendū. ſaltiȝ in inferno audi
quō Tho. in queſtionibus diſputatis de Tho.
malo declaret hūc paſſuȝ allegando. primo
Caſſiodoꝝ. dicit iō tecta dicunt q: illa no
luit deus agnoſcē ſed ignoſcere. q. d. ab
olita ſunt. ut illa non puniat eternaliter.
Uidere enīȝ dei reſpectu peccatoꝝ eſt pu
nire. Aug. Si hō peccata ſua tegit deus Aug.
detegit. ſi hō detegit deus tegit. Albi
Dauid pſal. Auerte faciē tuaȝ a peccatis
meis. s. puniendis. q. d. auerte a pecca/
tis faciem tuam ⁊ non a me.

Beatus uir cui non imputauit dñs peccatum.

s. ad dannationē. timebat enim
mori in peccato illo ⁊ dannari.
Tho. in q̄ſtionibus diſputatis de malo ait Thomas
imputatur alicui peccatū in quantū p ipſuȝ
impedit a ꝯſequutione ultimi finis. qui eſt
uita eterna q: cū ſit ſummū bonū. non pa
titur ſecū aliq̄ʒ bonitatis minorationem in
quantū hō per culpā fit uituperabilis ⁊ ha
bet indecentiā quandā ad tantū bonum ⁊
ex quo eſt reus ⁊ obligatus ad penā impe
ditur a beatitudine. Beatus ergo uir. s.
penitens cui nō imputauit dñs peccatū nec
quo ad culpam. nec quo ad penam.

Nec eſt i ſpiritu eius dolus.

q: s. ſm Nico. de lira uere
penituit o terq; ergo q̄terq; Hie.
beati ueri penitētes. Hic Hiero. ait. hic
oſtēdit Dauid cui nō imputet peccatū de⁹
illi. s. i quo dolus nō eſt. q: ſe accuſat quū
peccator ſit corde tenet ꝙ ore confitetur.
Qualis fuit Natanael Iohānis p°. Uere Natanael
yſraelita i quo dolus nō eſt. i. nihil ad gra
tiam uel ad odiū ficte loquitur. q. d. Dauid
ueri penitētes felices ſe exiſtimare pñt. quū
ſibi a miſicordia dei deleta peccata ſint.

Quoniā tacui inueterauerunt oſſa mea.

qm̄ non
ſum ꝯfeſſus errorē meū uires animi que de
ſignant p oſſa. in quibus ꝯſiſtit robur cor
poris inueterauerūt. i. propinquauerūt ad

mortem 7 in dies fiebam debilior ad reſiſtendum peccato.

Dū clamarē tota die

Ideſt dum continue cauclarem ne ſupra me appareret iudicium dei in aliqua manifeſta apparitione uel punitione. uel dum clamarem cotidie non ad te medicum pro ſanitate ſed predicando me iuſtus

Aug.

Aug. uero in hoc loco ait ꝙ inueteratio oſſiū defectus fortitudinis eſt ſpiritualis. q. d. heu miſer tacui peccata dum clamarē merita. uti phariſeus in templo.

Gre.

Gre. Si medicinam expectas os ut uulnus detegas uulnera enim clauſa plus cruciant. Sed dum putredo que intus feruet eicitur ad ſalutes uulnus aperitur.

Yſaie p°.

Yſaie p°. uulnus 7 liuor 7 plaga tumens. Non eſt circumligata nec fota oleo. Nec curata medicamine. ſed operepreciū eſt audire quomodo tacendo in maiora peccata ruerit Dauid. Dum ſenſus rebellaſſent omnino

z. Re. xi.

rationis imperio miſit pro Berſabe z. Re. xi. Que ſtatim ſanctificata eſt. ideſt mūdata ab immunditia mēſtrui ſcilicet in futuro. purgata quia grauida. Unde Dauid ſtatim miſit pro uiro ſuo Uria qui erat in bello ut iaceret cum uxore 7 puer ſibi adſcriberetur. 7 ſic mulier liberaretur a lapidatione 7 peccatum melius occultaret. Et interrogauit eum quomodo ageretur res belli 7 dimiſit ire in domum ſuam. Et ſtatim ſequutus eſt eum cibus regius qui renuit. Sed Dauid fecit illum comedere 7 bibere corā ſe calidiſſima ut obliuioni traderet archam domini que erat in prelio ad quam habebat animum. 7 cognoſceret uxorem. Quumqꝫ nollet. ſcripſit Dauid Joab duci exercitus. ut poneret Uriam ex aduerſo inimicorū in prelio ut interficeretur ab hoſtibus. pro quo etiam multi aly qui illum defendere uolebant occiſi ſunt. Uxor autem audita morte uiri ſimulauit lachrimis occultum gaudium. ut Ceſar habens in manibus Pompei caput. ſentiebat enim ſe per hoc periculum lapidationis euaſiſſe. 7 reginam futuram.

mulieris lachrime
Ceſaris lachrime

Ecce quomodo tacendo 7 non confitendo debitis ſacrificiys preceptis in lege Adulterium Dauid cecidit in proditionem 7 homicidium. Non ſolum Urie ſed etiam cumplurium aliorum. hinc patet ꝙ periculoſum ſit non confiteri.

Quoniā die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua.

q. d. continue timebam manum ultricem tuam.

Ualerius

Lento 7 enim paſſu ad uindictam ſui diuina procedit ira tarditatemqꝫ ſupplitij grauitate compenſat.

Ouidius

Ouidius Si quotiens peccant homines ſua fulmina mittat Jupiter. Exiguo tempore inhermis erit. Uides lector quomodo fugit impius nemine perſequente. ſtimulatur peccator a conſcientia que eſt ille Minos 7 Eacus 7 Radamantus inferni iudex. ſecundum Platonem libro de contemnenda morte. Et ſecundum Omerum xi. Ediſſee. Et Uirgilius 6°. eneydos. Hic dicitur damnare homines apud inferos. quia conſcientia damnandis damnationem dictat 7 minatur.

Minos
Eacus
Radamātus
Plato

Conuerſus ſum in erumna mea dum cōfigitur ſpina.

Conuerſus ſum a tanta peccatorum erumna 7 miſeria periculoſa. dum morſus conſcientie figebat in corde meo uel ſpina. hic melius ſignificat puncturam doloris peccati ex lumine gratie. Unde ſtatim peccatores conuertantur ad dominum. Sic redijt. Ezechias. Sic Nabucdonoſor. Sic Manaſſes Sic filij Jacob. Sic Magdalena apud nos. Sic latro in cruce. Sic Paulus. Sic ceteri conuerſi in planctu 7 fletu ad dominum.

penitētes cōuerſi

Delictum meum cognitum tibi feci et iniuſtitias meas nō abſcōdi.

Uidimus quid taceti peccatori euenerit. in quale fere baratrum 7 lamberintum ceciderit.

Nunc preſtat videre quale bonum confi/tenti penitenti euenerit. Et nota hyſtoriam z. R. iz. Miſit dominus Nathan prophetam ad Dauid dicentem. Dic mihi o Dauid iudicium. Duo viri erant ſcilicet Dauid ⁊ Vrias. unus diues ſcilicet tu, alter pauper ſcilicet ille qui nihil omnino habebat preter ouiculam unam ſcilicet vxorem quam emerat dando pro illa dotem. Et nutrierat a paruula. quia ſcilicet communicabat cum illa in cibo ⁊ lecto. Diues autem ideſt Dauid habebat plures ſcilicet vxores. Quum autem peregrinus quidem ueniſſet ideſt diabolus qui alienatus eſt a communitate ciuium celeſtium. Fecit illi conuiuium per conſenſum ſcilicet in adulterium in proditionē ⁊ homicidiū in quibus libēter uerſatur diabolus. Hanc parabolam dixit ſapiens Nathan ut Dauid ignorans ſeipſum condennaret. ⁊ ſic frontem non haberet defendendi peccatum ſuum ⁊ bene conſuluit. Tunc Dauid ſtatim reſpondit filius mortis eſt qui fecit hoc ideſt propter horrores facti dignus eſt morte. Ouem reddet in quadruplum ſcilicet ſecundū legem. Exo. zz. Et ſic fuit quia mortui ſunt illi quatuor filij. Primus natus de adulterio Berſabe. Secundus Abſalon. Tertius Amon. Quartus Adonias. Jdeo ſtatim applicās parabolam ad propoſitum ait. Et tu ille es. Vriam Ethenum percuſiſti gladio q̄z obrem non recedet gladius de domo tua. Et ſic fuit quia frater fratrem occidit Abſalon Amon ⁊. Salomon Adoniam ⁊ ſuſcitabo ſuper te malum de domo tua. Abſalonem volentem inuadere regnum ⁊ dormiet cum uxoribus tuis i oculis tuis. i. in die corā oībus in penam .ſ. peccati de adulterio. Tunc Dauid tactus dolore cordis intrinſecus gemens ait. Peccaui domine que confeſſio tantum placuit deo ut ſtatim per prophetam ipſum abſolueret. quia ſtatim addidit. dominus quoqȝ tranſtulit peccatum tuum quantum ſcilicet ad culpam propter penitentiam. ⁊ quantum ad penam in filium natum ex adulterio. Licet tu eſſes morte dignus. Ex quo patet q̄ per annū fere in tali peccato inueterauerat Dauid. Vnde ex tanta indulgentia quaſi reſurrectus a morte exultat ⁊ iubilat ac docet pe/

parabola Nathan · z. R. iz. · diabolus · Exo. zz. · filius Berſabe · Abſalon · Amon · Adonias · peccaui

nitentes pſallere. Vt ipſi quoqȝ poſt confeſſionem exultandi ⁊ iubilandi cauſam habeant. ⁊ non ſolam coram Nathan ↄfeſſus eſt peccatum ſuum. ſed coram omni populo obtulit precepta ſacrificia pro peccato. ex quibus omnes cognoſcere poterant. Dauid lapſum in peccato carnis. Et duo confitetur Dauid. Primo peccatum obmiſſionis dicens. Delictum meum ideſt peccatū in quo deliqui non faciendo q̄ debui. q̄ omnino delere diſpoſui. qui haud ſibi conſcientiam faciunt de peccato obmiſſionis errant. Secundo peccatum commiſſionis. Jdeo ait iniuſtitiam meam non abſcondi. Quid iniuſtius preſertim regi. q̄z iuſtum ⁊ innocentem opprimere ⁊ proditorie q̄ deterius eſt. ⁊ mundam uxorem illius deturpare. iniuriare uirum ⁊ pro merito illius occidere. Neqȝ in tali rege erant illi duo neceſſarij pedes rei publice ſecundum Moyſi Solonis Ligurgi Juſtiniani ceterorūqȝ legum latorum ſcilicet remunerandi bonos ⁊ puniendi reos. Jdeo ait non abſcondi. detexi ut tegeres. quia quum tegimus tu detegis. quum nos agnoſcimus tu ignoſcis quum confitemur tu abſoluis. quum excuſamus tu condennas. Exemplo Ade Gē. 3. ⁊ Caym Geneſis 4° cap°.

ↄfeſſio Dauid · obmiſſio · ↄmiſſio · duo pedes rei. p. · Gē. 3. · Gē. 4. · Caym

Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam domino et tu remiſiſti impietatē peccati mei.

Nōdū exerat a corde confeſſio. Nondum ad os peruenerat. Dixeram ſolum ⁊ diſpoſueram confiteri. Tu audiſti ⁊ exaudiſti uocem cordis. q. d. Non prius decreuerā ↄfiteri. q̄ tu abſoluiſti. Hic clamat Auguſtinus ⁊ habetur de peni. diſ. i. cap° Magna miſericordia ſaluatoris q̄ ad ſolam promiſſionem peccata dimittat. Nec immerito remuneratur uoluntas in bono. ſicut dannatur in malo. ſic fuit latro in cruce ⁊ Lazarus ſic Magdalena ad pedes yhu ſic filius prodigus Luce. 15. Surgam ⁊

canon Aug. · latro · Lazarus · Magdalena · prodigus · leproſi

⁊ ibo ad patrem meum ⁊ dicam pater pecca
ui in celum ⁊ coram te. ⁊ pater uenit illi
obuiam. ſic deus dauid dimittendo impie
tatem peccati. Quid enim magis impium
quam tuliſſe uxorem ⁊ occidiſſe prodito/
rie uirum iuſtum ⁊ ſanctum pro cuius de
fenſione. tot etiā mortui ſunt. ⁊ ſi lector
ad ſolam promiſſionem. deus peccata di/
mittit. quid credo faciet ad opera. Quis
psal. ergo adiciet enarrare miſericordias domini
quas in eternum cantabo. Propterea inqt
dauid quia miſerationes eius ſuper omnia
opera eius. Doctores theologi ſeptem di/
cunt exprimi. Notanda in hoc uerſu circa
ↄfeſſio confeſſionem. Primo premeditatio ibi dixi
dixi con ſcilicet ex prehabita conſideratione ⁊ deli
fitebor beratione peccatorum ad confeſſionem ac
Yſaie cedere propoſui. Yſaie. 38. Recogitabo
38. tibi omnes annos meos. Uotum enim con
feſſionis habet confeſſionis effectum. Se
cundo expreſſio ideo ſequitur confitebor.
ideſt pronunciabo. prius enim tacueram.
Tertio ueritas ibidem confitebor ideſt ſi
mul corde ⁊ ore fatebor. Si enim cor di/
ſcordat ab ore ⁊ econtra a corde os nō eſt
excuſatio confeſſio ſed fictio ſecundum Thomam in
ↄfitentiū 4°. ſenten. Quarto accuſatio ibi aduerſus
me. Quidam deum. quidam fata. quidam
demonem. quidam corpora celeſtia. quidā
complexionem. quidam uxorem. quidā in
illa uirum accuſat. Audi dauid aduerſus
Job 10. ſe confitentem exauditum. Job 10. Dimit
tam aduerſum me eloquium meum loquar
in amaritudine aīe mee. Quinto proprie
tas ibi iniuſtitiā meā non dicit merita mea
ſed demerita. non bona ſed mala. nō uirtu
tes ſed uitia. non aliena ſed tua. haud eni
deus cauſa peccati tui eſt ſed tu. nō fata
Non conſtelatio. non demones. non com
Tho 3°. plexio neceſſitatē imponunt. Lege Tho
ↄ̄ gētiles ma libro 3° contra gentiles cap°. 91. Hic
Aug. Auguſtinus clamet ergo inquit eger ad
medicum ⁊ dicat cum libero arbitrio crea
uit me deus ⁊ tō ſi peccaui. Ego peccaui
non deus. non fatum. non fortuna. non
diabolus me coegit ſed ego perſuadenti cō
ſenſi. Et dicat cum dauid ſana animam
meam quia peccaui tibi. Ego inique egi.
Sexto diſcreta ibi domino ideſt ad bono

rem dei. de preterita offenſa penitens ⁊
de futura. nihil audire uolens. Joſue 7°. Joſue 7°.
Fili ↄfitere peccatū tuū ⁊ da honorem
deo ⁊ domino ideſt ſacerdoti locum dei
tenenti. Septimo fructus ibi ⁊ tu remiſi
ſti impietatem peccati mei. Propter ꝙ
ſtatim dixit illi Nathan propheta tranſtu
lit dominus peccatum tuum. Et nos ſacer
dotes quum talem in confitente diſpoſitio
nem uidemus. poſſumus ſtatim dicere.
tranſtulit dominus peccatum tuum a te
quid ergo utilius penitere conteri ⁊ con
fiteri. Ecce lector ante petitionem medi
cus medicina ſalutaris ſe ultro offert infir
mo ſine qua actum erat de re ſua. quid
tardamus ⁊ nos dicere aduerſum nos ini
quitatem noſtram. quam ſi dixerimus nō
ille ſaluator Mathei. 24. Dicet ite male/ Mat. 24.
dicti. quam ſi dixerimus ſtatim. uox patris
intonabit. ut in iordane ⁊ thabor. Hic thabor
eſt filius meus dilectus in quo mihi bene
complacui. ipſum audite. q. d. Hic erit
heres qui beneplacita mea de ſalute ſua
adimpleuit. ipſum audite ideſt exēplo pe
nitentium moueamini ⁊ uos in deſiderijs
ſalutis ueſtre. non pugnetis contra ſalutē
ueſtram.

¶ **Pro hac orabit ad te omnis ſanctus.** quaſi di
cat omnis purus firmus ⁊ eleuatus pro hac gra
tia quam tu mihi dediſti orabit ad te. di
citur ſanctus firmus in propoſito nō pec
cando. purus per impetratam gratiam iu
ſtificantem. eleuatus per ſpem ſuperne glo
rie ne ſcilicet labatur aliquando in peccato
uel dic omnis qui habet deſiderium firmā
di ⁊ eleuandi ⁊ ſtabiliendi deſiderium in
te orabit talem gratiam quam tu mihi fece
ſti. Orans ſemper a recidiuo liberari ne de
terius. teſte xp̄o aliquid ſibi contingat.

¶ **In tempore opportuno.** Quando ſcilicet culpa remiſ tempus oportunū
ſa eſt quando offenſa leuata.
tempus eſt exaudiendarum precum. Tunc
clamabis ⁊ dicet ecce adſum dominus deus
tuus tempus opportunum in quo datur pluuia pluuia

ſerotina ⁊ tempora/nea

ſerotina ⁊ temporanea. Eſt tempus uite preſentis. tempus opportunum eſt quando deus tangit tibi cor. nullicubi melius poſ/ſunt impetrari gratie. q̄ꝫ quando datores ſunt in tempera ⁊ bona diſpoſitione. Sic quando deus ultro pulſat ad hoſtium cor/dis ſtatim aperiendum illi eſt. Cantica ꝯtinue clamat. aperi mihi ſoror mea ſpōſa.

Ueruntamen in di luuio aquarum mul tarum ad deum non approximabunt. quaſi di cat tem pore uehementium temptationum non ſunt expectanda quando buſera ⁊ turbo terribi lis inſurgit ⁊ efficit de die noctem. Oui.

Oui. Dum licet ⁊ modici tangunt p̄cordia motus. Si ſapis in primo lumine ſiſte pedem. Item principijs obſta. Dum in portu na uis eſt. precauendum eſt futurum pericu lum tempeſtatis non poſtq̄ꝫ nauis eſt in al to mari. ubi oportet illam cum fortuna pre liari. Ariſtoteles. Paruus error in prin/cipio magnus eſt. in fine. q. d. Prophe ta ⁊ bene conſulat clamandum quippe eſt in omni tribulatione ad dominum. tamen preſtat ipſum precauere inſultum temptatio num quaſi intollerabilem.

Ariſto.

Tu es refugiū meū a tribulatione que cir cūdedit me. s. ex adulterio ⁊ homicidio ꝑpetra to quaſi dicat. Quamuis maxima fuerit tempeſtas ⁊ mererē ſubmergi. tamen por/rexiſti manum. eduxiſti naufragum. fuiſti refugium non meis in te meritis. ſed tua ſolita clementia.

Exultatio mea erue me a circundantibus me. Quaſi dicat. O omnis cauſa exul tationis mee ſicut enim peccatum eſt cauſa triſtitie. ita abſolutio a culpa ⁊ liberatio a pena eſt cauſa indeficientis exultationis. Ex quo ſemper exultabit ſpi ritus ſanctus meus in deo ſalutari meo. Sed quia non minor eſt uirtus. Quam querere parta tueri caſus ineſt illic. hic erit artis opus. ideo obſecro Oui.

Erue me a circundā tibus me. A demonibus qui pe nitentibꝰ ꝯtinue aſtāt ut impellant ſi poſſent. conuerſos ad reci diuum. promiſiſti enim. z. Re. 7. z. Re. 7.

Intellectum tibi da bo ⁊ inſtruam te in uia hac qua gradie ris firmabo ſuper te oculos meos. Poſt dedu ctionem arce fecerat talem promiſſionem deus Dauid. quaſi dicat debes ſeruare quia promiſiſti tu ſumma ueritas. uel dic ꝙ ſtatim factus eſt ūbum domini ſuper Dauid dicens.

promiſſio dei dauid

Intellectū tibi dabo ideſt aperiam oculos intellectus tui ut uide as ⁊ intelligas delicias celi. quāto p̄ſint ter renis ⁊ ducā te in cellā uinariā inebriabo te nectare meo. ⁊ ſic firmabo ſuper te ocu los meos ideſt firmum te a recidiuo ut pe tis reddam. Dantes ultimo paradiſi.

dantes

A quella luce cotal ſi diuenta.
che uolgerſe da lei per altro obiecto.
e impoſibile che mai ſi conſenta.

Et ſic habebo cauſam nunq̄ꝫ remouendi oculos a te ideſt quia ſemper tua opera mi hi placebunt. Nunc Dauid letus in tanto munere exultans iam per ſpem in gaudio ſuperni boni cupit nos ēt hoc bono frui di.

Nolite fieri ſicut equus et mulus in quibus non eſt intellectus.

q. d. Sitis ueri hoīes ⁊ rōnales equꝰ eſt aīal audax bellicoſum luxurioſus impatiens amoris ſm Ariſto. Pliniū ⁊ Albertum

equus mulus

Neptūnus
Pallas

aiunt antiqꝫ Neptunnus ꝑcuſſa terra ſuo tridēte emiſit equū. Pallas ṽo ꝑcuſſa terra haſta emiſit oliuā. ⁊ ꝓfuit Pallas ꝑpoſita armata arci athenaꝝ qꝛ oliua pacis. ds equo belli ꝓferri. Mulus ex equa ⁊ aſino ⁊ aſina ⁊ equo orit̃ ſine itellectu ⁊ ſterilis eſt calidiſſimus. Per hec duo aialia. equū fertilē ⁊ mulū ſterilē innuit. qꝫ q̄uis nobis uideat̃ qꝫ res uenerea pariat aliquā uoluptatem. tn̄ ſemp ut mulus ſterilis eſt. quia quo magis plena. tāto magis uacua. Ideo

philoſophi
Plato

phi Euripo ꝯparauerunt uoluptatē. Plato idē in ꝯuiuio corp⁹ nobis carcer. ſeruus ſatelites ſunt. q nil aliud curāt niſi ut in his tenebris nos diutius mergāt. ne ad locū ſuū patriāqꝫ celeſtē animi euolēt unq̄ꝫ. quaſi uelit dicere Dauid utimini rōne ⁊ itellectu alter rex altera regina ſit in ducatu uite

Mercuri⁹
trimegiſtus

ne ſm Mercuriū trimegiſtū tanq̄ꝫ ex mē te ad ſenſus. ⁊ ex hoie ad beſtias labamini hinc phi ⁊ poete. finxere homines in beſtias uerſos. nō qꝫ ita ſit ſm ueritatē. quū una ſpēs in alteram mutare nō poſſit ſm

Ariſto.

phm 4° metha. Sꝫ ut oſtēdant abiniſſionē rōnis ⁊ intellectus i hoie. ſine qbus luxurioſus remanet equ⁹ ⁊ mulus auarus lup⁹ ꝫc.

In camo et freno maxillas eoꝝ ꝯſtrige qui nō approximāt ad te

ſeqtur ꝓpha uerſus ad deū orans ꝑ nobis ⁊ methafora de eqs ad frena ſeqtur. q. d. Stere obſecro ad coherēdos equos ⁊ mulos i. beſtiales ⁊ ſteriles motus carnis frenis leuibus ⁊ grauibus maioribus ⁊ minoribus ꝓut tibi expedire uidebit̃. qꝛ pena dat in

pſal.

tellectū. iō alibi ait. Multiplicate ſunt ifirmitates eoꝝ. poſtea accelerauerūt. fac ut tibi ad nutū obbediāt ut equi ⁊ muli ſub bono freno. q dirigunt̃ ſm imperiū heri ſui. Deinde ꝓpheta ad nos.

Multa flagella peccatoris. s. ſunt parata ifinita flagella ifernū. q. d. ſi amore nō trahimini ſaltis timore penaꝝ uel melius ſpe illoꝝ bonorum quia.

Sperātes aūt in dn̄o miſericordia circundabit qꝛ ſpes ſaltis a dina miſicordia amplectit̃ ⁊ circūdat̃ ne ab aliquo latere poſſit ledi.

Letaini i dn̄o et exultate iuſti. q. d. qd ergo cauſe ē qꝫ nō exultetis ⁊ iubiletis in ſpe ut i brachia illa dine miſicordie ꝑuenire poſſitis ext̃ ſaltare. cogat̃ gaudiū tantū ſit.

Et gloriamini oēs recti corde. Iā itaqꝫ exultate o recti o boni o iuſti i gloria illa hic ꝑ ſpē. illicqꝫ demū in re. qꝛ

Lactātius

ē merces ſm Lactantiū li° de ira dei. quā ſtatuit a ꝑncipio deus ſanctis mētibus incorruptis q̄ ſe ab oī labe. ītegras imaculataſqꝫ ꝯſeruant. Que ergo gr̄a mi L. ē q̄ in hoc pſal. ipetrari nō poſſit. qd obſtat quū nō ſemp pſaliant corda nr̄a añ deū ⁊ liquefiāt ab ubertate dulcedinis eius.

Pſalmus tertius penitētialis i ordine pſal. 37. q perducit ad ſabbatū qetis eterne.

Domine ne in furore tuo arguas me.

Circa hūc quoqꝫ pſalmū tria uidēda ſunt ad alliciendas iflamādaſqꝫ aīas in deſideriū ſalutis ſue. Primo titulus. Secūdo cauſa Tertio uirtus pſalmi ⁊ utilitas.

Primo titulus pſal. Apud hebreos ſꝫ Rabi Samuelē dr̄ Dauid ad recordandū. quāta. s. ſit iniqtas ⁊ miſia peccātis ⁊ quāta monarce illius ſummi. idulgētie miſericordia ⁊ felicitas. qꝫ ſi ſaperēt hoies. ſi mens nō leua ēēt. nūq̄ꝫ a memoria laberetur. qd abſurdius eſſe pōt q̄ꝫ maximo bñfactori ſuo deo rebellare. ſibi ipſi i ſalutes ꝯtrariū ēē. iō dn̄s ꝑ ꝓphā Hvere. z° admonet dicēs. Vide ⁊ ſcito. qꝛ malum ⁊ amaꝝ ē reliquiſſe dn̄m deū tuū. ⁊ non eſſe timorē eius i te in quo ṽbo tria tanguntur. Primo ꝯſcie remorſus. ibi ſcito. s. iteriorē ſindereſiꝫ ⁊ uide exteriora opera Secūdo tangit̃ pena ſequens. ibi qꝛ amaꝝ

p° titulus

hvere. z°

eſt. Nullū enī peccatū imo nulla i mūdo
delectatio eſt .q̄ aliqua amaritudine nō ſit
reſpſa. Tertio tāgitur cā efficiēs. s. culpa
ibi nō ēē timorē dn̄i in te .s .filialē quo ma
Malachie xime honorat deus. Malachie p°. Si ego
primo dn̄s ubi ē timor me⁹. ꝓpter timorē ēt magis
peccatū uitat. Ad hec ergo recordāda aſſe/
runt hebrei talem a Dauid titulū impoſitū
Mero. ſo ap̄ nos titulū dicit ēē Canti
cum Dauid i recordatione ſabbati 7 a leuit
ꝓpterea i ſabbato cātabat. ut p huius dul/
cedinē pſalmodie ad ſabbatū qetis eterne
puenirēt. 7 re ſa imenſa dulcedo in pſal
lendo reperta ē. teſtet Dauid i pſal. Quā
dulcia faucib⁹ meis eloqa tua ſup mel ori
meo teſtet Salomō filius eius in cāticis p°.
Dulciora ſunt ubera tua uino fragātia un
guētis optimis. iō iuitamur ad idē in pſal.
Dauid ps Exultate deo adiutori nr̄o iubilate do iacob
Salomon teſtetur i fornace pueri i cātico ubi oēm cre
tres pueri aturā iuitāt ad pſallēdū. o qualē caritatis
flāmā i corde. q̄ i medio fornacis ardētis
facit q̄ uentū roris flātē. teſtet i pſallen
Moyſes do Moyſes cū Maria ſorore in pſal. Cante
Anna mus dn̄o glorioſe. Teſtet delbora ꝓphiſſa
Samuelis 7 anna Samuelis mater, teſtetur 7 ipſa glo
Maria rioſa uirgo i exultatione ſpūs i deo ſaluta
uirgo ps ri ſuo 7 repleti ſpū ſancto Zacharias 7
Zacharias Simeon quū i illo bn̄dictū dn̄m deū yſrael
Simeon itonaret ſpūs ſanctus. i iſto ſo iā liqfacta
pdulcedine aīa. Nūc dimittis ſeruum tuū
dn̄e ſm u͞bum tuū in pace zc.

2° cā ¶ Secūdo cā h⁹ pſalmi qr̄. s. Dauid editus
ſit. uidēda ē ubi the. aiūt q anxietas aī
ipſius d. in pnia extitit more amātis ipatiē
ter tantū amati offenſas dolēs q̄uis enim
Dauid ſciuerit ſibi dimiſſa hec duo ſupiora
peccata ſuperbie. s. 7 adulterij tn̄ ſe recogno
ſcens 7 uidēs qd merebatur adhuc ſummit
perſonā peccatoris. iterū atq3 iterū uenias
penitētis illius i quo tm̄ offenderat ut aliqn̄
euenit uxori cui adulteriū iā uir pepercit.
tn̄ ſemper iniurie memor ex dimiſſo ēt pec
cato ſe humiliat. 7 idulgentiā plorat. Eſt
enī3 mos amantiū ēt poſt demiſſionē crimi
nis ueteri aſpectu illius q ē tanq3 purga
toriū aīe ad delendā penā prout iā culpa
deleta eſt. Sic uidemus in Dauid

3° uirtus ¶ Tertio uirtus pſal. uel utilitas q̄ maxima
eſt. qr i hoc deuote pſallēdo perducimur in
ſabbatū eterne qetis. iō Dauid i recordatio
ne ſabbati appoſuit titulū. ut iter anguſtias
mūdi 7 illecebras uoluptates memores ſem
per eterni ſabbati ſimus. i cuius ꝯparatione
oīs dulcedo amareſcit 7 oīs amaritudo dul
ceſcit. ubi nota plura ſm Tho. prima ſe. Thomas
q. 102. ar. 4° Primo q ſabbata 7 feſta eter ſabbatum
nas figurant letitiā. Erāt enī apud iudeos feſta
9. ſolennitates. primo quolibs die mane 7 9. feſta
ueſpere ymolabat agn⁹ per q repn̄tabāt iudeorum
perpetuitatē diuine beatitudinis. 2° oī die i q°libs die
ſabbati in memoriā bn̄ficij creationis rer̄ 2. q°libet
3° q°libs mēſe i luna noua feſtū neomenie ſabbato
i memoriā bn̄ficij gubernationis. 4° paſca 3° quolibs
i aprili q totus ſolēnis erat in memoriā menſe
bn̄ficior̄ in exitu de egipto. 5° i eſtate in 4° i aprili
penthecoſtes 50° die poſt paſca in memoriā ſolenni
date legis. 6° prima die mēſis aprilis feſtū 5° in pen
tubar̄ i memoriā liberationis yſaac de mor thecoſtē
te. vn̄ illo feſto cornibus pecorinis bucina 6° prima
bant in ſignū q illa die liberatus ē yſaac die aprilis
ne ymolaret pecore ſubſtituto p eo. 7° feſtū 7° decia
ꝓpitiatiōis decia die mēſis aprilis p ꝓpitia die expia
tione populi de adoratione ydoli. 8° ſceno tio
phegia. i. tabernaculor̄. 7° die mēſis aprilis 8° ſceno
i memoriā deductionis per deſertū ubi i ta phegia
bernaculis habitabāt ubi hēbant fructiferos
ramos i ſignū q p aridū deſertū ad terrā
fructiferā deduxerat illos dn̄s. 9° feſtū fit
octaua die ſeptimi mēſis. s. cetus 7 collecte 9° collecte
i quo colligebant a populo q̄ neceſſaria erāt
ad expēſas diuini cultus. uel ad ſubueniēdū
neceſſitati pauper̄. Secūdo circa ſabbatū
uidendū q quieſcendū ē ab opere corporali
in diuis meditationib⁹ ſm Tho. 2. 2. q. 122. Tho.
ar. 4° ſicut corporali refectioni 7 quieti de
putatur aliqḋ tp̄s ſic ſpūali refectioni qua Gn̄. p°
mens hoīs reficitur deo. iō Gn̄. p° Requie quō requi
uit die ſeptio ab oī opere q exponitur a euit
doctorib⁹ ſic. requieuit qr poſtea ſm Aug. Aug.
nihil noui fecit. in ſpē uel requieuit .i. ope
ribus nō idiguit ut i eis requieſceret ſed in
ſeipſo quietus fuit ſm Bedā uel requieuit
ideſt rōali creature i ſe requiē pſtauit. ut
illuc deſiderio feramur quo requieſcamus.
ſicut facē dicitur quū ipſo in nobis operāte
facimus 7 cognoſcere quū cognoſcimus ſic
requieſcere quū eius munere quieſcimus ſm
Aug. uel requieuit .i. ſignificauit q poſt
opera in p̄ſenti dat requiē in futuro. ideo
Leuitici 23. dicitur oē op⁹ ſeruile nō faciet Leui. 23.
in eo. Nota Nūi. 15. ſi fuit lapidatus qui Nume. 15.

collegit ligna i die ſabbati : quātomagis q cō
mittit i die feſto furtū . periuriū adulteriū
Exo.23. zc̄ . Exo.23. p̄cipiuntur ipſa quoqꝫ aīalia
requieſcē.i.beſtiales motus nō tm̄ exteriores
pia loca ſꝫ iteriores. in auxiliū ꝯo pioꝝ locoꝝ cū
diſpēſatione illoꝝ ad quos pertinet poſſu/
mus laborare . quatuor ēt aliȷ̄ caſus i die fe
Thomas ſto laborare pmittūt ſm̄ Tho . z . z . q .
quatuor izz . ar . 4. p° ꝑpter nutritionē corporis .
caſus in z° ꝑpter defenſionē innocētis . 3° propter
qb° i feſto curationē languidoꝝ . tobis 7. mihi idigna
lꝫ laborare mini qꝛ totū hoiem ſaluū feci i ſabbato . 4.
quare ſab ꝑpter uitationē alicuius picul i iminētis . 3°
batū in do qr̄ ſabbatū ſeptia dies in dn̄icam diē octa
minicam uaꝫ mutatur triplici rōe . p° rōe pfectionis
mutatur ut.n. Damaſ . dicit . Cū uenerit qd̄ pfectū ē
Damaſ. euacuatū ē qd̄ ex parte ē . lr̄a euacuata eſt
corporalia queꝛūt 7 ſuitutis lex ɔpleta ē .
Leo papa 7 libertat lex donatur. Et Leo papa ſic dic̄
Dies dn̄ica tātis diuinaꝝ diſpenſationū mi
ſterijs ē ɔſecrata . ut qcqd inſigne a dn̄o ē
ɔſtitutū i terris . in h° diei dignitate ſit .
dn̄ica dies geſtū.i hac die mūdus ſumpſit exordiū . in
hac ēt die 7 mors interitū . 7 uita accepit
principiū . z. rōe ſignificationis . Nā dies
ſabbati fuit iſtituta ad ſignificandū qd̄ fu
turꝝ erat . ſcilicet quietē dn̄i i ſepulcro . Sꝫ
dies dominica ſigat qd̄ iā pteritum eſt 7
pn̄s . s . refectionē dn̄i q̄ facta ē die dn̄ica
7 iam gloria reſurgētis eſt pn̄s in celis .
Innocē ūde inocētius papa . Diē dominicā ob ue/
tius nerabilē reſurectionē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i nō
ſolū i paſca celebram° . uerū ēt p ſinglas
ebdomedas ipſi° diei imaginē freqntamus
canon de ɔſe . diſ . 3 . c° ſabbato zc̄ . Tertio rōe
uacationis nā rō pricipalis iſtitutiōis ſabbati
apud iudeos fuit ad ſignādū q̄etē aīaꝝ poſt
mortē ꝉ ad ſigandū ceſſationē a crīe q̄ duo
bus modis accipit ꝉ ſm̄ ptē tp̄is ſicut ac
cipiebat a rudibus 7 carnalib° iudeis q cre
debāt ſolū tūc tp̄is . s . die ſeptia uacādūꝫ
ēē a pctō aut ſp ſic̄ a xp̄ianis qui ſciūt oī
tp̄e ſe debere ab illicitis abſtinē 7 iō ſabba
tū n̄ ē ſeruādū tp̄e gr̄e ſꝫ uitandū . vn̄ Da
maſ . Celebramus refectionis diē i q̄ dn̄s ie
ſus vite pricepe 7 ſaluator hoſq ſpūaliter
deū colūt i pmiſſam hēditatē itroduxit ſup
ple iā i ſpe i q̄ ipſe pcurſor nr̄ itrauit 7 re
ſurgēs a mortuis aptis et celeſtib° portis
i dextera pr̄is corporaliter ſedꝫ ubi 7 q ſpi
ritualē letitiā ſuant itroibūt . i requiē eter

nam in ſecula ſeculoꝝ amen .

Dn̄e ne infurore tuo arguas me

ut luciferū qꝫ deieci deiecti a deo
ſti ut hūanū genus
i diluio ut ſodomitas ut egiptos aſſirios yſrael
pluries amorreos ydumeos phileſteos . nō
ſicut pharaonē antiochū ſennacherib . cete
roſqꝫ tui rebelles . qꝛ h° hūeris meis i ſup
portabile ēēt nō ſm̄ rigorē iuſtitie ſed ſm̄
tēperamentum mīſcordie .

Neqꝫ i ira tua corripi as me

i die ire 7 calamitatis iudiciȷ̄.q.
d.hic ſeca hic ure ad emdatio iudicium
nē nō ad exterminationē ut i foro iudiciali
eruit oculus ſignaturqꝫ frons ꝉberatur qs
ad emēdationē, decapitatur ꝯo ꝉ ſuſpēditur
ad exterminiū . Dauid hn̄ itellexit ſe eua
ſiſſe hec . ſed tn̄ recognoſcēs quid merebat
tāqꝫ reus depcatur imeritus obtente gr̄e .
uel i perſona nr̄i loquitur . quib° in ſpū p̄
uidit pfuturā h°modi pſalmodiā ne audia
mus dn̄m Math . z4 . in ira 7 furore loqn̄ Mat.z4.
tem . Jte maledicti i ignē eternū . iō ſeqtur

Quoniā ſagitte tue iſixe ſunt mihi 7 cō firmaſti ſuper me manū tuā

p nathā.n.pene 7 fla Nathan
gella ſup Dauid cō/
firmata ſunt . ubi ait aut ſeptē ānis ueniet
tibi fames aut trib° mſibus fugies adūſari
os tuos aut trib° dieb° erit peſtilētia i terra
tua . vn̄ Dauid his ſagittis pcuſſus ait cobar
tor mūis ūdiqꝫ . 7 ſic man° dn̄i ɔfirmata ē
ſup eo.i.firmiter detmiata pūitio altero iſto
rū moꝝ ſagitte ꝯo ſup nos pctōres remor ɔſcientie
ſus ɔſcietie ſunt . tri . teſti° hebreoꝝ xp̄iano morſus
rū 7 gētiliū p̄s° hebreoꝝ Yſa . 4i . ꝟmis Yſa . 4i .
eoꝝ nō morietꝛ . ubi Tho . i z. ſen.diſ.39. Tho .
ſindereſim aiūt nāle qdda rōis lum ēē in
hoie c° actus 7 officiū ē hoiē ſp a malo re/
trahē 7 ad bonū iclinare . recalcitrare ɔī il
lud ad hoc ꝯo alicē . Eſt tn̄ genus uariū
ɔſciētie . primo bona ut illa Ezechie 38 .
Recogitabo tibi omnes annos meos zc̄ .
Secūdo mala illoꝝ qui abſqꝫ ullo timore

Exechie Exechie. 38. Recogitabo tibi oẽs annos
38. meos zᶜ. z° mala illoꝝ q abſq3 ullo timore
ↄſcientia peccant ⁊ hij q°q3 hñt remorſum cõſciẽtie
varia tñ nõ curant. Tertio groſſa illoꝝ qui gra
i. bona uia tantum curant ⁊ mortalia ignorant
z. mala n. minutiſſimas guttas ⁊ minutiſſimas are
3. groſſa nas ſi multiplicentur poſſe naui magnam
ſumergere ⁊ minutiſſimas beſtias moleſtarͤ
ipſum elefantẽ ⁊ affligere ⁊ minutiſſimam
4° ſubtilis ſcabiẽ poſſe occidẽ hominẽ. Quarto ſubti
lis nimium illoꝝ qui putãt pctã q̃ ñ ſunt
vel uenialia mortalia ⁊ faciũt mortale ꝙ
veniale ẽ q3 oẽ ꝙ fit ↄᷓ ↄſcientiã hedifi
carͤ ad gehennã ſcõm Aug. pſal. trepida
Aug. uerũt timore ubi nõ erat timor. Secũdo
z. cor. z° teſtimonio xp̃ianoꝝ pau. z° cor. z° glia
ro. 7° nr̃a hec ẽ teſtimoniũ ↄſcientie nr̃e. ro. 7° ui
Aug. deo aliam legẽ i membris meis repugnãtẽ
canõ. legi mẽtis mee. ſ. ſindereſim ⁊ captiuum
Ambro. me ducentem i lege peccati Aug. ꝯo. xi.
q. 3. c° ſenti. quicqd uelis de Aug° ſola.
ↄſciẽtia i oculis dei nõ accuſet. Ambro. in
exa. cognoſce te ipſum nõ. ſ. qᷓtũ robur
hẽas. ſ3 qᷓtam. ↄſcientiã ad quã oẽs labo
Hyero. rum tuoꝝ fructus referunt. Hyero. ad
paulã ipſum q°q3 cellulã meã. quaſi cogita
tionũ meaꝝ conſciam ptimeſcebam ⁊ mihi
met iratus ⁊ rigidus ſolus deſerta penetra
bam ſicubi cõcaua ualliũ aſpera montiũ ⁊
rupiũ p̃rupta cernebã illic mee orõis locꝰ.
Gre. Gre. ſup ezechielẽ omelia 9. quid. n. pdeſt
ſi nos oẽs laudẽt ⁊ nos ſola ↄſcientia accu
ſet. aut qd poterit abeſſe ſi oẽs derogẽt
Aug. ⁊ ſola ↄſcientia defendat Aug. xi q. 3. qd
igiᷓ iquit obeſt homini quẽ de li° uinetius
nũq3 delet ppria cõſciẽtia Tertio tres iu
dices iferni. q°s pla. ponit de ↄtẽnẽda morte
minos minos. radamãtus ⁊ eacus ſunt. q°s lõge me
radamãtꝰ lius Thomas i z° ſen. diſ. 39. p triplici
Eacus actu cõſciẽtie ponit. P° ↄſciẽtie ẽ teſtifici
Thomas l3 oẽs lateat tuũ ſcelus ↄſciẽtiã tam tuã la
tere nõ põt Iuue. ſatira i3. Quũ tñ hos
Iuuena tu euaſiſſe putas q°s diri conſciẽtia facti.
lis Mens hz attonitos ⁊ ſurdo verbere cedit
occultũ qᷓtiẽte aĩaz tortore flagellũ Pena
aũt vehemens ac multo ſeuior illis q̃s ⁊
ceditius ceditius. ſ. iuẽtor penaꝝ. graues iuenit ⁊
radamantus nocte dieq3 ſuũ geſtare pecto
Dantes re teſtem Dantes li° p° c° 4°.
Staua minos horribilmẽte ⁊ ringhia.
examina le colpe nellentrata
giudica ⁊ manda ſecondo chauigna
ideſt ↄſcientia. teipſum ↄdennat ⁊ tales
ſunt ſagitte quas Dauid i corde cõtinue
aſſerit penitentis.

Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue quũ. ſ. uidi angelũ percutiẽtẽ popu
lum p ꝙ timeo futurã i iudicio p
cuſſionẽ quũ pſerti uideam me i morbo uni
uerſali egrotũ icipe tu lector ab itellectu
volũtate ⁊ memoria amãtiũ uoluptatẽ. inci ifirmitas
pe a corde diſcurre p oculos aures nares vniuerſa
guſtũ linguã tactũ p quẽ oẽs aĩe ⁊ corpo lis
ris mẽbra nihil ſani repies. p quod dubitã
dũ ẽ ne ſi pena reſpõdeat cl̃pe. totus ⁊ i
eternũ affligatus ꝙ dubitãs aiebat Dauid.

Non eſt pax oſſibus meis ineterzatis i ↄſuetudinez uitijs
q. d. ne dũ caro infirmata ẽ
ſ3 ipſum robur aĩe ꝙ p oſſa ſignificatur
i. rõ ipſa ceſſit uoluptati ſenſuũ iõ populi ratio
aiũt uoluptatẽ ipſaz q°q3 rõnem abſorbere
h° egregie figurauit uates q̃n i tempeſtate Uir.
illa ſubita ⁊ maxima ſpeluncã dido dux ⁊
troianus tandẽ deuenit. Dauid g° ſupra p
miſerat ↄfiteri. dixi cõfitebor hic ꝯo per confeſſio
ficit ꝙ pollicitus ẽ ⁊ aduerte quõ cõtinue Dauid
magis ac magis delictũ ſuũ aggrauat. dixe
rat ifirmã carnẽ nunc aĩam. q. d. uolũta
rie peccaui. vñ qeſcere ñ poſſũ a facie
pctõꝝ quũ illa recolo. ñ poſſum ñ affligi
ꝙ tñ delinquerim.

Quoniã iniquitates mee ſupergreſſe ſũt caput meum .i. ſuper rõis
ipiũ ſuper greſ
ſe dñate ſunt. q. d. put q vult aliq3 itez
ficere illũ deicit ſi põt ⁊ ſupgrediᷓ ita dia
bolus facit pctõꝛi Dãtes
Lhumero ſuo chera acuto ⁊ ſuperbo.
charchaua un peccator con ambo lanche.
⁊ quel tenea delpie gernito neruo.

Et ſicut honus graue grauate ſunt ſuper me

deprimentes me nedum in terram ſed
vſqꝫ in profundum abiſſi. ⁊ ue miſero mi/
hi niſi tu domine deus ſubleuaſſes me
exēplum arſenij — exemplū illius ethiopis oſtenſi beato Ar
ſenio facientis faſcem lignorum. quem quia
haud deferre poſſet iterum atqꝫ iterum ſu/
peraddebat ligna quouſqꝫ ſub honere cre
puit. hic ſignificabat peccatorem addentem
peccata peccatis ut leuior incedere poſſet
Aug. — hic Aug. ait quod per caput intelligitur ſu.
perior pars rationis. ⁊ ſicut honus trahit
deorſum ita ⁊ peccatum. ⁊ quia homo ere
xit caput ſuum aduerſus deum iuſtum fuit
vt deprimeretur infra peccatum. ⁊ poſtea
in infernum que omnia in penitentiā lumi
ne gratie intelligimus.

Putruerunt et corrupte ſunt cicatrices mee a facie inſipientie mee cicatrices ſunt ſigna quedam
ex vulneribus remanentes in quibus con
tinua eſt memoria vulnerum. ⁊ hee cica/
trices in mente penitentis in dies putridio
res apparent. quia q̄ʒtomagis a lumine gra
tie illuſtratur tantomagis dolet. ⁊ ſemper
tanq̄ʒ inſipiētē ſe accuſat iō. 2. R. 24.
Dauid reprehenſus a Nathan. peccaui in
quit ſed obſecro domine ut deleas iniqui/
tatem ſerui tui quia ſtulte egi nimis. ſolent
enim ſemper penitentes in ſecreto cordis
ſui clamare o miſerum me o infelicem o in
ſanum quomodo non rui in profundum tar
tari ⁊ ſic cotidie aſcendunt tribunal men/
tis ſue ⁊ confitentur coram deo.

Miſer factus ſum et curuatus ſum uſqꝫ in finem tota die cō triſtatus īgrediebar
miſer fui ⁊ miſerimus ex voluptate ab ho/
mine in beſtiam lapſus pro tanta miſeria tā
tam felicitatem admittens. incuruatus oio
a tanta rectitudine regiminis rationis in fe
ces ſenſuum. tota die afflictus ex tanta mei
inſania ingrediebar locum ſolitarium in tū/
bam montis ſyon iacebam in terra uolupta
bar in cinere. 2. R. 12. Dauid poſt tantū — 2. R. 24.
nephas ieiunauit ⁊ ingreſſus ſeorſum ta/
cuit ſuper terram ſecundum Nicolaum de
lira in tumba quadam extitit ſyon q̄ etiam
gentilis poeta nr̄ i triūpho prio ſenſit di.
Poi vedi come amore crudele ⁊ prauo.
uince Dauid. ⁊ sforzalo affar lopra.
onde ene piange in loco obſcuro ⁊ cauo.

Quoniā lumbi mei impleti ſunt illuſionibus ⁊ re uera quid ſunt veneree
paſſiones niſi illuſiones. un̄
Orpheus in argonautica amorē dulce ama — Orphe⁹
rum appellauit. q. d. hoc eſt amor decipi
in amaro pro dulci. Ouidius ad mea decepti — Ouidius
iuuenes precepta. uenite quos ſuus ex oī
pte fefellit amor. Itē i triumpho iā dicto.
Errori ⁊ ſogni. ⁊ ymagine ſmorte.
eran dintorno alarcho triūphante
⁊ falſe oppinione in ſulle porte.
El lubrico ſperar ſuper le ſcale.
el dannoſo guadagno ⁊ util danno.
et. gradi vnde piu ſcende chi piu ſale.
Stanco riposo ⁊ riposato affanno.
chiar diſhonore ⁊ gloria obſcura ⁊ negra.
perfida lealtade ⁊ fido inganno.
Sollecito furon ⁊ ragion pigra.
carcer oue ſi uieni per ſtrade aperta.
onde ꝯſtrecta agran doglia ſi migra zc̄.
hanc diſcriptionem huius dannoſe ueneris
quam uates ab homero ⁊ orpheo traxit le
ges in comento noſtro ſuper hoc diuo poe
ta in quem uerus Appollo ⁊ muſe omnes
dicendi uim expreſſerunt ⁊ ſic intelliges
has illuſiones carnis. In trāſlatione uero
Hyeronimi habetur lumbi mei īpleti ſunt
ignominia. Valerius quid ergo his vitijs — ignomīa
fedius. quid etiam dannoſius quibus uirtus — Valerius
atteritur uictorie langueſcunt ⁊ ſopita glo
ria in infamiam conuertitur. adeo ut ne/
ſcias ab illis ne an ab hoſtibus capi per/
nitioſius ſit agendum. Dauid duplicem
pro hoc peccato habuit ignominiam unam
quia abſalon publice in die acceſſit ad vxo

res patris, alteram quia ſe a uoluptate deceptum intellexit. ꝙ ſequitur.

Non eſt ſanitas in carne mea q2 uoluptas lepra eſt omne corpus inficiens. infecerat patrem. infecit ⁊ filium abſalon. ⁊ ſic quilibet debet ſeipſum infirmum recognoſcere. ⁊ ad medicū ſalutis currere clamans cum Dauid.

Afflictus ſum et humiliatus ſum nimis fugiens de hyeruſalem a facie filij ſui abſa
2. Re. 14. lon querentis patrem interficere 2. Re. 14. ⁊ humiliatus ēt ex timore diuini iudicij.

Rugiebam a gemitu cordis mei tanq̄ leo maximo dolore cordis preſſus fremebam. ita ut ſigna exteriora maximam afflictionem ſpiritus demonſtrarent. premebar foris. ſ3 lōge magis intus a timore diuini iudicij.

Domine ante te omne deſiderium meū ſcis ꝙ n̄ intior ſcrutās corda ⁊ renes de⁹.

Et gemitus meus a te non eſt abſcōditus q̄uis alij uiderint inundantiam fletus q̄ forte tantum rati ſunt propter perſequutionem abſalon eſſe. tu tamen uidiſti gemitū ideſt interiorem planctum ꝙ maiori ſcilicet pena anxius eram ex culpa inte commiſſa q̄3 ex perſecutiōe filij mei. q̄ue quidē erat a filio pſequi grauiſſimū tamē offendiſſe dn̄m.

Cor meum conturbatum eſt ſicut in culpa delectatum ita in pena afflictum. uel quum illud in ſeruitutem rationis redigerem obſtabat nec parabat aditum ut ignem carnalem expellerem. introduceremq3 ſpiritualem.

Dereliquit me uirtus mea ſolitum animi robur. ſolita deuotio ⁊ feruor q̄n orabam. quia nunc extrauagatur mens. nec
propterea dicunt theo. deſiſtendum eſt ab oratione. quia in uirtute prime intentionis bone oratio meretᷣ ⁊ impetrat q̄uis illa ſolum dulcedine priuetur. uidemus ꝙ ipſi q̄q3 ſancti conquerentur de hoc. exemplū ruſtici iactātis ſe cum beato Bernardo ꝙ unū pater noſter diceret ſine aliqua mentis uagatione ſi ſuam illi mulam daret. pollicitus eſt. qui quum dixiſſet medium fere. ⁊ ſellas īgt o pr̄ cū mula mihi debes. ⁊ neutrā hūit.

oratio

exemplū Ber. cū ruſtico

Et lumen oculorum meorum et ipſum non eſt mecum ex uiſiōe furentis angeli ⁊ inundatione lacrimarum caligauerunt oculi Dauid. tam̄ hic oculi itellectus ⁊ ratio intelliguntur que in uoluptatibus abmittuntur. ut nullo amplius intellectus acumine. aut rationis diſcurſu utatur. Venere⁹ tantum impetu ſeniuum trahitur. ideo ſequitur pena.

Amici mei et proximi mei aduerſum me appropinquauerunt et ſteterunt ſi. n. ſibi ipſi cōtrari⁹ ⁊ crudelis eſt cōuenit ut ceteri oēs illi contrariētur. iō Dauid in penam. Abſalon filius. Annanias nepos. ⁊ Achitophel conſiliarius primi rebelles fuerunt. ⁊ cum his affines uere in uindictam. ideo ſequitur.

Abſalon
Annanias
Achitofel

Et qui iuxta me erāt de longe ſteterunt et uim faciebant qui querebant animam

ſenſꝰ **meã.** i.i mortẽ me querebant. ſic nobis peccãdo euenit ut ſenſꝰ cuſtodes ⁊ ſecretarij hominis. qui deberent pro/ deſſe ⁊ cuſtodire primi ſatelites ⁊ homicide
Plato ſunt. ſecundum Platonẽ. qui uim inferũt ⁊ i ꝑcipitiũ ipellũt.

¶ **Et qui inquirebant mala mihi loquuti ſunt uanitates** dicebat enim
ſemei ſemei deſcẽ/
vir belial de uir belial ⁊ uir ſanguinum. ⁊ ſic demo/ nes vana loquunť ⁊ docent aduerſum nos.

¶ **Et dolos tota die meditabantur** ideſt nouas ma/ chinatiões ruine ut diabolꝰ. cotidie machinať aduerſum te.

¶ **Ego autem tanquam ſurdus non audiebã et ſicut mutus non aperiẽs os ſuũ** optima in q̃ȝ remedia contra ictꝰ lingue.

¶ **Et factus ſum ſicut homo non audiens et non habens in ore ſuo redargutionem** tanq̃ ſi nihil haberem ꝙ contra illos poſſet obici. quum multipliciter fedati omnium ſce lerum crimine eſſent. o q̃ȝ utile conſiliũ ſe cundum omnium philoſophorum uatũ theo logorum ſanctorumq; ſententiam ad ictus lingue ſcuta aurium opponere hic gloſa di cit qui iniquirebant. quia ſcilicet non inue/
puer. xi. niebant ſed pro᷒. xi. qui inueſtigator eſt malorum opprimetur ab eis ⁊ ſubditur pati entia ego tanq̃ȝ ſurdus. non ſurdus. ſed tã q̃ȝ a uirtute patientie retentus ⁊ ſicut mutus quia mutus non eram. duo patien tie ſigna unum in audiendo aliud in non re ſpondendo ⁊ hec eſt cauſa.

¶ **Quoniam in te domine ſperaui tu exaudies domine deus noſter** ſperantes in domino miſericordia circundabit. q. d. non ſperamus ⁊ derelinquimur exaudies non poſſum falli i te ſperauerunt patres noſtri ſperauerũt ⁊ liberaſti eos. ita certitudinaliter loquitur quia nunq̃ȝ fallit humilis ⁊ deuota morta/ Spes
lium ſpes Plato ſecundus Boetium in deo Plato
preces ueſtras ponite. que ſi recte ſunt in efficaces eſſe non poſſunt.

¶ **Quia dixi nequando ſupergaudeant mihi inimici mei** rex in ſtam oro iuſtiſſimum deum. ne me pre manibus habeant ⁊ interficiant ⁊ longe crudelius morte illa eterna in demonum manus deue niam. q. d. hoc oro. ne peccatum reperia tur in me ꝙ eſt cauſa exultationis ini/ micorum.

¶ **Et dum commouentur pedes mei ſuper me magna loquuti ſunt** dum titubarẽ ⁊ fugerẽ Achitofel
dixit abſalon eligam mihi. xii. Achitofel
milia uirorum ⁊ conſurgens perſequar Da uid iſta nocte ⁊ irruam ſuper eum. qui lapſus ẽ ⁊ tradet illũ dñs in manus nr̃as.

¶ **Quoniam ego in flagella paratus ſum et dolor meus in conſpectu meo ſemper** q. d. promtus ſum ad oĩa tua flagella unde dixit ad Sadoch reporta arcam in urbem ſi inuenero gratiam in oculis dñi oſten/ det mihi ſin autem dixerit non places pre/

ſto faciat ꝙ bonū ẽſt in oculis eius ego corrigi paratus ſum. 7 ſp doleo doleboqȝ ſp offendiſſe deū 7 non ſemp doluiſſe doleo.

¶ Quoniam iniquitatem meam ãnūtiabo quia ad reprehenſionẽ Nathan multa obtulit ſacrifiica quibus ſtati patuit omni populo in quo deliquerit. 7 cētum.

¶ Et cogitabã pro peccato meo ſemper puniendo 7 cauẽdo a reciduuo. duo maxime ſunt in me. dolor offenſe 7 firma diſpoſitio non offendendi.

¶ Inimici autem mei uiuunt 7 cõfirmati ſunt ſuper me et multiplicati ſunt qui oderunt me inique.

2. R. 14. dū hec offerret ſacrificia Dauid facta ẽ ɔiuratio ualida ɔt Dauid 7 populus ɔcurrẽs augebatᷓ cū abſalone 7 hec inigtas maxima ẽ. patrẽ a filio pſequi uiolari illi vxores. Ambro. i examerõ. de ciconijs q̃ ſenes parẽtes i nido fouent 7 alūt 7 tñ ſine itellectu ſunt. non iquit gᷓe eſt ꝙ debito redditur nãe. Aristo. i his honoribus q ſunt ad deū 7 ad parẽtes non poſſumus aliqd referre ɔdignum. Si petis qᷓ mali i bonos pualẽt reſpõdẽt doctores i augmẽtū meriti bonoꝝ 7 i augmẽtū pene illoꝝ fiūt dei carnifices ipi q° qȝ ab alijs occidẽdi

2. R. 14. parẽtes Ambro. ciconie Aristo.

¶ Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi filius meus 7 amici 7 ſecretarij ingrati qui me apud populum infamant virum ſanguinum 7 belial.

¶ Quoniam ſequebar bonitatem ideſt ad te ſupplex cõfugiebam ut tua iterum gratia bonus efficerer.

¶ Ne derelinquas me domine deus meus ne diſceſſeris a me q. d. tu mihi ſolus ſufficis. ſit totus contra me mundus tu ſolus mecum. non permittas me cadere in peccatum 7 in manibus demonū. fragilis ſum. nolis periculum de me facere in temptationibus. aut non ueniant aut ſi venerint tu ſemper cum illis ſis. temptatio

¶ Intende in adiutorium meum dñe deus ſalutis mee ideſt preſta mihi auxilium o uera ſalus in quo a quo 7 per quem omne habetur bonum. hec autem omnia tu quoqȝ miſer peccator a uicijs 7 demonibus pateris unde Dauid preuidit in ſpiritu in uirtute penitentie ſue hunc pſalmum tibi profuturum ad impetrandam uenias 7 procul pellendos demones aduocandoſqȝ in auxilium angelos. cum quibus in eternum cantes Sanctus ſanctus ſanctus dñs deus ſabbaoth. Oſanna in excelſis.

¶ Pſalmus 4. penitentialis in ordine pſalmorum 50. dictus pſalmus iubilei qꝛ facit ad iubilū eterne uite.

¶ Miſerere mei deus ſecūdū magnam miſericordiam tuã quis unqȝ mi. L. iubilum huius pſalmi ł intelligere uel narrare poſſet. ſuccum tamẽ humanis uiribus poſſibilem extrahere nitemur ſed tria primum neceſſario uidenda ſunt titulus ſcilicet cauſa 7 uirtus ut intelligas in hoc pſal. omnem diſpoſitiones ad iubilum.

❧ Primo titulus est. Ad memoriam psal. Da
Iᵘ titulus uid. q. d. nunq̄ȝ a memoria remouenda est
tanta gratia immensi iubilei quã David ha
buit in hoc psal. psallendo in quo sibi celi
psal. aperti sunt ⁊ vidit ⁊ alloquutus est deum
ideo ait alibi letatus sum in his que dicta
sunt mihi. quia eterna gloria illi promiſſa
est. Exultauerunt in viſione Oculi. ideo
Oculi ait oculi mei ſemper ad dominum. Auris i
Auris auditu. quia eloquium dei dulce ideo ait au
ditui meo dabis gaudium ⁊ letitiam ⁊ exul
Guſtus tabunt oſſa humiliata. Guſtus ideo conclu
dit. q̄ȝ dulcia faucibus meis eloquia tua ſu
per mel ori meo. ad memoriam ergo intitula
tur psal. quia ſecundum philoſophum 2ᵒ
Ariſto. poſter orū Ex ſenſu i nobis fit mēoria ⁊ ſic
fuit in David q̄n tanta dulcedo ſenſuus re
condiderūt nectar illud diuinum in memo
ria tanta cum ſuauitate radicitus fundata
ut difficile ⁊ quaſi impoſſibile ſit diuelli.
Audi ſecundum philoſophum. quomodo hoc
Ariſto. idem in te euenire poſſit libᵒ de memoria. ⁊
Senſus reminiſcentia. Senſus inquit eſt preſentiū
memoria ⁊ memoria p̄teritorum tantum. quū ergo tu
meditatio diuinas ſentis inſpirationes guſta q̄ȝ ſuaues
ſint ac ſtatim ne labantur reconde in me-
moriam ⁊ meditare continue. quia ſecundū
philoſophum ibidē. Meditationes memoriā
Ariſto. ſaluant idem Ariſto. ibidem Meditari eſt
ſpeculari aliquid multotiens in tantum ꝙ i
conſuetudinem vertatur que altera natura
eſt ⁊ quaſi in neceſſitatem uertitur ſic de
lectari i deo. hec omnia ſi recte animaduer
teris mi Leonarde intelliges ſpiritum ſan-
ctum loqui per David in future pnie noſtre
fructum. ⁊ ſalutem animarum eternam.
❧ Secundo cauſa huius pſalmi. 2. Re. 12.
2ᵒ cauſa poſtq̄ȝ tulerat Berſabe ⁊ uirum occiderat p
2. Re. 12. ditore reprehenſus a Nathan propheta.
Nathan Peccaui inquit dolore cordis intrinſecus ta
ctus ⁊ in illa ui lacrimaꝝ illuſtratᵘˢ eſt in
tellectus eius ad uidendum futurum iubilum
penitentie ſue unde. Secūdū pſalmum in
titulauit intellectum. quia intellexit diuina
gratia quid ſibi agendum eſſet. ⁊ quia poſt
3. anime longam meditationem hec omnia in memo
partes ria tanq̄ȝ in armario ſunt recondita nunq̄ȝ
itellectᵘˢ abolenda hic ad memoriam dicit. per quas
voluntas duas anime partes intelligitur ēt tertia. ſ.
memoria voluntas que regina ē in regno aie. itelligit

eni intellectus ſ̄m officiū ſuū ⁊ volūtas iu
dicat an ſeruāda ſint vel negligenda ſ̄m con
ſortiū ⁊ cōiugiū rōnis ſibi ſp aſſiſtētis. audi
to. n. Nathā ꝑpheta ſtati David uere peni
tuit ⁊ i v̄tute pnie ſenſit tm̄ lacrimaꝝ fructū
ſibi ⁊ toti eccl'ie ꝓfuturꝝ iō fecit hūc pſal.
❧ Tertio virtus pſalmi maxia. qꝛ quū in 3. virtᵘˢ
ſtaret annus iubilei. David oblitus regie
maieſtatis idutus cilitio in terraq̄ȝ iacens
i tumba mōtis Syon fecit talem pniaȝ ꝙ añ
iubileū ſenſit iubilū i corde ſibi a deo datū
uñ fecit hūc pſalmū de materia illa ut ⁊
ceteri hāc eandē gratiam hr̄e poſſent ſic
ſibi a ſpiritu ſcō reuelatum fuerat iō po
ſuit pſalmū in ordie quinquageſimū. ut ſi 4ᵒ pſal
milē ſui penitentiam diſponeret ad quinq̄
geſſimum remiſſionis annū ſicut precepat
dñs Moyſi leuitici. 25. ſanctificabis mihi leuit. 25.
annū quinquageſſimum. ⁊ uocabis remiſſi
onem cuntis habitatoribus terre. ipſe enim
eſt iubileus ideſt gaudium ꝙ uoce expli iubileᵘˢ
cari non pōt ideo idem David nequiens
tale gaudium exprimē ait beatus uir qui
ſcit iubilationē. figura fuerat ꝙ 50. die pſal.
ab exitu de egipto habuerūt legē d dño
⁊ nos 50. die poſt penitentiā quadrageſi
malem hēmus feſtū ſpiritus ſci quē qui ſen 50. die
tit hs uerum iubilum. ideo David iſtituit
i toto anno iubilei cotidie dici ⁊ cantari
hūc pſalmū quē ꝓpter idē eccl'ia appellauit
pſalmū iubilei ⁊ imponit dicendū peniten pſal. iubi-
tibus ut uere diſpoſiti poſſint indulgentiā lei
⁊ remiſſionem omnium peccatorum reci-
pere. circa ꝙ plura ad ſuauem aie cibum
uidenda ſunt. ut tibi proſit pſallē in hoc
pſal. ſicut David cui in ſpū promiſit deᵘˢ
non tm̄ ſibi ſed oibus ipſum in peniten
tia immitantibus idulgentiam largituꝝ.
❧ Primo mi Leonarde valitudo indul- Primo va
gentie notāda ē. Si ualent Per uerba xp̄i litudo
Mat. 16. dicta petro ⁊ ſucceſſoribus eius Mat. 16.
q̄cunq̄ȝ ſolueris ſuper terram erit iſolutū idulgētie
⁊ in celis. q. d. ꝙ remites in terra ego Tho. i
remittā i celis put pbat Tho. i 4ᵒ ſen. 4ᵒ ſen.
diſ. 20. ar. 3ᵒ ex triplici āt rōe ualēt idl'gē diſ. 20.
tie Primo ex merito paſſiōis xp̄i ⁊ pene ar. 3ᵒ
ſcōꝝ. tm̄ eni fuit meritū xp̄i ꝙ ſufficeret 1ᵒ ex me
ad ifinite pene abſolutionē ſimiliter ſancti rito xp̄i
multo plus ſuſtinuerunt q̄ȝ eorum pecca ſanctoꝝ
ta mererentur ideo maxima habundantia

meritorum christi ⁊ sanctorum factus est theſaurus eccleſie comunis omnibus in ca

2° ex caritate ſuſcipientis

ritate exiſtentibus Secundo ualēt ex caritate ſuſcipientis. cuilibet enim peccato mortali duplex pena debetur ſcilicet eterna ⁊ temporalis prima remittitur per cordis contritionem. vnde ad iſtam penam eternam indulgentie non ordinantur ſecū-

Aleſan. 4. par. ſu.q.290

dum. Alexan. in quarta parte ſum.q. 290. tum quia contritus poſtea remanet obligatus ad penam temporalem ſoluendā in preſenti vita. vel in purgatorio. niſi cordis contritio eſſet tanta ꝙ ſi decedēt ſtatim penitens. euolaret ad celum. tum quia eccleſie ñ cōſtat de q̄titate contrictionis ideo conſueuit penitenti q̄tumcunq; contrito iniungere penitentiam aliquam temporalem. ita ꝙ ad reſiduum pene debite vel in preſenti uel in purgatorio idulgentie hordinantur. Tertio valēt ex po-

3. ex poteſtate pape

teſtate pontificis illas indulgentias inſtituentis. qui applicat merita xp̄i ⁊ ſanctorum. ad iſtum vel illum. ⁊ ſic remiſſionē pene conſequitur uel vicas ſic ſecundum

Alexā.

Alexan. vbi ſupra ꝙ indulgentie ualent Primo ex merito capitis. Secūdo ex merito eccleſiaſtice vnitatis Tertio ex merito proprie contritionis. Primo qꝛ xp̄s pro nobis meruit eo ꝙ penam pro nobis ſuſtinuit ⁊ exponendo ſe periculo pro nobis ſuam penam noſtram fecit. Secundo ſpiritus ſanctus in prophetis ⁊ ſanctis oſtēdit ꝙ recognoſcenti mortem ſuam ad cō-

Tho. ubi ſupra

uerſionē. oīa bona eccl'ie ſuccurrunt. 3°. contritis hoc p Ezechielem promittitur.

¶ Secundo q̄tum valent. R. Tho. in 4° ſentē. di. 20. ar. 3°. ꝙ quatuor conſiderāda ſunt ad hoc intelligendum. Primo ſm aliquos deuotio ſuſcipientis q̄tū. ſ. te diſponis tantum ſuſcipis. Quia ſecundū philoſophum actus actiuorum ſunt in patiēte bene diſpoſito. ⁊ ſic ſecundum menſurā feruoris ⁊ deuotionis erit menſura iubili. Secundo q̄titas dati conſideranda ē ut ñ equaliter habeat indulgentias qui hꝫ multum ⁊ parum offert. Tertio cauſa dantis indulgentias conſideranda eſt. puta q̄ñ indulgentia pro fabrica eccleſie datur. vl' hoſpitalis. qui magis ſubuenit ſecundum facultatem ſuam plus hꝫ de indulgentia

Secūdo q̄tū ualēt quatuor ōſiderāda

1° deuotio ſuſcipiētis

Ariſto.

2° q̄titas dati

3. cauſa dantis

Quarto q̄titas meriti paſſionis xp̄i conſideranda ē. ⁊ eccleſie remittentis. ⁊ ſic ſecundum maiorem applicationem meritorum eccleſie. ad iſtum uel ad illū indulgētie magis ualent ad pene remiſſionem. uñ ibidem concludit. Thomas ueritatem rei ꝙ. indulgentie tantum ualent q̄tum iſte qui dat indulgentias de theſauro eccleſie ideſt de merito chriſti ⁊ ſanctorum diſpēſaut. dummodo quatuor adſint Primo auctoritas in diſpēſante. Secundo caritas in recipiente. Tertio pietas. in cauſa mouente ſcilicet honor dei. ⁊ utilitas eccleſie effectuſq; in opere. ut homo faciat illud ꝙ in bullis continetur petrus uero de tarantaſio in 4° ſen. diſ. 20. ar. 3° dicit ꝙ tantum ualent q̄tum ſanant ſcilicꝫ ut unus annus indulgentie ualeat ꝑ uno anno penitentie ſecundum tamen maiorem ⁊ minorem deuotionem aut feruorem unde. 40. dies magis ualent illi q magis ſe diſpoſuit ad ſuſcipiendum Quarto duratio aliquando ſunt indulgentie ad tempus ſcilicet unius diei. aliq̄ndo ſunt perhennes ut in eccl'ia ſancti Petri rome. in quam quotiens intras. totiens indulgentiam conſequeris.

3. q̄titas meriti

Thomas

quatuor adſint

1. auctoritas

2. caritas

3. pietas

Petrus d' taran.

4. duratio

¶ Tertio quibus ualent. R. Tho. in quarto ſententiarum diſ. 20. ar. 4° ꝙ non ualent exiſtenti in peccato mortali. quia non fit remiſſio pene manente culpa. ⁊ prelatus non poteſt inimicis eccleſie extr̄ eccleſiam theſaurum diſpenſare. quia ſicut ī membris mortuum non ſuſcipit influentiā ex aliis membris uiuis. ſic qui eſt ī peccato mortali quū ſit quaſi membrū mortuum non ſuſcipit indulgentias ex meritis membrorum uiuorum. iō in bullis ſemper fit mentio de contritis ⁊ confeſſis. qui ergo vult fructum indulgentie recipere immunis ſit ab omni peccato mortali ꝑterea tria notanda ſunt ultra hoc Primo facultas in munere quia pauper dans unū denarium totam conſequitur indulgentiam diues uero non quum non deceat ad optam pium tam parum dare ſicut non diceretur rex alicui homini auxilium facere ſi tantum illi obolum daret ſecundum. Tho. in quarto ſenten. diſ. 20. ar. 3° Secundo utilitas conſideranda eſt. ſi qs

3. qb' ualent Tho. in 4° diſ. 20. ar. 4.

3. notāda

1. facl'tas

Thomas

2° utilitas

facit ꝙ iubet͛ meret͛ qdē ſed ſi qs plus face
ret plus mereretur. qꝛ ſicut poſita cauſa
ponit͛ effectus. ſm philoſophū. ita auguſti
tata cauſa augumētatur effectus. Tertio
3° ſublimi tas ſublimitas indulgentiarum. que ualet non tā
tum laicis ſed etiam religioſis. qꝛ nullus ex
bono opere. reportat malum ⁊ non ſolum
valet ille pro quo fiunt. ſed illis qui eas
faciunt. qꝛ eſſet inconueniens diſpenſantē
eſſe inferioris conditionis q̄z illi quibus diſ/
penſatur. licet enim p̄latus non poſſit ſibi
tantum indulgentias facere. pōt tamen uti
indulgentijs quas facit pro alijs. quum ſit
perſona cōis. ſicut enim ſacerdos pro ſe ac
cipit eucbariſtiam q̄z alijs dat. ita ⁊ has
indulgentias. Si ergo petis vtrum pro mor
Thomas ſi pro mortuis ualet tuis poſſint capi indulgētie. R. Thomas
in 4° ſen. diſ. 49. ar. 3° ꝙ ſi indulgētie
ſunt conditionate. vt quicunq3 facit tale bonū
⁊ dat talem elemoſinam uel uiſitat eccleſiā
talem. habet talē indulgentiā. ſic non pōt
transferri in defunctū. ſi ergo indulgentie
exprexerint quicunq3 fecerit tale bonū ip
ſe ⁊ pater eius ⁊ genitrix ⁊ quilib3 aduin
ctus affinitate in purgatorio detentus. ta
lem habebit indulgentiā. tunc prodeſt quia
illi qui ſunt in purgatorio deceſſerunt in
ſtatu gratie ⁊ caritatis. quibus ſuffragia
proſunt. Ego aūt mi L. crederem ⁊ ſua
derem utile fore pro oibus indulgētias de
uote capere. qꝛ ſi nō proderunt indulgētie
proderit tn̄ fides ⁊ deuotio tale bonū fa
cientium. nunq̄3 reddibit bonum uacuum
ad facientē. ſiue ſint in paradiſo ſiue in
inferno ſiue in purgatorio. nullo modo ſi
ne premio. bona ſuo ordine facta ſunt.
Conſulo tn̄ non determino. Vides mi L.
tam me huius iubilei amore raptum ex
ceſſiſſe modum prologi in hoc pſalmo.
rapior ſcripturarum amore ⁊ deſiderio ſalu
tis animarum ad rem ergo noſtram.

Miſerere mei deus

Quia miſero miſericordia neceſſe eſt. Tu
fons gratiarum ⁊ mare mīſicordie es. Tu
patens unū miſeris aſilum. non iuſtitiam
peto qꝛ laberer in profundum tartari. O
quam dulce v̄bum q̄z ſanctum q̄zq3 utile.
ꝙ demones pellit claudit infernum. para
diſum aperit ⁊ facit de ſuper rorare.

Secundum magnam Miſericordiam tuā.

Magna quidē miſeria mea eſt. ſed maxima
miſericordia tua. mala eſt infirmitas. Op
tima medela neq3 enim confixus miuſtificatio
nibus meis que nulle ſunt. fundo preces an
te conſpectum tuum. ſed fretus in natatorio
miſericordie tue. Cupio ex hac tēpeſtate
carnis quaſi naufraga ad portum proſpero
ſpiritus ſancti flatu deduci. tua clemen/
tia non meis meritis.

Et ſecundum multitudinē miſerationū tuarum dele iniquitatē meam.

Sed quis adiciat enarrare
miſericordias eius. 26. q. 6.
cap° his miſericordie dn̄i. nec menſuras canon
poſſumus pon͛. nec tēpora diffinire ⁊ alibi
miſerationes eius ſuper oia opera eius. Jtē
miſericordias dn̄i in eternū cantabo inqd pſal.
Dauid poſt talem miſericordiam receptam
⁊ Virgo glorioſa in cantico. Citharedda Maria
ſpiritus ſancti. Miſericordia inquit eius a virgo
progenie in progenies timentibus eum. Et Zacha
Zacharias. Per uiſcera miſericordie dei rias
noſtri. ad ꝙ oſtendendū xp̄s ſibi cor ape
riri uoluit. ut uideretur amoris nidus in
corde. neq3 enim claui xp̄m in cruce affixū
tenebant. ſed amor ⁊ miſericordia humani
generis. Sed ſi mi L. tibi narrare uellem
que ſit iſta multitudo miſerationū dei aū
hois uita q̄z narratio deficeret in omni eni
etate in omni loco in omniq3 pſona pre/
fulget miſeratio eius. ymo ipſis quoq3 pec miſicor/
catoribus ⁊ rebellibus eius. hanc miſicor dia in dei
dias oſtēdit. Primo q̄ de abreuiando uitā oī etate
ne longior miſeria foret. Secūdo humano p° q̄ de
generi in diluuio. 120. annis illud ad pe 2° hūano
nitentiam expectans ⁊ ſpēz omnem aīantiū generi
in archa reſeruans. Tertio ſodomitis par 3° ſodomi
cere paratus erat. Si decem uiri iuſti in tis
quinq3 ciuitatibus reperirentur. Quarto 4° iudeis
iudeos ſibi ſepius rebelles totiens liberauit
qui occiſis prophetis miſit filiū. q pro ipſis
crucifixoribus oraret quos poſt tn̄ ſcelus

42. annis ad penitentiam tot ſignis ⁊ pro
digijs in ſole luna ſtellis ⁊ cometis. in ter
ra aqua aere ⁊ igne ⁊ cunctis demum crea
tis reuocauit. malens purgare q̃3 extermi
nare. Quam bene Dauid ſilogizat cum do
mino. Magna quidem eſt iniquitas mea
ſed maxima miſeratio tua. quum aũt ſpiri
tus ſanctus maxima ⁊ pia dei opera ad
duceret ante meditationem Dauid ⁊ ipſe
demum uellet illa enarrare. uidens omni
no ſibi deeſſe facultatem ad tantam profun
ditatem unico uerbo quecunq3 uiderat cõ
plectitur dicens. Secundum multitudinem
miſerationum tuaꝝ. Audierat Dauid dñm
reſpondentem angelis quum ipſum. Illi
pſalmus commendabant dicentes. Memento dñe
Dauid ⁊ omnis manſuetudinis eius. Veri
tas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo ⁊ in
nomine meo exaltabitur cornu eius. Vide
quanta ſit penitentie uirtus. ut non hor
ruerit deus. ex Dauid ⁊ Berſabe adulte
ris homicidis penitentibus tamen. ⁊ in con
iugio coniunctis humanam ſumẽ carnem.

Amplius laua me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me.

q. d. Peccaui ſuper multitudinẽ arene maris. uidendo. concupi
ſcendo. celando decipiendo. prodendo. oc
cidendo Vriam cui abſtuleram uxorem ⁊
uiolaueram uolens inducere falſum here
dem. Amplius laua me. ſcilicet quam
petere ſciam. quia non poſſem exprime
re unq̃3 in me quanta ſit macula. Vide quo
modo confitetur magnitudinem ⁊ diutur
macule ueteres nitatem peccati. macule enim in pannis
contracte recenter faciliter pelluntur. in
ueterate uero difficiliter. Iam enim puer
ex adulterio natus erat. ⁊ ipſe interim in
ſaniebat ex amore Berſabe anteq3 Nathã
propheta illum reprehenderet. Ecce quõ
in penitentia Dauid aperit oculos ⁊ uidet
maculas peccatoꝝ ſuoꝝ quas ante non
uidebat. ⁊ nunq̃3 credit ſatis lauari poſſe
ut in priorem albedinem redeat. q. d. deo
cadere quidem per nos poſſumus ⁊ macu
lari. non aũt ſurgere ⁊ ablui. Nõ Dantes
noſter inf. I. Nõ ſine mirabili igenio ponit Dantes.
pietate motas in celo in ſui auxilium. 3. 3. mulie
mulieres. i. tres gratias. preuenientem cõ res ĩ celo
comitantem ⁊ ſubſequentem. quaꝝ prima
ſine nomine gentilis domina appellat. q2
incognitum nobis eſt unde prima illa in
ſpiratio uel cuius merito ueniat. hanc di
cit mouere luciam. q2 tunc lucẽ intellectus
aperimus ad uidendas tenebras in quibus
fueramus. ut nunc facit Dauid. luciam eo
aſſerit mouere beatricem. i. theologiam.
q2 apertis oculis properamus pro medela
ad eccleſiam. ⁊ hanc ultimam dicit moue
re rationem in auxilium noſtri. Huius rei
exemplum in quolibet penitente patet. cõ
cludit ergo Dauid iteꝝ iteꝝq3 rogo. Vt
nihil in me ſordium remaneat. ut tibi men
te ⁊ corpore ſeruare poſſim abſq3 impedi
mento peccati.

Quoniam iniquitatem meã ego cognoſco et peccatum meũ contra me eſt ſemper

Optimum ſane remediũ. optimaq3 ad ſani
tatem diſpoſitio cognitio ſui. ſm Apollinis cognitio
cõſilium datum Creſo regi. ut ſeipſum co ſui
gnoſceret ⁊ beatus foret. ꝓ cõſilium Chy Apollo
lon. unus ex ſeptẽ ſapientibus. ẽt dedit Chylon
Tales mileſius tantundẽ. ⁊ Scipio afri Tales
canus regi maximiſſe. qñ ſofoniſbã uxorẽ Scipio
Siphacis regis captiui romanoꝝ accepit
in cõiugem. q̃uis longe ante noſter Moy Moyſes
ſes in deutero. dixerit. O homo attẽde
tibi ⁊ ſcito teipſum. q̃uis ẽt multo ante de deus
us hanc ipſam medelam dederit ipſi Ade
poſt peccatũ dicens Adam Adam ubi es
q. d. cognoſce teipſum a quali ſtatu deci
deris ⁊ penitere. Hec oĩa Dauid ĩ feruore
lacbrimaꝝ bullientiũ ad ignẽ ſpiritus ſan ſpiritus
cti intelligebat. q. d. Nunc cognoſco q̃3 ſanctus
malũ ⁊ amaꝝ eſt dereliquiſſe dñm deum Hyere.
fontẽ aque uiue pro potandis tam fetidis
mundi fecibus q3 tanq3 cadauera ſapienti Minos
bus deum ſunt. ſemp peccata mea uideo ⁊ Eacus
horrorem ſentio ⁊ cõtinue a remorſu cõſcie Radaman
affligor. hic eſt ille Minos. Eacus. ⁊ Ra tus

damantus inferni iudex . ut philoſophi ⁊
ↄſcia uates pdicant ſeuior oī pena nocte dieqꝫ
ſuum geſtare pectore teſtē ⁊ occulto uer
Petrus bere ↄſcie cedi . Sic ⁊ Petrus qꝫuis fle
uerit amare ⁊ pepercerit illi dñs . Sēper
tamē ante oculos adſtabat trina illa nega
tio . ut quū in nocte ſentiret gallū nunqꝫ
amplius quieſcē poſſet a lachrimis . ſemper
in ſinu habebat ſudariū lachrimis madidū
Hic eſt uere penitentiū mos . ut nunqꝫ ſa
tiſfeciſſe credāt . nil aliud curant niſi ipſum
deū . cuius offenſa tantū dolet . ut a nullo
nec a ſeipſo exprimi poſſet .

Tibi ſoli peccaui et malum coram te feci

Populus in deū peccat ⁊ in regē . Rex
aūt in ſolū deū . s . quo ad punitionē . qꝛ
rex ſuperiorē nō habꝫ in populo ad qꝫ ſpectet
Ari. punire illū . Ideo Ariſto . in ſecretis ad
Alexandrū ſcribit ꝙ qñ rex offendit po
pulum . ipſe clamat ad deū qui imittit uen
tum calidū ⁊ diſperdit oē regnū eius . q. d.
hic Dauid nō fugio iudicē accedo reus .
pſal. ueruntamē nō pro iuſtitia . qꝛ ſi iniquitates
obſeruaueris dñe . dñe quis ſuſtinebit . i .
nemo poſſet unqꝫ ſuſtinere ꝙ meretur . ⁊
malū corā te feci . qꝛ oīa nuda ſunt oculis
dīne maieſtatis . Et qꝫuis Urias nō uideret
adulteriū uxoris cū eo uidit tñ deus uide/
exemplū Thayſi runt angeli . Exemplum Tayſi meretricis
conuerſe . ad hoc conuenit .

Ut iuſtificeris in ſermonibus tuis et uincas quum iudicaris

promiſſio dei ad d'd'
Nota hic ꝙ deus promiſerat Dauid xp̄m
naſciturū de ſemine eius ⁊ regnū eius . s .
Luce p° in xp̄o duraturū in eternum . ut Luce p°
Ait angelus ad Mariā . Dabit illi domin⁹
deus ſedē Dauid patris ſui . ⁊ regnabit in
domo Jacob in eternū . i . in paradiſo in
loco beatorū habebit eternū regnū xp̄s .
Itē promiſerat illi dñs ꝙ filius eius qui
naſceretur hedificaret illi tēplum . quā pro
miſſionē multi dicebāt fruſtratā ⁊ anihilatā
propter homicidiū Urie . Ut ergo uincas
tua miſericordia . hec falſa iudicia iſtorū
qui nō credunt penitentē in priſtinam tui
gratiam redire poſſe . Parce mihi domine
miſerere lachrimarū ⁊ gemituum .

Ecce. n . in iniquitatibus conceptus ſum .

Miſerere inquā huic fragelitati ↄcepti eni
in peccatis ſumus añ qꝫ peccatores qꝫ nati .

Et in peccatis ↄcepit me mater mea .

Ab utero matris hāc
miſeriā traximus . nō illas emimus . nobis
ingrata ē . ſicut enī maxima grā . Ade ⁊ Adam ⁊
Eue fuit . Illi ex imaculata terra product Eua
huic ex imaculata coſta . ⁊ Hieremie ⁊ Hiere .
Johāni baptiſte añ ſanctificari quā naſci Johānes
⁊ virgini glorioſe ⁊ humanitatis xp̄i a tan baptiſta
ta labe pſeruari . ita maxia nobis infelicitas Maria
⁊ miſeria añ peccato aſtringi quā naſci . uirgo
Et tu dñe deus miſerator ⁊ miſericors . Xp̄s
tantomagis miſerendi cauſas habes .

Ecce enim ueritatem dilexiſti .

Tu ſumma ꝟitas men
tiri nō potes . nec fallē
in deū cadit ꝓpter adimplebis ꝙ ꝓmiſiſti .
preſertim quū uera penitentia in priſtinū
ſtatum hominem reducat .

Incerta et occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi .

q . d . Scio ꝙ facies . qꝛ
diligis me . feciſti me ex
paſtore regē ⁊ ꝓphetas tui intimū ſecre
tarū ꝙ ſignū maxime dilectionis eſt .
reuelaſti mihi inter alia ſaluatorē ex ſemie ꝓphetia
meo naſciturū . Uideo iā illi in hoc future ois Da
rei ſigno aperiendū cor . ⁊ redemptum mū uid de
dum apertū celū . eductuꝝqꝫ de limbo pa xp̄o
tres que oīa impleret niſi peccatū dele
res tāto g° huī generis bono . miſeāris ⁊ tā
i bis ꝟbis in ueheñti ſpū eleuatus Dauid
tanquā ſi adeſſet uirtute ymaginaria pre
deſiderio uidebat ex repſentatione ydearū ydee
meſſie aduentū iam triumphantē in morte
captiuāqꝫ ducentē captiuitatē oſtendentē

iter ⁊ hoſtiū celi pandentē ⁊ ad iudiciū iaꝫ ad reddēda meritis pmia. Vñ in feruoꝛe illo uidens modū quo illū deus ⁊ nos purgaturus eſſet ait.

Forma ſumendi iubilei ſic preuiſa a Dauid

Aſperges me domine iſopo et mundabor lauabis me et ſuper niuem dealbaboꝛ.

In Leuitico pcipiebatur leproſus yſopo mūdari. p hoc Dauid fatet[ur] ſe moꝛbo peccati lepꝛoſum. i. vniuerſaliter infirmū fetidū putridū ɔtagioſum ⁊ incurabilē niſi a deo. q. d. oī gnē peccatoꝝ. totus tanqꝫ lepꝛoſus infectus ſuꝫ ⁊ a te ſolo poſſibilis curari yſopo. i. grā tua medicinali qꝛ yſopus herba ē medicinalis ⁊ ſignificat humiles deuotionē i meditationē ſanguinis xpi. vñ hec uirtus exiuit ⁊ ſic ſuper niuē dealbaboꝛ oēm enim albedinē coꝛpoꝛalē ſpūalis excellit. Effundā ſup uos aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oibus inquinamētis urīs. Jō Dātes ponit. 9. purgatoꝛij. 3. gradus q ſignificant ɔtritionē ɔfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē. ⁊ in pº dicit ſe tm̄ dealbatū ꝙ ſeipſum in nullo ɔtemplatus ē.

Lepra peccati — Ezechielis 33. — Dantes

La uenimo allo ſcagliom pꝛimaro.
biancho marmo era ſi pulito ⁊ terſo.
chi mi ſpechai neſſo qual i paio.

Auditui meo dabis gaudiū et letitiā Dauid per hāc priam uidet duo ſe habituꝝ. unū. s. ſpūm ꝓbetandi ⁊ uitandā illā uocationē ſaluatoꝛis in iudicio Mat. 24. Venite benedicti patris mei ex quo dicit gaudiū. s. in ſpū ꝓbetandi ⁊ letitiā inuocatione iuſtoꝝ. Vnde de electis cātat eccleſia letitia ſempiterna ſuper capita eoꝛum.

Mat. 24. — eccleſia

Exultabūt oſſa humiliata. i. robur ⁊ uires aīe iam per peccatū depdite per grām tuā reſtaurate. nedū materias gaudij ⁊ letitie ſed exultationis habebūt. qꝛ tāta erit ſua uitas penitētis in deū ut letitia nō inueniens ſibi capacē locū in coꝛde eſt ſaltet ⁊ dilatet[ur] uſqꝫ in celū. petijt ꝙ optat. Nunc remanet ꝙ refugit. ueri eni boni cupiditas oibus inſerta eſt. ⁊ ſummi mali fuga. Jō

Auerte faciē tuā a peccatis meis et oēs iniquitates meas dele. Nō aſpicias illa amplius puniēda ⁊ dele ſicut delent[ur] ſcripture de qbus amplius nō curat[ur] Aug. Eo hic ait. Auerte faciē tuā nō a me ſed a peccatis. qꝛ aū faciē meā illa ſemp habeo. niſi eni hō ɔuertat faciē ad peccata ſua cogitando ⁊ ɔterēdo. nō auerteret deus faciē ſuā ad nos qn̄ pꝛopitius eſt. Vt Gñ. 4º Reſpexit deus ad munera Abel. ɔuertit faciē ad peccata. qñ illa punire intēdit. q. d. ergo Dauid Pꝛopitius ſis dñe in delectione peccatoꝝ meoꝝ. ⁊ dicit oēs iniquitates meas. nō ꝙ oia ſcelera fecerit. ſed qꝛ ſic penitens uideri ſolet nullicubi unqꝫ maioꝛem ſe peccatoꝛem extitiſſe.

Aug. — Gñ. 4º

Cor mundū crea in me deus. q. d. refunde me iterꝝ de nouo. qꝛ per peccatum ad nihilū deueni. nihil ueteris hois in me remaneat. hoc idē pro ſuis filijs petit eccleſia dicens. Emitte ſpūm tuū ⁊ creabuntur. ⁊ renouabis faciē terre. Duo petit pꝛimo puritatē mētis. ibi coꝛ mundū crea ſicut enīꝫ de nihilo fit res quū creatur. ita de nihilo peccati coꝛ mundat[ur]. Aug. ſuper illo Johānis pº. Sine ipſo factū eſt nihil ait. Peccatū nihil eſt. qꝛ eſt pꝛiuatio rōis ⁊ deoꝛdinatio uoluntatis. ⁊ nihil fiunt hoies quū peccant. s. quantū ad eſſe grē pſal. 72. Ego ad nihilū redactus ſum ⁊ neſciui. petito uero coꝛde mūdo ꝙ eſt uas ad ſpūm ſanctum recipiendū. Secundo petit ipſum ſpiritum ſanctum dicens.

eccleſia — Aug. — Nihil eſt peccatum pſal. 72.

Et ſpiritū rectum innoua in uiſceribus meis Rectū dicit qꝛ hacten[us] toꝛtuoſus inceſſerat. innoua qꝛ inueteraui inter oēs inimicos meos. i. uiſcerib[us]

in iteriori corde . nō in ſuperficie tm̄ . nō i labijs q2 i corde libido terrent amoris exarſit

Ne proicias me a fa cie tua . q2 quicqd a facie dei pici tur a demone colligit' . eſt cōis modus loquēdi proijci illū poſt terga ideſt nō amplius mihi de illo cura eſt .

¶ **Et ſpiritum ſanctuz tuuz ne auferas a me** More feruēter cupiētis 7 amantis . ideo ſe/ pius repetit 7 petit q̄ habet . 7 q2 ſe tāto munere indignū credit . iaz quaſi nō habe at in perpetuū loquitur . q . d . Ne auferas q̄ dediſti q̄uis imerito .

¶ **Redde mihi letitiam ſalutaris tui .** i . xp̄i quē in ſpū p̄uidebam lumen ad reuelatiōnē gentiū . Jacob ſalu tare inquit tuum expectabo . 7 Symeon Nunc viderunt oculi mei ſalutare tuum .

Jacob Symeon

¶ **Et ſpiritu principali confirma me** Jdeſt ſpū ſan cto principāte 7 ducente cui nō poſſunt oēs aduerſarij reſiſtere . q . d . ɔfirma me quaſi imobilem ne unq̄z amplius pecces . ter nominauit ſpi ritum ſanctū i ablutionē triplicis ſue culpe . cordis lingue 7 operis . Exēplū Lucie imo bilis a ſpū ſancto facte ne mille hoies nec uiginti paria bouū nec magi nec ignis illā loco mouere poſſent firmatā a ſpū ſancto

Exēplū Lucie

¶ **Docebo iniquos uias tuas et impij ad te cō uertentur .** q . d . ecce qd eue/ niet ex hoc 7 quāta bona ſequent' . q2 ex hac mea pnia fructuo ſa ceteri penitere diſcēt . p̄uidebat Dauid uere pſallētes in hoc pſal . Reg2 ſicut ip ſe iubilū habituros . q . d . Uidebunt omnes poſteri regē 7 prophetā p̄latum eccleſie in citharedū ſpūs ſancti q̄uis tam grauiter errauerim p̄pter pniam ut hinc oēs rede undi ſpem habeāt . docebuntur v̄bo meo in pſal . docebuntur 7 exēplo in pnia . Et ſic impij ad te ɔuertentur . Uident peccā tes reſonare in eccleſia dei tantū uerba Dauid adulteri ſuperbi 7 homicide 7 pro ditoris penitētis Dauid . Uident negantem Petrū principē apoſtolo2 factū . perſequu torē Paulū uas electionis 7 lumen fidei . Audiunt crebrius Mathei q̄z cetero2 euā geliſta2 reſonare v̄ba q̄uis uſurarius fue rit . unde hn̄t cauſam fiducie q̄ ipſi quoq3 recipiētur . q2 nō abicit deus peccatores ſed obſtinatos . Hec oīa in ſpiritu p̄uidit 7 p̄ dixit Dauid . Jdeo eccleſia prepoſuit hunc pſalmu3 . 50 . diſpoſitioni ad iubileum . q2 idem ſpiritus ſanctus qui reuelauerat hec ſecreta Dauid reuelauit 7 doctorib9 . Gre gorio Hyeronimo Ambro . 7 Auguſtino .

Quare Dauid in pſal . Matheus i euāgelio

Petrus Paulus eccleſie p̄ponunt'

Grego9 . Hyero . Amb9 Aug .

¶ **Libera me de ſangui nibus deus deus ſalu tis mee .** i . de pena mortis . quā merui propter effuſionē ſanguinis Urie . uel de manibus demonum qui in ſanguine . i . in morte hoīs delectan tur . uel ab manibus Abſalon Achitotel . 7 Semey . qui q̄ſituri erant illum occidē ut patebit in penam homicidij .

Abſalon Achitotel Semey

¶ **Et exaltabit lingua mea iuſtitiam tuam** Juſtitia habuit locū in filio mortuo . 7 in Abſalon . filius eſt de ſubſtātia patris . Et quo ad corpus pater punitur in filio . 7 plus doluit Dauid mortē adulterini filij 7 Abſalon q̄z ipſi . 7 ſic habuit locū iuſtitia 7 miſericordia . q2 fuit punitus 7 nō iuxta merita . nō exterminatus ſed purgatus .

Juſtitia Miſeri cordia

¶ **Dn̄e labia mea aperi es et os meū ānuncia bit laudem tuam .** q . d . non pōt hō imundus te laudare . Munda ergo cor meū ac labia mea . Hoc petit ſacerdos 7 p̄dicator dicturus euangeliū . ſicut labia Yſaie p̄phete calculo mundaſti ignito . Jta me tua gratia dignare mundare . ita

Yſaie

Dauid ne claudas inquit. ſed aperi oꝛa ca nentium te.

¶ **Quoniam ſi uoluiſſes ſacrificium dediſſem**

q. d. paratus erã. ſed nõ diſpoſitus ut tu requiris ad ſacrificandũ tibi. Nõ enim ſunt accepta ſacrificia ſine fide ꝛ deuotione of
Abel ferentiũ. Reſpexit quippe dñs ad Abel di cit p.ᵒ i. ad affectionẽ. ꝛ deinde dicit ad munera eius. q: prius aĩum inſpicit q̃3 donũ nõ quid dones ſed quõ dones inſpicit. ſic
Noe Accepit dñs ſacrificiũ Noe in odoꝛẽ ſua uitatis propter deuotionẽ. q. d. feciſſem debitas expiationes ꝛ debita ſacrificia. ꝑcepta in lege pro peccato meo niſi me in dies didiſſem proniorẽ ad peccatũ ex quo dubitatã te merito mihi magis iraſci. ꝙ tãta criminis labe pollutus ẽt auderẽ ante ꝯſpectũ tuũ accedere. rõ eſt q:

¶ **Sacrificium deo ſpiritus contribulatus**

Qui de doloꝛe gaudeat. ꝛ ſemper doleat ꝙ non ſemper doluerit.

¶ **Coꝛ cõtritum et humiliatum deus non deſpicies.** Lachrimaꝝ fluuio inundatũ coꝛ ꝛ malleo pnĩe in puluerẽ uerſum fragrans ex uniuerſo puluere pigmentarij timoꝛe pene. Deus nõ deſpicies. q. d. hoc eſt ſacrificiũ ꝙ uis ꝙ petis. ad ꝙ celum aperitur. ꝛ ignis deſcẽdit ꝛ rapit in odoꝛẽ ſuauitatis. Prius dicit ꝯtritum. poſtea humiliatum.
Conteri q: prius eſt ꝯteri deinde humiliari. ꝯteri
Humiliari mur in pnĩa. humiliamur in ꝯfeſſione. contritio coꝛdis ẽ ſacrificiũ quo peccata ſoluũ
Origenes tur. Origenes omelia quarta quãto magis inq̄t ꝯpungimur. tãto magis peccatoꝝ uincula relaxãtur. ꝑuidit nr̃m ſacrificãdi modum. Dauid q̃n non in thauris ꝛ hircis. ſed in ſpũ humilitatis ꝛ in aĩo ꝯtrito ſuſcipiendi eſſent penitẽtes. ꝛ ſic futuꝝ ſacrificiũ eoꝝ ut in conſpectu dñi placeret.

¶ **Benigne fac in bona uoluntate tua ſion ut hedificẽtur muri hieruſalẽ.** i. procede mecũ ꝛ cum poſteritate mea. ꝛ cũ omni eccleſia. ſm dulcoꝛẽ miſericoꝛdie tue. Et filius meus ſicut promiſiſti in monte ſyon Hyeruſalem
hedificat tibi tẽplum ex quo hedificetur ciuitas hyeruſalem eterna ex ſyon. i. ex Syon
alta ſpeculatione ꝯtemplationis indeficiẽtis pacis. Syon enim ſpeculatio interpretatur. Hyeruſalẽ ꝟo uiſio pacis. 3. Re. 3. Salomon triplici muro clauſit hyeruſalẽ ꝛ templum. hedificauit in figura eterni templi. in hyeruſalem ſuperna.

¶ **Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitie** i. boni ꝛ ſinceri coꝛdis in cuius figura. 2. Parali. 7ᵒ Ad oꝛationẽ Salomonis deſcẽdit ignis in figura ꝙ ad nos deſcendẽt ſpiritus ſanctus. 2. parali. ſeptimo

¶ **Tũc imponent ſuper altare tuum uitulos**

maioꝛi enim fiducia ſacerdotes ꝛ populos offerebant quũ uiderent ad oꝛationẽ Salomonis gloꝛiã dñi repleuiſſe tẽplum ꝛ reſpõdiſſe oẽs ſe exauditũ qui ſic oꝛauerint. Hic Dauid ꝑuidit uitulũ ſaginatum xp̄m Vitulus
illic offerendũ. ꝛ uitulos. i. martires. ꝛ ex Xp̄s
illius iſtoꝛumq3 ſanguine. eccleſiã habituꝝ Vituli
theſauꝝ indulgentiaꝝ. qui ad mile redimẽ martires
dos mũdos ſufficeret. que Dauid preuidit ꝛ eccleſia Preponit nobis in hoc pſal. 40. Verã diſpoſitionẽ ad indulgentiã ꝛ iubilũ ſi uere dixerimus hunc pſalmũ pſallendo. iungendo ſenſum verbis affectũ ſenſui ꝛ affectui exultationẽ. Et ſic in iubilo maximo de his erimus ad quos merito poſſit dicẽ Dauid. Beati uiri qui ſciunt iubilationẽ.

¶ Pſalmus quintus penitentialis. in oꝛdine pſalmoꝛum. 101.

Domine exaudi ora tionem meam. Tria mo re ſolito circa pſa'mū uidenda ſunt. Primo titulus Secūdo cauſa. Tertio uirtus pſalmi.

Primo titulus ¶ Primo titulus eſt oratio pauperis quū anxiaretur. 7 corā deo effuderit eloquium ſuum. Primo oratio pius aſcenſus eſt. 7 eleuatio mētis in deū. pauperis. s. Dauid peccatoris qui ditiſſimum theſaurꝝ ſpiritus ſancti admiſerat ex peccato. nulle maiores diuitie. nulli theſauri q̄ʒ ſpiritus ſancti

Oratio heredes fieri. vel oratio pauperis ſpiritu qui quū humillimus 7 pauperimus appareat ditiſſimus eſt. quū anxiaretur. q2 nūq̄ʒ ſatiſfeciſſe penitēti viſum eſt. hinc tantas legimus aſperimas penitētias. q2 veri penitentes uellent in dies duriora pati. Et ſic in gemitu maximo corā deo effudit eloquiū dulce 7 amarꝝ. dulce q2 nunq̄ʒ ſine aliq̄ parte refugerij uera pnia eſt. 7 amara q2 cotidie nouos ſibi cruciatus adinueniunt

2ª cauſa ¶ Secundo cauſa quare factus ſit hic pſalmꝰ dicit a rabi Samuele ꝙ fuit captiuitas populi yſrael captiuati ſub Nabucdonoſor. vel ſb Antiocho illuſtri. cupiētis aduentū meſſie. qui liberet eos. 7 tēplum reedificet. ubi quanto plus affligebatur tanto magis clamabat. Ego aūt dico Dauid feciſſe hunc pſalmū pro eadē materia cupientē. Liberari a ſeruitute babillonie. i. cōfuſſionis peccatorꝝ in qº clamat ad redēptorē meſſiā prout patres ſub captiuitate illa pro peccatis ſuis clamabant. cōuenit ergo hic pſal. yſrael Dauid. 7 nobis ſub captiuitate poſitis in babillone. i. cōfuſſione peccatorꝝ.

3º uirtus ¶ Tertio uirtus pſal. maxima cōfert enim ut preuidit Dauid 7 oſtendit ad liberationes ſeruitutis ad impetrationē gratie. 7 cōſequutionem glorie. ut patebit in locis ſuis. Illuminat enim hic pſalmus. dirigit. ducit. regit. comitatur 7 ad finē uſq̄ʒ felicitatis deducit ſi deuote in eo pſallueris.

¶ **Dn̄e exaudi orationē meam** Ideo ſentit propheta ſe a ſpū raptum eleuatūq̄ʒ. Ideo maiori fiducia petit.

¶ **Et clamor meus ad te ueniat.** Impulſu deſideriorꝝ labijs clauſis corde 7 mente clamo. ſic pueri in tēplo clamabant Et duo ſeraphim Yſaie. 6. Clamabant alter ad alterū. Sanctus ſanctus ſanctus zc̄. Sic Cananea clamabat pꝰ xp̄m. Sic in euāgelio. Marcella marthe diſcipula extollens uocē. Alibi Dauid. Clamaui in toto corde meo exaudi me dn̄e. Et iam ſentiens ſe exauditum. orat pro futuro Yſaie 6. Cananea Dauid

¶ **Ne auertas faciem tuam a me** Tanq̄ʒ offenſus nolue erga me ſerenitatem uultus tui. cōuertit deus faciē ad nos. qū propitius ē auertit a nobis ꝓpter peccata nr̄a. dereliquit uel petit in nūo ſaluandorꝝ i iudicio poni. qbus cōuertet deus faciē ſuā 7 nō reꝓborꝝ qbus illā in eternū auertet Iudicium

¶ **In quacunq̄ʒ die tribulor inclina ad me aurem tuā** Cupio tribulari 7 pati ꝓ te. ſed q2 hūe uires deficiunt. quū nō amplius potero. clamabo ad te ſicut tres pueri in fornace clamauerunt ad dn̄m qui inclinauit aures. i. exaudiuit 7 fecit fornacis incēdiū quaſi uētum roris flantē. ſic Nabrae. ſic Laurētio clamāti in igne carbones refugerium pſtabāt. ſic clamāti Stephano lapides torrentis dulces fuerunt. Tres pueri Nabraas Laurētiꝰ

¶ **In quacunq̄ʒ die inuocauero te uelociter exaudi me** Ne tardes quū clamauero. q2 ſufferā quātū potero 7 ultra q̄ʒ potero periculū in mora eſt. niſi tu manū porrexeris adiutricē. ne ſies 70. ānis ꝑut feciſti patribus i babillone anq̄ʒ exaudias decē ꝓpter decalogi tranſgreſſionē. ſeptē uero ꝓpter ſeptem peccata mortalia. i. propter uniuerſitatē peccatorꝝ que cōmiſſerant. 70. anni captiuitatis

¶ **Qr defecerunt ſicut fumus dies mei** ideſt ui cini 7 ꝓpinqui ſunt defectui. uidebat populus in

ſllo tribulationis põdere cotidie minui ⁊ to
taliter deſtrui legẽ dei . ita ut cito euane
ſceret ois yſrael in fumum . ita ꝙ iuſtoꝝ
oculi vidẽtes hoc deficiebãt ꝑ lachꝛimis.
languebat coꝛ ⁊ oẽ coꝛpus ꝑ doloꝛe aie .
Sic dauid ⁊ ceteri penitẽtes vident dies
ſupbie noſtre ⁊ uoluptatis que euanuit.
nondum incepta ⁊ dolent.

¶Et oſſa mea ſicut gre
Gremius **miũ aruerunt** Gremium dr a gremo. as. ⁊
eſt illud ꝙ i ſartagine remanet de fuxio
ne. Iudei eni nolẽtes dimittẽ cultũ ſuum
cremabãtur ab illis ydolatris caldeis in ſar
taginibus ⁊ aliis q̃s plurimis mõis afflige
banť. ⁊ dauid ⁊ tu peccatoꝛ tãq̃s in ſartagi
ne in oleo libidinis de quo queris. iõ tibi ⁊
illi ſicut iudeis hec omnia ↄuenuint.

¶Percuſſus ſum ut fe
num et aruit coꝛ meũ
Deficiebat eni yſrael ab eſtu tribulationis.
ſicut fenũ a ſole ſiccatur. aliq nãli moꝛte
aliq violẽtia. aliqui trãſeũtes ad ritũ gẽtili
p° macha i. um p° Macha .i. ſic dauid ⁊ ceteri pcuſſi
ab eſtu libidinis ſiccati ſunt ab oi humoꝛe
deuotionis tanq̃s ab omni ui roꝛe.

¶Oꝛ oblitus ſuz come
dere panẽ meũ Tantũ affli cti ſunt ꝙ nõ
recoꝛdabanť comedẽ. Multi eni de populo
iudeoꝝ fugerũt ad loca deſ'ta in quib⁹ nõ
habuerunt panẽ ad comedẽdũ. obliti ꝓpter
z.ma.6. uelocitatẽ fuge poꝛtare. z. macha. 6. Tu q°q̃s
cũ dauid oblitus es comedẽ panẽ angeloꝝ
Iudas oẽm ſuauitatẽ hñtem ſicut Iudas. Tunc
Machabe⁹ ſeceſſit in deſ'tũ locũ ubi inter
feras in montibus cum ſuis uitã agebat ⁊
ↄtinuo utebať ꝓ cibo feno . ⁊ radicibus ⁊
gemitu ⁊ clamoꝛe ad deũ . uel dic ꝙ tãtũ
a feruoꝛe pnie rapiebãtur . ut cibi obliuiſce
renť . ſic tu talẽ pniam age ut oium aliaꝝ
reꝝ immemoꝛ fias . ut aium ſolum paſcas

¶A uoce geitus mei ad
eſit os meũ carni mee
i. cuti ſm hyero. qꝛ ꝑ macredine ſubtiliata
catoꝛ eſt ⁊ uiſa ſunt magis oſſa adherẽ cuti .
ut de ſe hyero. ſcribit ad Pau. ⁊ heu . nuda
uix hũi oſſa herẽtia collidebã . hoc idẽ pec
catoꝛi euenit ſpũaliter q° ad aiam . qꝛ ſolitũ
robur illi⁹ tã deficit ⁊ nõ hꝫ in q° ↄſiſtat .

¶Similis factus ſum pel
licano ſolitudinis.
Qui paſcitur uenenatis aĩalibus . ut . z .
ueneno peccatoꝝ . q̃s pulchꝛa ↄparatio pel
licani ẽ ad penitẽtẽ qui ut aiunt Ariſto . Ariſto.
Plinius ⁊ Albtus magnus de naturis aĩa Plinius
liũ p tres dies filios ploꝛat moꝛtuos ⁊ in 3° Albertus
doloꝛis ĩpatiens tãtũ roſtꝛo ſibi pectus per
cutit ꝙ ex fluxu recẽtis fluẽtiſq̃s ſanguine
a coꝛde filii reuiuiſcũt. Iõ figurat xp̃m ⁊
ſupꝛa crucẽ i nido pingiť q ſumpſit uenenũ
⁊ amaritudinẽ doloꝝ nr̃oꝝ ⁊ qꝛ ſaluatoꝛ
in die tertio. i. i tp̃e grẽ poſt pꝛimũ aĩẽ
tp̃is nẽ. ⁊ p⁹ ſm tp̃is legis ꝑ amoꝛe magni
tudine tm̃ ſibi pcuſſit coꝛ ꝙ ſanguis in 3. tẽpoꝛa
ſalutẽ filioꝝ totius .s. hũi generis emana Nature
uit. ſic quilꝫ penitẽs ut dauid efficiť pelli Legis
canus trib⁹ diebus pcutiens . p° coꝛ . z° lin Gratie
gua . 3° opus . p° q̃ geſſit ↄtra deũ . z° ↄ̃
proximũ . 3° ↄ̃ ſeipſum . p° q̃ i adoleſcẽtia
z° q̃ in iuuẽtute . 3° que in ſenectute .

¶Factus ſum ſicut no
cticoꝛax i domicilio
Sicut ueſptilio iter parietes ↄpere nõ audẽs Veſptilio
ſic penitẽs . tã publicanus in tẽplo nõ audẽs
oculos eleuare ad celũ . ſed pcutiens ſen p
pectus ſuũ dicẽs deus ꝓpitius eſto mihi
peccatoꝛi . ſic Taiſi meretrix nõ audebat Taiſi
oculos eleuare nec deũ noiare . ſed pꝛona
i terra aiebat q plaſmaſti me miſere mei .
Ideo Paulus ſimplex uidit illi paratum
lectum a tribus uirginibus in celo .

¶Vigilaui et factus ſũ
ſicut paſſer ſolitarius
in tecto Auis ẽ multũ pcauens i ſidias . ut hic penitẽs doꝛ
mire aut ullã quietẽ capere negens ꝑ dolo
re peccatoꝝ meoꝝ memoꝛ captiui populi
in babillonia faciẽtis hoc idẽ . ꝓ gemitu ⁊ fle
tu . nullã amplius ſocietatẽ hoĩus retinens

mihimet irat⁹ 7 rigid⁹ ut te ſolū iueīre poſſē

Tota die exprobabāt mihi inimici mei quū eſſz popul⁹ i captiuitate irridebāt ab inimicis dicētib⁹ ite

Iurare caldeoꝝ nunc ubi ē deus yſrael q liberet nos o iudei 7 ſic pctōribus inſultant demōes uictorioſi.

Et qui laudabāt me aduerſū me iurabāt Ironice inimici laudabāt cultū hebreoꝝ 7 quū iurare nolebāt dicere ſoliti erāt. ſi nō fecero hoc eueniat mihi ſicut populo iu deoꝝ ꝓ exemplo. n. eoꝝ miſeriā ponebāt quaſi nunqȝ tāta fuerit uiſa calamitas. ſic demōes aduerſum te iurāt iteritū 7 obſer uant ut preuiderat dauid. euenit ergo hic pſalmus illis dauid 7 tibi.

Qꝛ cinerē tāqȝ panē manducabam populus in captiuitate. paꝝ hñs de farina coquebat ſub cinere 7 ſimul ꝓ fame icineratā paſtas comedebāt 7 i corticem lauabāt ſicqȝ dauid 7 uere pe nitētes cinerē comedunt. i. memoria mor tis tanqȝ cibo alūtur i uitā eternā. iō ec cleſia ponit i capitibus cinerē qſi hec maxi

Cinis ma ſit pnie cā aſſidua mortis meditatio. qȝ

Plato Plato ponit iter maxīas phoꝝ laudes.

Et poculum meum cum fletu miſcebam

Pſal. de illis dr̄ i pſal. ſup flumina babilonis illic ſe dimus 7 fleuim⁹ dū recordaremur tui ſyō.

Cōtritio de dauid 7 nr̄i pnia dr̄. lacrime mee pa nes die ac nocte 7 lacrimis ſtraui lectulū meū 7 poculū meū cū fletu miſcebā. i. nō minus lacrimaꝝ ab oculis qȝ uini a cratere fundebatur. defecerūt ꝓ lacrimis pſſi cordis a dolore oculi mei. hic docent̄ penitētes quō ſordes pctōrum abluere habeant.

A facie indignatiōis tue iō plorabāt illi plorabā ego peniten teſqȝ plorēt qꝛ meremur irā idignati

i°. Macha. ōis tue ut de iudeis i°. Macha. i°. dr̄ facta ē ira magna ſuper populum ualde.

Qꝛ eleuans allixiſti me merito quū me extuleris 7 igratus Ingrati

extiterī deieciſti me ſic lucifer in deiecti

grat⁹ dicit̄ ſic Adā ſic Amā ſic Saul Lucifer

ſic īfiniti gētiles Alexāder magn⁹ Anibal Adam

Mitridates rex pōti. Cirus q ait oia rḡna Amā

mūdi dedit mihi de⁹ celi. l' allixiſti me ad Saul

petrā. i. xp̄m ut Hiero. ad pau. 7 hen. Alexander

ait qꝛ īpoſſibile ē in ſenſum homis nō irruē

motū ꝓ medullaꝝ calore ille tū laudat̄ ille Anibal

ꝑdicat̄ beatus q ſtati ut cepit cogitare i Cirus

terficit cogitat⁹ 7 allidit eos ad petrā. ſic fe Mitridates

cit Magda. ſic Hiero. ad yhu iacebā pe dˀs lacrimis rigabā crine t̄gebā ebdomodaꝝ iedia ſubiugabā ſic 7 tibi faciūdū eſt.

Dies mei ſicut ūbra declinauerunt et ego ſicut fenū arui h° idē Yſa. ois caro fe

nū zc. h° Iob hō natus d muliere breui ui Yſa.

uēs tp̄e replet̄ mł'tis miſerijs q quaſi flos Iob

egredit̄ 7 coteritur 7 fugit uelut ūbra 7 ſic cat̄ aliqñ ab eſtu mūdane uoluptatis ois ei⁹ deuotiōis humor tāquā fenū ab eſtu ſo lis aret g° peccator tāqȝ fenū ſine rore gr̄e 7 ſine ullo deuotiōis humore 7 ad nihilūz tāquā ūbra redigit̄. iō pctūs dr̄ nihil qꝛ ho minē anihilat. vñ 7 defectus dr̄ qꝛ homi nes oio a ſuo eſſe deficere facit.

Tu āt dñe i eternuz permanes nūc oſtēſa captiui popl'i 7 ſui miſeria

implorat auxilium trīa oſtēdens qꝛ ipe Xp̄s

de⁹ poſſit uelit 7 debeat. q. d. nihil reſtat ꝓpt̄ qꝛ ñ exaudias 7 ifundas i hñ diſpoſi

tū grās 7 formā i materiam. faciliter. n. Ariſto.

Actus actiuoꝝ iprimūtur i patientē bene

diſpoſitū ſ̄m phm. uoluit ſ̄monē ad meſſiā Patrum

redēptorē quē pudebat i ſpū dicēs quāuis i limbo

ego uelut ūbra declinē 7 morā uinā tū in oratio

te q i eternū pmanes. q. d. obſecro quū fue ro i libo ut uenias tu oīpotēs libare me.

et memoriale tuū in gnātiōe 7 generatiōe uideo te uentuꝝ i ſantis mirabilibus ut

Paſſio xpi

a nulla unquaꝫ hoium memoria labaris hoc redemptionis opus erit ceteroꝝ oiuꝫ memoriale ad eleuandam eccleſiā tuam a miſeria in felicitatem eternam. ideo Dauid alibi memoria memor ero ⁊ tabeſcet i me ſpiritus meus. i tanta diuinarum gratiaꝝ

Pſal.

ubertate in paſſione tua ſanctiſſima. Za/

Zacharias

charias ad faciendā miſericordiā cū patrib⁹ noſtris ⁊ memorali teſtamenti ſui ſancti.

¶ Tu exurgens miſereberis ſion a mortuis de morte triūphans. miſereberis ſyon. i. eccleſie in alto poſite ⁊ a lon

Reſurrectio

ge futuram gloriam contemplantis loquit' propheta hūo more. quia pro peccantibus uidetur quaſi dormire deus quū ñ occurrat i auxilium. pro penitentibus uidetur quaſi exurgere ⁊ iuuare. re tamen uera niſi dominus cuſtodierit ciuitateꝫ fruſtra uigilat qui cuſtodit eam. hanc exultationē pdixit

Pſal. Zacharias. 9. Simeō. Anna Maria

Zacharias. 9. exulta ſatis filia ſyon iubila filia hyeruſalem. ecce rex tuus uenit tibi iuſt⁹ ⁊ ſaluator. hanc Simeon accepit a ſpiritu ſancto. non uiſurū ſe mortem niſi uideret xp̄m dn̄i. ⁊ ſic in ſyon cū Maria cū Joſeph ⁊ Anna phanuelis ſenſit in ſpirituali illa exultatione quomodo miſer/tum ſit ſyon. i. ſpeculanti.

¶ Quia tempus miſerēdi eius quia uenit tempus duo tempora miſerendi primū tempus icarnationis quando per uiſcera miſericordie dei nr̄i

duo miſericordie tp̄a

uiſitati ſumus ex alto. magna quidē miſe/ricordia i ſtatu p⁹ nature oſteſa eſt. maior i ſtatu legis ⁊ pphetaꝝ. ſed maxia i ſtatu grē. qꝛ uenit vbū plenus grē miſericordie ⁊ ueritatis Secūdū tp̄s miſericordie i pnia ē. iō Dauid duplex aſſerit miſericordie tp̄s qꝛ tertiū. ſ. i iudicio erit tp̄s iuſtitie. iō ce

Celi apti

los aptos legimus i aduētu ihū i iordane. ⁊ i Apo. Johi pñitēti ⁊ Stephāo patiēti.

¶ Quoniā placuerunt ſeruis tuis lapides eius hic gaudet ppheta intelligēs pfectum incarnationis chriſti i edificio ſpūali. ſ. petrā xp̄m. p prios lapides aplos ⁊ diſcipulos q cōſtruxerūt ecclīā

Apli

apo. ulti⁹ pau. ro. ſup hedificati. ſ. fundamētū aploꝝ ⁊ pphetaꝝ. tales lapides tales apli ⁊ diſcipuli placuerūt ſuis dei diuerſis gētilibus ⁊ iudeis ad fidē. 3. milia i die pētecoſtē alias. 4. milia alias. 14. milia al'. 20. milia ab ādrea a paulo totus fere orbis. qñ i oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ Zacharias. 9. h⁹ pdi

Zacharias. 9.

xerat lapides ſci eleuabuntur ſup terrā.

¶ Et terre eius miſerebuntur qꝛ deus miſtus terre. i. terrenis hoibus effudit de ſpū ſuo ſup oēs carnē ⁊ ambroſia ⁊ nectā ſpūs ſci ubiqꝫ diffuſa ſūt ī liguis igneis ignita vba ignita effecerūt corda ñ hētia reqē ſed clamantia die ac nocte Scūs ſcūs ſcūs oſanna i excelſis ſalua nos o glorioſe de⁹.

¶ Et timebunt gentes nomen tuū domie ⁊ oēs reges terre gloriā tuam gentiles uiſa miraculis qꝛ in nomie yhu oē genu flectebatur. celeſtiū terreſtium ⁊ infernoꝝ qꝛ alibi Dauid pſal. pdicit a ſolis

Pſal.

ortu uſqꝫ ad occaſum laudabile nom̄ dn̄i ⁊ omnes reges terre gloriaꝫ tuam. tres magi

Tres magi

inceperunt ſtare in monte uictoriali uiā ſtella in qua fulgebat xp̄s uel uirgo glo/rioſa xp̄m i ſinu tenens. ut etiam Optatiano apparuit. q̄uis alij angelum Gabrielē dixerint fuiſſe. alij ſpiritum ſanctum alij crucem. Alij ſtellam de nouo formatam que omnia ſimul conueniunt. quia in tan/ti regis aduentu omnis curia comitata eſt. Alij Johannem baptiſtam fuiſſe uolunt.

ſtella magoꝝ

Ego autem credo fuiſſe veſum cum omni celeſti baronia qui omnipotentia diuinitatis ſue totum replebat orbem. ideo tanta eius claritas a caligantibus oculis uideri non potuit. ideo ultra aliaꝝ ſtellaꝝ ui ipſum quoqꝫ intellectū illumiabat. qꝛ remo

Planete

tiſſima manifeſtauit. que reſplenduit non modo apud nos ſed apud inferos ⁊ ſupos que influebat ad felicitatem pluſqꝫ ſtella Jouis ad eloqñtiā pluſqꝫ Mercurius. ad amorē pluſqꝫ uenus ⁊ magnanimitatē pluſqꝫ Mars

Optauian⁹. ergo hij tres reges ⁊ ceteri ui ſis tot mirabilibus timuerūt ⁊ uenerati ſunt gloriam dei.

¶ Quia edificauit dn̄s ſion quando in monte ſyon in tēplo xp̄s oblatus ē ubi docuit ſanauit ⁊ p̄dicauit. tūc cepit hec eccl'ia militās hedi ficari in ſyon. i. i alta ſpeculatiōe p̄ſertim qn̄ miſit ſpm̄ ſcm̄ i apoſtolos ⁊ diſcipu los q. 120. erāt. ⁊ qn̄ ad voces Petri de ſcēdit ſp̄s ſcūs ſuper oēs q audiebāt v̄bū numero. 3. milia.

Spiritus ſanctus

¶ Et uidebitur in gloria ſua ibi. n. a pueris ⁊ oī popu lo cantātibus oſanna uiſa ē figura glorie eius ⁊ i tabor i trāſfigu ratione ⁊ illic p̄pe i mōte oliueti ubi aſcē dit i celū. ubi iterū uidebitur i iudicio. hic p̄uidit Dauid q̄ i mōte ſyon. i. i alta me ditatiōe ⁊ ↄtemplatiōe poſſit uideri deus.

pueri

¶ Reſpexit i oratione humiliū et n̄ ſpreuit preces eorū reſpexit ad hūiles preces ⁊ ſuſpiria ſanctorū patrū exiſtentiū i limbo ⁊ iuſto rū i mūdo. ut Symeonis iuſti ⁊ Zacha rie q tā feruēter grãs deo egit i pſal. Bn̄ dictus dn̄s deus yſrael q᷑ uiſitauit ⁊ fecit redēptionē plebis ſue. qd retulerim q̄ſtum patres i libo exultauerīt. lege tu i q̄drageſi mali nr̄o i ſabbato ſcō. ⁊ mirāda itelliges.

Patres limbi
Zacharias
Symeō

¶ Scribantur hec in generatione altera p euāgeliſtas. n. ⁊ ap̄los eterne memorie oia h̄ tradita ſunt. q̄ lōge an̄ fuerat p̄ui ſum p Ezechielē ⁊ Zachariā ⁊ ceteros p̄ phetas. q᷑ tm̄ redēptionis hūc bn̄ficiū ha ud unq̄ᷣ obliuioni tradendū eſt.

Euāgeliſte

¶ Et populus qui creabitur laudabit dn̄m .i. gētiles regenerati ⁊ q̄i creati. i. de nouo ⁊ nihilo facti. quū p̄pter pctū omnino nihil eſ ſent i eſſe. ſ. ſp̄uali. iō Petrus i canonica ait bn̄dict⁹ deus ⁊ p̄r dn̄i nr̄i yhu xp̄i q ſᷣ magnā miſericordiā ſuā regenerauit nos i ſpem uiuā ex quo cām ⁊ materiā ſemper habemus laudandi deum.

Gētiles

¶ Quia proſpexit de excelſo ſcō ſuo dominus de celo i terram aſpexit uidit pietatis oculis miſeriā nr̄am. audiuit clamorē ⁊ de ſcēdit i terrā liberare nos. ubi Aug. ama amorē illius q deſcēdit ↄiungere lumē ſue eternitatis limo tue mortalitatis ſe humiliā do te ſublimando. quare g° miſer hō erigi ⁊ ſublimari nolit.

Aug.

¶ Ut audiret gemitus cōpeditorum .i. patrū de tentorū i lim bo a demone ⁊ ut ſoluēt te a uiculis pctōrū i quibus debitor eterne pene eras iō ſeq̄.

¶ Et ſolueret filios itemptorum .i. gētiliū mortuo rū i infidelitate ſua. iō eccl'ia clamat i pſal. dirupiſti uincula mea. i. nexus īfidelitatis ⁊ catenas pctōrū. q̄ta extitit miſericordia dei q q̄uis nr̄i pa tres p̄pter ſcelera ſua pierīt nos tū voluit viſitare redimē i cruce lauare i baptiſmo. ⁊ ſaluare i gl'ia. o q̄ᷣ illi obligati ſumus.

Pſal.

¶ Ut ānunciēt i ſion nomē domini et laudē eius in hieruſalē q᷑ gētiles ⁊ iudei xp̄iani effecti diuina illa dulcedine inebriati ad ubera yhu dulciora ſuper mel ⁊ fauum rapiebantur in amorem diuine laudis. ⁊ die ac nocte erant in tē plo. teſte Johanne in apo. ⁊ ſic in hieru ſalem ideſt in uiſione illa pacis laudabant deum. ⁊ i ſyon ideſt i tēplo ānuntiabāt ⁊ predicabant diuinū illud ſpiritus ſci nec tar. quorū primus Petrus adducens teſti monium Joelis Effundā de ſpū meo ſup omnem carnem. ſic mi. Leonarde Dauid

Joel

h oīa uidens iā ī salutē nr̄am exultabat h°
quoqʒ tā amplū tam magnificū tāqʒ oībus
seculis admirandū celebrandumqʒ sine pa-
ri templū ī honorē diui Ambrosij tibi sic
syon. ubi ex deuotiōe ɔtinua canēdo ferue
as. tu illic hordinarius ⁊ canonicus. illic
fabrice oparius ⁊ deputatus ɔtemplare tā-
qʒ ī syon .i. ī alta mētis speculatiōe ī Scūʒ
illic saluatoris clauū sanguineū mētis ocu
Clauus xpi los eleua mirabiliter rome a glorioso Am
brosio ductu angeli īuentum. quē quū aspi
tio liquefieri p diuina dulcedine cor sentio.
Ego quoqʒ a longis partibus nr̄ū syon
alterū Salomonis tēplū admirari neni ubi
docens legens ⁊ predicās felici spū sancti
flatu duci uideor.

In conueniendo populos in unum

qꝛ ex oībus mū-
di partibus cōuenerūt unanimiter ī eccl'iā
ut figurauit xp̄s ī captura piscīū. 153.
Pisces 153. ex oībus generibus q̄ sunt ī mari. qꝛ pisca
tores futuri erāt ex oībus hominibus mūdi.

Et reges ut seruiant domino

ut uidimus per Magos
p Octauianū Adrianū
Alexandrū Seuerū Constātinū duce sil
īperatores uestro. ⁊ thedosū duce Ambrosio. ⁊ cete
ros cesares xp̄ianos. q̄suis .n. fm̄ Sale.
Sale. nō dubitauerit apud romanos ydolatras sa
Constātinus cris īperia fuire nō tn̄ eo feruore q° m̄lti
rex marsilie reges deposito diademate fuerūt xp̄o. exē
plū regis marsilie ad predicationem sancte
Marie magdalene.

Respondit ei in uia uirtutis sue

hic ꝓuidet Da-
uid futurā tribu
latiōnē ecclesie tp̄e āxp̄i ⁊ loqtur de p
Aāxp̄s terito p modū futuri more ꝓphetaꝝ ꝓpter
certitudinē ꝓphetie. ⁊ petit certiorē reddi
Mat.24. de tēpore illo qn̄ Mat. 20. erit tribulatio
talis q̄ nō fuit ab initio usqʒ tūc. qꝛ mira-
cula ferūt q̄ ꝓuidēt. ⁊ hoc petit ī uia
uirtutis sue. i. ī ipatientie dicens.

Paucitatem dierum meorū nuntia mihi

ꝓuidebat ubꝫ doctuꝝ erūt signa ī sole ⁊ lūa
⁊ stellis ⁊ Mat. 24. quū uiderit abhomi
natiōeʒ .i. āxp̄m. tūc fugite ubi ꝓdicit ali
qua signa q̄ tūc uidebunt ut xp̄iani ꝓpa
rētur ɔt tot mala ne labātur qꝛ addit ꝙ
nisi fuissent breuiati dies illi ipsis q°qʒ scis
īminēt piculū ruine ibi dr̄. ue ꝓgnātibus ⁊
nutriētibus .i. ꝓssis pōdere aliquo pctōꝝ
īceptis ad fugā. ⁊ orādū suadet ne fiat fu
ga hyeme ł sabbato .i. tp̄e ad fugā icōgruo.
stati aūt p° tribulationē dieꝝ illoꝝ sol ob
scurabit lūa ñ dabit lum̄ suū ⁊ stelle cadēt
de celo idest uidebit oīs mundi machina
ruere. ideo orat.

Ne reuoces me ī dimidio dierum meoꝝ

ꝓpheta ī psona eccl'ie uidēs tūc fore q exi
stimēt oīo eccl'iam debere finire orat nō
anihilari oīo aū mūdi terminū. iō marci ul *Marci ultimo*
timo huic orōni xp̄s. R. Ego sum uobis
cū usqʒ ad cōsumationē mūdi.

In generatione et generatione anni tui

idest q̄suis nos de eccl'ia mortales sim⁹ tn̄
oro ut eccl'ia sit eterna ꝓut āni tui eter
ni sunt ⁊ q̄suis h° sit maximū eccl'ie tue
tn̄ potētie minimū qd erit. Nūc aūt cir-
ca āxp̄m. cuius ꝓba meminit aliqua *Prio āxp̄i conceptio*
notāda sunt ad declarationeʒ supra dicte
cladis ⁊ calamitatis. Prio āxp̄i ɔceptio. ex
seminibus parētū ut nos ɔcipiet sʒ statis
descēdet spūs malignus ī uterū m̄ris. cui⁹
uirtute ⁊ opatiōe Puer Nascet. Aletur.
Adolecet. ꝓpter ꝙ filius pditiōis uocabit.
Nascetur in Babillōe de tribu dan. p⁹ hec
ueniet ī hyerusalē ⁊ circūcidet se dicēs iu
deis se xp̄m ēē. ⁊ iudei illū seqʒtur. āge-
lus p° dabit ei bon⁹ ad custodiam. sʒ post
q̄ʒ se deū faciet deseret illum āgelus ad
ꝓtectionem ñ aūt ad accusationē. Secūdo *2° uita*
uita ei⁹. ypocrita .n. ⁊ luxuriosus erit Dañ. *irita*
2° itē supbus Dañ. 8. ɔt pricipē principum *Dañ 2°*
ɔsurget .i. ɔt dm̄. nec putabit se puniēdū p *Dañ. 8.*
pter dilationē iudicij psal. auferant iudicia *Psal.*
tua a facie eius. Blasfemus Apo. 12. ad *Apo. 12.*
uersus dm̄ deoꝝ loquetur. faciet ymaginē

ſuã adorari 7 ipſimet caracterẽ in frontibus iudei rebedificabunt templũ illi · in ãnxpo
z · nẽ in ãnxpo — uue nẽ erũt diabolica 7 bũa 7 plenitudo oĩs iqtatis i illo erit 7 qcqd mali excogitari põt.
3° modus q° decipiet — Tertio mõi qb⁹ decipiet. ℙ° pſuaſiõe calida mittet .n. pdicatores ad nouã legẽ pdicandã ↄ̃t xpm Secũdo falſitate miraculoꝝ arte
Apo. 13. — magica ℙrio faciet ſtatuas loq 7 futura p dicere 2° faciet ignẽ ð celo i terrã deſcẽdeř Apo . 13 . i . malignũ ſpũm faciet ſup ſuos deſcẽdere . ut loqntur oĩbus liguis 7 i ↄſpe
Spũs in linguis — ctu hoĩnũ deſcẽdet ſicˀ ſpũs ſcũs i aplos. uñ iactabũt ſe aplis excellẽtiores q ſpũm ſcũ3 i ↄclaui acceperũt Tertio ſimulabit ſe mor tuũ 7 uidebiř reſurgẽ 7 fereř a demoni bus p aera 7 tũc populi adorabũt eũ. Pſal.
Pſal. — inſidiař i aſcõdito qſi leo i ſpelũca ſua. leo ppter uim q2 multa flagella iferet . ſpelun ca ppter iſidias. qle erit tũc martiꝝ tormẽ tũ qñ torqbũtur 7 tortores ãte illos uide bũtur ſeuire 7 ipſa tũc eccłia ceſſabit a miraculis . ſimulabit ẽt aſcenſum i celum
Apo . 13. — Apo . 13 . Tertio faciet arbores cito flore re 7 areſcere mare turbari 7 naturas i di uerſas figuras mutari mortuos i conſpectu hoĩum ſuſcitabit Quarto p munera decipiet i ueniet theſauros 7 ditabit hoĩs diuites hu⁹ ſeculi Quito p minas 7 tormẽta cõpellet quos p munera uincere nõ poterit . 7 hec tẽ ptatio ſimul totum mundũ examiabit . Tũc
Dia. ſolu tio — ſolueñř demões q mõ ligati ſunt. nec poſſũt tñ qꝫtum uolũt nocere nec quiſq3 poterit aliqd uendere aut emere niſi hẽat caracte rẽ beſtie imo iterficieř q ñ hũerit Quar to qñ iudei ueniẽt i hyeruſalẽ . Re . quidã
Gog 7 magog — q de gcg 7 magog itra montes caſpios ſunt decẽ tribus clauſe ab Alexãdro fortius que nõ pmittũř exire a regina Amazonũ 7 has dicũt iudei uẽturas i hyeruſalem cu3 nouo
Aug. — meſſia . Aug . dicit q Gog . iterpretatur occultatio . 7 Magog deiectio . 7 ſignificat exercitũ ãnxpi duplici mõ ipugnatuꝝ ec cłiam . occulte p hereticos 7 apte p arma.
Helias 7 Enoch Malechie ultimo Apo. — Quito q Helias 7 Enoch ueniẽt Mala chie ultio 7 cõuertẽt corda patrũ i filios. i. ſuſcipiẽt iudei fidẽ xpi ut Habraam Yſac Jacob Dauid 7 ceteri patres . Apo. dabo duobus teſtibus meis . ſ. Helie 7 Enoch 7 pphetabunt ãnis trib⁹ ſicut ipſe xps predi cauit amicti ſaccis . in pnie exẽplum dã

tes q due oliue ſunt . 7 duo candelabra dã tes . ĩ3 aliis lumẽ . tandẽ occidẽtur i hyeruſa lem 7 iacebũt tribus diebus 7 tribus nocti bus corpora eoꝝ in platea . q2 nullus au debit illa ſepellire ppter metũ ãnxpi. in dimidio ꝭo qrti diei audiẽt uocẽ ð celo oẽs . Helias 7 Enoch aſcẽdite huc 7 aſcendẽt in celũ i nube. poſtea ꝭo. 14. diebus regna bit ãnxps . Dañ . 12° hetur q tribus ãnis — Dañ . 12°
cũ dimidio durabit pſequutio h iurauit an gelus p uiuentẽ i eternũ q i tps. tẽpora 7 dimidiũ tpis erit. ſ. deſolatio. Et ne mũdo niſi breuiari fuiſſẽt dies illi Sexto mors ꝭo ãnxpi dr. ſ. q ãgel⁹ Michael i mõte oliueti i loco unde xps aſcendit i celũ i papiliõe ſuo in trono regio illũ occidet . poſt mortẽ
ꝭo ãnxpi ſm Dañ . 45 . dies dãtur mũdo ad penitentiã . tunc iudei oẽs cõuertẽtur 7 — 45 . dies penitẽtie
pacificum ſtatũ habebit eccleſia q2 omnis fraus 7 ſeuitia dia . penitus deficiet ubiq3 hec ergo omnia puidens Dauid in pſona eccleſie orat iuuari ne deficiat i perſequutio ne illa in dimidio dieꝝ . i . ante terminus ſ3 expectari ad hos . 45 . dies i generatiõe 7 generatione ãni dei . i . ut ex illa pnia ſp regnẽt cũ deo . i annis generatiõis xpi ideſt i ãnis eternitatis in celo .

Initio tu dñe terrã fundaſti q . d . oĩa ſunt a te 7 tu eternitate tua oĩa pce dis 7 qꝫuis iſta omnia trãſitura ſint tu tñ in eternũ ſtas . uel dic miſerere nři deus oĩu3. terra. n. ſumus. i. fragiles ł q idẽ uelit
dicere q . Moyſes . in pricipio creauit de⁹ — Geñ . 1°
celũ 7 terrã uñ philoſophi 7 poete tam alte exorſi ſunt . furantes a uate noſtro
Moyſe Vir . 6 . principio celum ac terras — Vir .
campoſq3 liquentes Ouidius hoc idem or — Ouidius
phens homeruſq3 ſicut Jn principio ergo in filio creauit deus celum 7 terram ita orat non omnino defici ubi nota ſecundũ Aug . i his uerbis trinitas apparet . Crea uit deus. ſ. pr cuius eſt poteſtas. in pricipio ideſt i filio cui⁹ ẽ ſapiẽtia ſed ubi ẽ pater 7 filius ibi eſt 7 amor 7 hic ẽ ſpũs ſanctus qui ſubditur ibi ſpũs dñi ideſt ſpũs ſanct⁹ cuius ẽ uolũtas . q . d . eccłia oſtende po tẽtiã tuã ↄ̃t ãnxpm ſapiẽtiã . q2 nõ ẽ ↄſi liũ ↄ̃t dominũ 7 amorẽ 7 clemẽtiam ergo

nos q°s initio terrã fundaſti . i . terrenos ⁊ fragiles ne tñ nos permittas a crudeliſſimo hoſte uexari. h̄ tibi conuenit oratio contra demonum inſultus .

¶ **Et opera manuum tuarum ſunt celi** hoc patʒ ſm yſtoriam ꝙ deus creauit celũ ⁊ terrã sed celi hic ſcĩ intelliguntur qui tanqʒ celi a celando deum in ſe celãt ſcĩ illius tẽpla ſicut alibi dicit propheta . de aplĩs celi enarrant gloriam dei . — Celi / Pſal.

¶ **Ipſi peribunt tu aũt permanes** hic opportet legẽ cum interrogatione . q . d . o dñe deus num celi . i . ſci peribunt in tribulatiõe illa . peribũt quidẽ celi ⁊ terra ⁊ creatura ois . ſ . a ſtatu in quo nũc ſunt nõ quo ad ſuſtantiã ſʒ q̄ztum ad aliquã diſpoſitionẽ qꝛ corpora celeſtia ceſſabunt a motu locali . terra ꝟo a mutua alteratione ſuſtantyis tñ eorum remanẽtibꝰ sed tu immobilis das cuncta moueri . q . d . o ꝟa ⁊ ſumma omnium permanentia . da permanere facultatẽ concede ut non deficiamus oĩo ⁊ anichilemur ⁊ ſic permanentia illa eterna ruamus in baratrũ eterni tartari .

¶ **Et ſicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mu buntur** ſolent homines ſm tẽpora mutare veſtes q̄zuis tñ renouentur eadem remanet ſuſtantia ueſtis reuolute ſic mutabunt corpora celeſtia a ſtatu in quo nunc ſunt . qꝛ nõ erit amplius neceſſariꝰ cõpleto numero electorum ad q̄z omnia nunc tẽdunt ſic ſʒ paulum omnes quidẽ reſurgemus ſed nõ oẽs immutabimur de miſeria ad felicitatẽ ſʒ ſolũ electi ⁊ ſic imutari in melius petit propheta ut cetere mutabuntur creature preter dannatos qui de malo i peſſimũ mutabuntur ro . 8 . creatura liberabitur a ſeruitute corruptionis. mutabis ea . ſ . ad immutabilitatẽ qꝛ . ſ . ut dixi motus celi ceſſabit. conuenit eñi quũ creature alie facte ſint — Paulus / ro . 8 .

propter hominẽ ut mutato homine mutentur illa a corruptione in incorruptionẽ ſecundum Paulum .

¶ **Tu autem idem ipſe es et anni tui non deficient** . i . quũ oĩa ſint mutabilia ⁊ corruptibilia tu ſolus es imutabilis dicit tu . q . d . ſolus idem qꝛ nõ mutaris a iuuentute i ſeniũ ⁊ a uita i mortẽ ut nos nullus alius abſte iõ Dauid i pace ⁊ i idipſum dormiã ⁊ requeſcã ⁊ ſubdit es ita ꝙ illõ idẽ oſtẽdit dei pmanentiã illud ipſe dei oĩpotentiã illud ꝟo es nãm oſtẽdit dei . q . d . idem ipſe es . i . imutabilis iterminabilis ⁊ oĩpotens lʒ oĩa ſint ex te p te ⁊ in te non tñ oĩa ſunt ꝙ ipſe es qꝛ tu es mutans nõ mutatꝰ faciens non factus ⁊ mouens ⁊ nõ motus . q . d . da tu q ſp idẽ ipe es ut ãni q°qʒ nr̃i non deficiãt a te . — Pſal.

¶ **Filij ſeruoꝝ tuoruʒ habitabunt** . i . boni xpiani ⁊ pfecti ab aplĩs ⁊ pdicatoribus conuerſi in eternũ habitabunt coram te in pulcritudine pacis ſecundum. Yſa . teſtem tuum fidelem in requie opulenta ⁊ tabernaculis fiducie duplici ſtola . i . cũ glorificatione corporis ⁊ aie i veſtimentis albis ſm teſtem ſeruũ tuum Johannem i apo . — Yſa . / Stole

¶ **Et ſemen eorum in ſeculum dirigetur** hõi chriſtiani ſeminati ab apoſtolis in mundo eleuabãtur in deum per contemplationem hic ⁊ fruitionem i celo in ſecula ſeculoꝝ añ .

Pſalmus 6ꝰ . in ordine pſalmorum . 129 . q facit ad liberationẽ cuiuſcũqʒ tribulatiõis .

De profũdis clamaui ad te domine circa hunc q°qʒ pſalmum tria vidẽda ſunt titulꝰ cã ⁊ uirtꝰ . Primo titulus eſt canticum graduum quia — primo titulus

gradus uirtutũ

a leuitis p gradus cantabatur in figura ꝙ vere pſallentes i hoc pſalmo de uirtute i uirtutẽ aſcendunt ad uidendũ deum deoꝝ in ſyon. Primus gradus uirtutis ẽ pꝛebere cõſenſum diuine inſpirationi ut itret Secũdꝰ meditari Tertiꝰ delectari Quartꝰ pficere Quintꝰ perſeuerare. Item gradus pſallẽdi ſunt dulciter allici. inflamari. eleuari. trãſfoꝛmari in dñ ⁊ nolle unq̃ȝ ide euelli.

2ᵃ cã

¶ Secundo cauſa quare Dauid fecerit hunc pſalmũ eſt pꝛopter pctm̃ adulterij cũ Berſabe ⁊ homicidij urie q̃uis eni illi dñs pepercerit moꝛe tñ fluctuantis animi ⁊ penitẽtis. ſp ſibi uiſus imeritus ẽ de tãta grã ex quo redigit ſepius i memoꝛiam penã quã merebatur ⁊ rei ſp perſona ſumens uenias petit. ſic Paulus. ſic Hyeronimus ſic Auguſtinus ſic ceteri penitẽtes aiebant. aliqui uolunt factũ a Dauid i perſona captiuati populi ſub Nabucdonoſoꝛ uel ſub aſſirijs. Ego ῶo arbitroꝛ ꝙ in pſona nři q captiuati ſub demone ſumus a ſpũ ſancto factus fuerit.

¶ Tertio uirtus pſalmi liberari a quacunq̃ȝ afflictione ſi clamauerit ad deum ⁊ iuuari cum hoc aĩas defunctoꝝ ꝙ pꝛeuidẽs eccleſia ꝑpoſuit illum dicẽdũ pꝛo his qui i purgatoꝛio ſunt. ⁊ ꝓ nobis qui iam ſecundus merita i pꝛofundũ tartari demerſi ſumus iõ ait deuote ⁊ feruẽter ait.

¶ Deprofundis clamaui ad te domine

idest de ꝓfundo fecis ⁊ miſerie pctoꝝ de ꝓfundo inferni i q̃ȝ iniquitas mea me quaſi ſubmerſerat. ⁊ depꝛofundo purgatoꝛij ꝓ aĩabus fideliũ clamaui inq̃ȝ depꝛofundis ⁊ ymis ſuſpirijs pectoꝛis doloꝛis in pnia impatiens deſiderijs impulſus ita ut erũpẽtes clamoꝛes cõtinere nõ poſſem ad te dñe deus meus. q꞉ tibi derelictus ẽ pauper oꝛphano tu eris adiutoꝛ.

¶ Domine exaudi uocem meam

Ecce quid clamo coꝛde lingua ⁊ ope ut audiaꝛ clamoꝛ meꝰ i excelſo. Tãto.ſ. feruore repleri ut cantẽ cũ ãgelis ⁊ archãgelis cũ tronis ⁊ dominatiõibus. cũq̃ȝ oĩ milicia celeſtis exercitus ymnũ glorie tue ſine fine dicẽtes Sãctus ſanctus ſanctus domine deus uirtutũ.

¶ Fiant aures tue intẽdentes in uocem deprecationis mee

hec intentio diuinaꝝ auriũ ſignificat auditatẽ q̃ſdam q̃ȝ Dauid i ſpũ ꝓphetico uidebat ẽẽ i deo ad exaudiẽdas creaturas ꝓut xp̃s i cruce iã uidens patris bꝛachia extẽſa ad ãplexũ diuine pietatis. ait i manus tuas dñe commẽdo ſpũm meũ. i quibus ſe ⁊ oẽ hũanũ genus ↄmendauit. in eo.n. ↄſiſtebat oĩs humana nã tanq̃ȝ pars i ſuo toto. h̃ ides ꝓuidẽs i deo Hyere mias ꝓpheta ait. Exaudi dñe placare dñe attẽde ⁊ fac. xp̃s i cruce

¶ Si iniquitates obſeruaueris domine dñe quis ſuſtinebit.

ſi uolueris nos ſ꞉ȝ merita noſtra pũire oẽs ꝑfecto abſoꝛbemur a terra oẽs ab inferno deglutiemur. q. d. ĩpoſſible eſſ꞉ȝ idẽ Yſa. qs poterit de uobis hitaꝛ cũ ardoꝛibus ſempiternis. expaueſcit ꝓpheta uidẽs hũaȝ uitã plenã ſcelerib9 ẽẽ. ⁊ idies declinare i deterioꝛa. Yſa.

¶ Quia ap te propitiatio eſt

tibi ꝓpꝛium ẽ miſereri clemẽs.n. ⁊ bñfica diuina natura ẽ ſi iudex.n. ſolũ ẽẽ uelles q̃ibs deſparet. ſed ego nõ deſpo ſciens q꞉ ap te ꝓpitiatio eſt q.d. ꝙ alibi ẽt aſſerit. ꝙ miſericoꝛdia iuſtitiã excellit Pſal. miſatiões eiꝰ ſup oĩa opa eius ut pꝛobat Thomas i 4ᵒ ſen. diſ. 46. Jacobi 2ᵒ ſuper exaltat miſericoꝛdia iudiciũ. iõ quũ iuſtitia uellet dãnare hũuȝ genus uicit miſericoꝛdia ⁊ icarnatus ẽ ⁊ crucifixus xp̃s ⁊ ſic pauci ꝟ nulli de rigoꝛe iuſtitie ſaluabuntur ſ꞉ȝ de dulcoꝛe miſericoꝛdie iõ. hic dr̃. q꞉ apud te ꝓpitiatio eſt ꝙ Publicanus intellexit dicens. deus ꝓpitius eſto mihi pctõꝛi q̃uis. n. culpa pctõris ſit longa uel multa miſericoꝛdia autem domini pſal. ab eterno ⁊ uſq̃ȝ in eternũ ſuper timentes eum eſt. ideo. 2. coꝛ. 1ᵒ

Pſal. Thomas

2. coꝛ 1ᵒ

pr̄ misericordiarum ⁊ deus totius ↄsolatiōis

¶ Et propter legē tuā ſuſtinui te domine

hoc eſt, propter quod tantum ſpero, quia in lege tua amoroſa dn̄e deus pmittis per Eze-
Ezechielē chielem ſtatim ingemiſcenti preſtare veniā ideo defecerunt prelacrimis oculi mei, lacrimis ſtraui lectulum meum ⁊ poculum me um cum fletu miſcebam, ⁊ fuerunt lacrime mee panes, die ac nocte preuidi enim filium tuum ſaluatorem predicaturus
Mat. 6. Mat. 6. beati qui lugent, quoniam ipſi cō ſolabuntur, ⁊ daturum ſitienti fontem aque vive pſalientem in uitam eternam. hec ergo tam benigna lex fuit cauſa quare in flagel la paratus fuerim, quare velim pati quare cupiam pro te mori.

¶ Suſtinuit aia mea in uerbo eius

idem replicat ſepius more amantium qui ſatiari nequeunt, ſic enim per prophetas in verbo ſuo loquutus eſt
Yſa. deus, quod tunc erūpet quaſi mane lumen pe nitentis ⁊ tenebre eius erunt ſicut meri dies, propter quod ſequitur.

ſperauit anima mea in domino

quia ſumma veri tas eſt ⁊ nunquam fallit, alibi propheta ſperantem inquit in
pſal. domino miſericordia circundabit, quia non derelinquit ſperantem in ſe ſed miſericor dia amplectitur ⁊ circundat.

¶ A cuſtodia matutīa uſqꝫ ad noctē ſperet iſrael ī dn̄o

idest a principio diei naturalis uſqꝫ ad noctem, q. d. die ⁊ nocte continue ⁊ ſemper uel melius per diem ⁊ noctem proſ peritatem ⁊ aduerſitatem intelligit, q. d. in aduerſis ſicut in proſperis debet yſrael
Jacob idest fidelis ſperare in domino. Jacob pr̄ fidelium appellatus eſt a deo yſrael ideſt directus in deum quia eleuatus fuit ad ui dendum diuinam gloriam unde, ait uidi do minum facie ad faciem ⁊ ſalua facta eſt anima mea uel etiam a cuſtodia matutina ideſt angelica data ſummo mane ab ortu ho minum uſqꝫ ad noctem ideſt ad mortem ſperent fideles quia ſemper in mūdo i hac vita meſericordia regnat.

¶ Quia apud dominū miſericordia et copioſa apud deum redēptio

nunquam enim eſt ſine deleat filia miſericordia deus. illa ſemper miſericordia dei
iudicanti in trono regio adſtat, illa omnē monarchiam gubernat in celo ultra ↄdignū per miſericordiam glorificati ſunt ſancti, in mundo per miſericordiam iuſtificati ſunt impij in inferno per miſericordiā citra cō dignum puniti ſunt rei, copioſa autem re demptio de xp̄i paſſione intelligit que ad xp̄i paſſio
mille mūdos redimendos ſatiſfeciſſet unde Dauid ⁊ eccleſia erat in uniuerſali pro oi bus in particulari pro his qui ſunt in pur gatorio ⁊ in ſpetiali pro ſe, qui peccaue rat ideo concludit.

¶ Et ipſe redimet iſrael ex omnibus iniquitatibus eius

⁊ bene yſrael ideſt fideles re demit pro omnibus quidem facta fuit ſolu tio in bancho ſanctiſſime crucis ſed oēs no luerunt captiuitatem exire p portas fidei per quas ſolum erat egreſſus quia ſine fi de impoſſibile eſt placere deo, quam ſi amplexus fueris redimeris ex omnibus ini quitatibus tuis, quia totum hominem ſaluū facit deus ſi ſaluus uoluerit fieri, habes ergo mi Leonarde in hoc breuiloquio util limo, Dauid, quomodo ab imo corde qui ad deum clamauerit pro ſe ⁊ pro his qui in purgatorio ſunt inueniet idulgentiſſimū patrem copioſum in miſericordia ⁊ redem ptione filium ⁊ celeſte nectar ſpiritum ſanctum diſtillantem in ſecula ſeculorum am̄.

Pſalmus 7us. penitentialis in ordine pſal morum. 242.

[d]Omine exaudi orationē meaꝫ

Circa quez¹ tria ut in ceteris videnda sunt .

Primo titulus ¶ Primo titulus qui est psalmus David . Oratio apta ad psallendū coram deo in elevatione mētis . q . d . Oratio est cuius vi ⁊ potētia ascenditur ad deū . ⁊ psallitur in iubilo illo angelico ⁊ divino .

Secūdo causa ¶ Secundo causa psalmi quare factus sit . est qꝛ David persequutus a filio suo Absalon qui ad mortē patrem querebat . Vidēs se longe maiora meritū propter adulterium cum Bersabe ⁊ homicidium proditorium cum Uria . Solum ad deū recurrit tanq̄ ad unicum refugiū . sciens q̄ si decreuerit saluare se ocius liberaretur . sin aūt patienter tollerāda dei flagella fore .

Tertio virtus ¶ Tertio virtus psalmi est ɔtra domesticos inimicos ⁊ a naufragio in maximo uentorum ɔtrariorum ⁊ tēpestatis turbine liberari . ⁊ ad portū salutis deduci . liberari inquam a proprijs opibus . qui tanq̄ pessimi filij sunt ut Absalon q q̄runt patrē privare regno . s . rōnis ⁊ iterficere illū in eternū . sed regia ⁊ sacra maiestas ipsius rōnis . si recursum habuerit ad deū . magis ac magis sublimatur ⁊ stabilitur in regno . ⁊ hūano in mundo ⁊ eterno in celo . ⁊ hunc psallēdi modū nō tm̄ sibi sed oī ecclesie ꝓuidit ⁊ intellexit in ipū ꝓphetico . David ꝓfuturꝝ dicit g⁹

¶ Dñe exaudi orationem meam . Amorosa quadam fiducia petit David q̄ intelligit deū daturū . s . exauditionē ipsi elevate mēti in feruidam orationē . Ipse orabat liberari a filio ⁊ nos a pravis opibus qui nephandi ⁊ periculosi filij sunt . psal .
Psal . Concepit dolorem ⁊ peperit iniquitatem .

Auribus percipe obsecrationem meam .

Humano more loquit̄ . qꝛ facilis est ab inclinantibus benigne aures impetratio . q . d . revolue ad me serenitatem vultus tui ⁊ aurium benignitatem . quibus a tanta persequutione recreari valeam .

¶ In veritate tua exaudi me Tu enim es summa veritas . ⁊ dixisti Exo . 20 . Honora patrem tuum . Exo . 20 . Parentes Fac ergo ꝑcepta divina que violare nephas est a filio meo adimpleri . Nos uero ɔtra impetus inferiorum sensuum auxiliū oramus . dixerat enim deus Gē̄ . 4 . Gē̄ . 4 . Ipsi Caym sub te erit appetitus tuus ⁊ tu dominaberis illius tanq̄ . s . dñs servo ⁊ pater filio . Oramus ergo imperium rōnis . Ratio p dño haberi ⁊ patre ⁊ sensus loco suorum Sensus ⁊ filiorum subici . O quale tūc regnū mi L . si corpus aie . si sensus rōni . si aīa ipsi deo pareret .

In tua iustitia . Quasi dicat omnia enim iura hoc clamant . oēsq̄ leges . p° eterna . 2° nālis ab illa orta . 3° divina . 4° politica . Iura hoc docuit Solon athenas . Ligurg⁹ lacedemoniam . Iustinianusq̄ orbem . hoc Moyses . hoc ipsa summa veritas xp̄s docuit . Latores Legis Insti . de iure nālī gentiū ⁊ ciuili . iuris aūt ꝑcepta sunt hec . honeste viuere alterum non ledere . ius suum cuiq̄ tribuere Insti .

¶ Et non intres in iudicium cum servo tuo

Non punias me ut iura uolunt . sciebat enī Absalonis persequutionē atrocem sibi datam in penā adulterij proditionis homicidij prout sibi retulerat Nathan propheta . ⁊ ipse ꝓuiderat in spiritu ꝓphetico . ⁊ utrumq̄ dannabat ad mortē in lege Moysi . Unde timebat mori David quum plures meruerit mortes . tu quoq̄ in hoc psalmo quū in oī peccato mortali eternam merueris mortē ꝫm legē divinam . potes hunc sepius uersum replicare . deum orans ut non intret in iudicium contra te .

Quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens Homo enim fragilis est ⁊ q̄uis caveat labitur tamē . viuere enim ⁊ peccare ɔiugium inierunt . Prover . 24 . Prover . 24 . Septies in die cadit iustus . uel dic oīs

viuens . i . ipſi quoq3 angeli in ꝯparatione tui non viderentur mundi . q2 maior diſtantia tua eſt a qualꝫ creatura q̄3 creature ad non eſſe . nolis ergo requirere iuſtitiam noſtram 7 gratitudinē . q2 prope ꝯſpectum beneficioꝝ tuoꝝ poſita dannarent . nobiſcum miſericordia agatur 7 non iuſtitia . 7 ſubdit cauſam .

Quia perſequutus eſt inimicus aiam meaꝫ

Abſalon filius tanq̄3 inimicus peſſimus 7 Achitofel ꝯſiliarius 7 ceteri querebant animam dauid a corpore profugare 7 occidē . ſic caro diabolus 7 mundus inimici tui ꝯiurati ꝯtra te in pernitiē querunt aiam tuam ad eternam mortē a qua tu oras liberari .

Humiliauit in terra uitam meam . Quia depoſito diademate 7 ſtatu regio . fugit pedeſter flens operto capite 7 multas ſuſtinuit iniurias quuꝫ Semei 7 ceteri dicerent deſcende vir ſanguinum 7 vir belial ex quo multum fuit regia maieſtas humiliata . quo ad corpus 7 animā te vero uitia 7 ſcelera humiliant nimis O peccator quum a ſtatu illo diuino 7 regio in miſeriam criminum nephandorum deiciunt a quo ſi liberari uis humiliare 7 dic cum propheta idem erumpe clama ad miſericordiam dei .

Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi Qui ponuntur in foueis ſubterraneis in ſepulchris . Dauid enim in cauernis ſub terra abſcondit ſe a facie inimicoꝝ . tu uero in locis 7 carceribus tenebroſis peccatoꝝ ſubmerſus . nē in eternis tenebris demergaris hoc idem ora

Et anxiatus eſt ſuper me ſpūs meus . in me turbatū eſt cor meū

Jn maxima fuit anxietate dauid uidens ſibi iminere periculum naturalis mortis 7 forte eterne ſi meo caſu moreretur . affligebatur maximo cordis dolore . O quam peccatoribus aſſiduis 7 obſtinatis timendū ē mi . L . ſi uir ſcūs 7 ꝓpheta ſemel lapſus tantum expaueſcit . tamen docet non deſperandum ſed confidendum dicens .

Memor fui dierum antiquorum Scilicet ꝙ non ſinis patrem irrideri a filio . quia : Gn̄ . 9 . per Noe amicū tuum . Maledixiſti Cam filio pro deriſione patris . Timebat dauid duo mala . alterum ſibi ne a filio comprehenſus occideretur . alterum uero ne dannaretur filius pro tanta perſequutione patris . ideo . 2 . Re . 18 . tantum planxit illum nullam uolens conſolationem recipere . ſed die nocteq3 clamans fili mi Abſalon . Abſalon fili mi quis dabit mihi ut moriar pro te . uel memor fui dierum antiquorum in quibus clamantibus in penitentia pepercisti . Lege omne teſtamentum vetus 7 videbis quotiens ingrato illi populo pius 7 glorioſus deus indulxerit . Jdeo ait

Gn̄ . 9 . Cam

2 . Re . 18 .

Et meditatus ſum in omnibus operibus tuis et in factis manuum tuarum meditabar Que tua omnia facta tā pia conſulebant ut magis de tua miſericordia conſiderem quam de mea iniquitate deſperarem . ideo

Expandi manus meas ad te Fretus in tua beneficentia 7 liberalitate ſupplex in maxima gemituum copia . Videbat hic dauid iam deum adiutricem porigentem manum . Jdeo tanq̄3 infans iam uiſi lactis auidus extendit brachia manus eleuat .

Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi Que . 8 . in puluerē

reſoluitur. ⁊ quaſi diſſipata ⁊ ſterilis eſt. propterea penitens in hoc verſu petit irrigationē gratie. Yſaias Sicut nix ⁊ imber deſcendit de celo ⁊ inebriat terram ⁊ germinare eam facit ⁊ dat ſemen ſerenti ⁊ panez comedenti. Sic erit uerbum meū ꝙ egreditur de ore meo. non reuertetur ad me uacuum. alibi Dauid ait. Et erit tanq̄z lignū ꝙ plantatū ē ſecus decurſus aquarum. ꝙ fructum ſuum dabit in tempore ſuo. Hoc petunt penitentes celeſti. ro re ⁊ pluuia gratiarum irrigari. ⁊ quia illius uehementi deſiderio tangitur. ⁊ quaſi impatiens efficitur. ideo clamat

Yſaias

Pſal.

Velociter exaudi me

Dubito enim a remorſibus conſcientie ſeuibus ex iminenti etiam periculo interimi. ⁊ uideo te paratum ad ueniam largiendam feſtinari. itaq̄z oro ne prius deficiam.

defecit ſpiritus meus

Actum eſt de ſalute mea niſi exaudieris iam ſpiritus meus defecit ⁊ ad nihilum deuenit niſi tu refeceris. a quo omnia facta ſi defecerint in priorem ſtatum redigi poſſunt. Ego quum nihil eſſem a te factus ſum. ⁊ quum defecerim a te refici. clamo

Non abuertas faciez tuam a me

Tanq̄z offenſus qui hoſtis ſui precibus tergat uertit uel gladium.

Et ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Si priuatus ero gratia uidendi ⁊ contemplandi te. ero tanq̄z dannati in inferno. ſicut enim ſummum bonum in uidendo deum. eſt ita ſummum malum in priuari viſione dei. propterea hoc iterum atq̄z iterum oro.

Auditam fac mane miſericordiam tuam

Cito ⁊ bona hora ſcilicet gratie ⁊ uelociter fac ubiq̄z miſericordiam tuam audiri. qua me liberabis. ut ceteri quoq̄z in tua miſericordia freti cadant proni ante conſpectum tuum.

Quia in te ſperaui.

Et tu ſperantem miſericordia circundas. De hoc ego predicator. ⁊ tuba ubiq̄z fiam.

Notam fac mihi viā in qua ambulem

fugiebat Dauid i deſertum in locuz tutum. ⁊ tu fugis a facie dei profugis ⁊ indiges doceri ⁊ dirigi.

Quia ad te leuaui animam meam

Ad te fontem miſericordie eleuaui omnes anime mee uires. intellectum ad te ſolum intelligendum uoluntatem ad te ſolum uolendum ⁊ memoriam ad te ſolum recondendum.

Eripe me de inimicis meis domine

Ab inimicis hominibus. ab inimico demone a mundo ab inſidijs cupidinis

Ad te confugi. doce me facere uoluntatez tuaz quia deus meus es tu

Quaſi dicat ſi tu abieceris quis colliget. Tu patens unum miſeris aſilum. tu domus refugij es. Ego non intelligo quid expediat .i. tu domine deus conſule. Manus tue domine fecerunt me ⁊ plaſmauerunt me. tu dominus meus ⁊ deus meus miſerere ſerui ⁊ creature tue

Iob

ſpiritus tuus bonus deducet me i terram rectam

Hic ſentit ſe exauditum pre dulcedine cordis ⁊ iubilo ſpiritus ſancti. iam reuertentis in eū ex quo ſperat deduci in paradiſum ubi recti habitant.

Propter nomen tuū

Non propter merita mea ſed propter yħm ſaluatorem in quo omnes ſaluabimur

Viuificabis me in equitate tua Quaſi dicat non de rigore iuſtitie qui mererer ſumergi. ſed de dulcore miſericordie tue qua omnem humanam ⁊ celeſtem monarchiam inebrias.

Educes de tribulatione animam meam

A miſeria ⁊ flagellis huius mundi. ſed longe magis a tribulatione inferni eterna quia penitentes de futura beatitudine certificantur a ſpiritu ſancto ſi perſeuerauerint.

Et in miſericordia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Hoc euenit in inimicis Dauid. quia mortuo Abſalon. 2. Regum. 18. omnes fugerunt ⁊ diſperſi ſunt. ⁊ crudeliter pleraqꝫ pars occiſa. Abſalon remanſit ad quercuꝫ ſuſpenſus. Achitofel ſe ſuſpendit. Siba
2.Re.20. fuit decapitatus. 2. Regum. 20. 2c̄.
Ideo ait.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam quoniam ego ſeruus tuus ſum.

Sic penitentibus euenit. ut quum facti ſint ſerui dei oēs inimici eoꝝ pereant demones ſcilicet ⁊ peccata. quia hec deficiũt in aduentu gratie. illi uero abmiſſo homine queꝫ tanto labore aquiſierant ſe undiqꝫ cruciant ⁊ ſibi ipſis pena ſunt. ſicut bona bonis gaudium ſunt in ſecula ſeculorum Amen.

Ne reminiſcaris domine delicta noſtra uel parentum noſtrorum. neqꝫ uindictaꝫ ſummas de peccatis noſtris. Antiphona

Kyrieleiſon. ¶ Circa letanias tria ſunt videnda. Primo inuētio. Secundo fructificatio. Tertio ſignificatio.

Primo letaniaꝝ inuentio — *Johānes Damaſce.* — *Conſtan nopoli*

¶ Primo inuentio letaniarum a deo eſt ꝑ ſuos nuncios angelos. Johannes enim Damaſcenus narrat ꝙ quū apud Conſtantinopolim in maxia peſtis ⁊ calamitatis anguſtia proceſſiones fierent. puer quidam uidentibus cunctis raptus eſt in celum. ubi letanias edoctus ad populum deſcendere uiſus eſt. ⁊ ſtatim cepit cantare illas. ⁊ poſtq̄ȝ omnis populus dixiſſet canticum ceſſauit ſtatim omnis erumna illa. Letanie grece apud nos rogationes dicuntur.

Gregorius — *Peſtis* — *Pelagius*

Gregori⁹ papa inſtituit dici letanias maiores in feſto ſancti Marci. ⁊ tempore peſtis quum tempore pelagij inundauerit multitudo ſerpentum cum magna tiberis inundatione. ita ut omnis aer inficeretur ⁊ morerentur homines ſtarnutando ⁊ ſbadiliando. unde uſqȝ tunc inoleuit optima ꝯſuetudo ſignandi os cum ſigno crucis ⁊ ſalutandi ideſt deprecandi ſalutem. Tunc pelagius indixit proceſſionem in qua ipſe cum .70. mortuus eſt ¶ Cui ſucceſſit Gregorius doctor cui reuelatum eſt a ſpiritu ſancto ut in proceſſione decantaret letanias ⁊ liberarentur omnes ꝙ effecit ⁊ uidit in aere Virginem glorioſaȝ cum omni militia celi quam implorauerat. ⁊ omnis coruptela aeris fugiebat a facie eius. ⁊ uidit illam in ſolita pietate precipientem angelo Michaeli ſtanti ſupra ſepulchrum Adriani ut enſem reponeret. ⁊ ſic factum eſt. ex quo in tante rei eternam memoriam adhuc marmoreus angelus cum enſe caſtro illi preeminet. ⁊ mutatum eſt illi nomen. ut caſtrum ſancti angeli appelletur. tunc mandauit Gregorius per omnes fideles dici letanias uiſa tanta uirtute

Cruces nigre — *Aſcēſio*

⁊ primo dicte ſunt cruces nigre quia omnes in tali peſte nigro induti erant propter mortem ſuorum ⁊ omnes cruce ſignati tanq̄ȝ ſtatim morituri receptis omnibus ſacramentis. tanq̄ȝ ſi non ſuper eſſet niſi mors. Jn aſcenſione uero ideo eas in proceſſione dicimus. quia aſcēdens ⁊ triumphans rogandus xp̄s eſt. ⁊ ceteri ſancti de tanta victoria. ſolent eniȝ victores in triumphis magna munera largiri. propterea tunc orandi ſunt. ut in triumpho noſtri quoqȝ triumphi cauſa ſint. Jteȝ fiunt in aſcenſione quia eo maxime tempore mouentur bella. ⁊ fructus terre maxime tenerrimi ſunt ⁊ ad corrumpendū faciles. ⁊ quia in hoc tempore atrocia luxurie bella inſurgunt in pompa coreis ⁊ conuiuijs. Propterea ꝯtra hos terribiles carnis ictus ⁊ contra aeris intemperieȝ ⁊ bellorum inſultus. imploramus auxilium xp̄i triumphantis ⁊ patrocinia ſanctorum generaliter ⁊ ſpecialiter. ut qui aſcendunt cum xp̄o ad requiem miſereantur noſtri. remanentium in ualle lachrimarum. pro peſte etiam letanias dicimus. quia tale remedium a deo miraculoſe per illum puerum eleuatum apud Conſtantinopolim datum eſt. ut ſenſit Gregorius papa ⁊ omnis romanus populus quando poſt comunionem in paſcate. ſtatim redunt ad uomitum luxuriandi in coreis ⁊ conuiuijs ex quo talem dominus immiſit peſtem qualis nunq̄ȝ amplius uiſa eſt illi tunc reuelatum eſt remedium hoc ꝯtra peſtem eſſe humilem .ſ. deuotam decantationem letaniarum. Unde in tali flagello inſtituit eccleſiaȝ illas decantare.

Mamert⁹ Letanie minores

Letanie uero minores a beato Mamertho epiſcopo uiennenſi inuente ſunt. propter peſtem luporum illic homines perimentium. ⁊ propter crebros terremotus illic. Dicuntur aūt minores quia a minori pontifice ⁊ in minori loco ſcilicet in vienna inuente ſunt. ſicut ille Gregorij dicuntur maiores quia a maiori pontifice ⁊ in maiori loco ſcilicet Rome inſtitute ſunt. demum ſinodus caldenodenſis hoc aprobauit. Jn pſalmis uero penitentialibus dicuntur ut liberemur a maxima omnium peſte ſcilicet ſceleris. ubi ſanctorum ſuffragia neceſſaria ſunt. quia nullis ſuis meritis poſſint ad deum iniqui peccatores accedere. ⁊ quum angeli ⁊ ſancti inter deus ⁊ homines mediatores ſint. Hec ergo m̄i .L. de inuentione letaniaꝝ dicta ſufficiant.

Secundo letaniarū fructificatio pceſſiones

¶ Secundo fructificatio letaniaꝝ utiliſſima ⁊ maxima apparet. quia demonem hoſteȝ crudeliſſimum expellunt. cuius rei figuraȝ oſtendit eccleſia in ordinatione proceſſionis trium dierum. Ubi primo vexillum crucis

anteferetur in ſignum fugandi demonis in aduentu militie celeſtis omnis exercitus. quem implorauimus in letanijs. Vexillum illud ſignificat xp̄m aſcendentem. Secūdo reliquie ſanctorum que deferuntur figurant ſanctos patres liberatos a limbo vna cum ſaluatore aſcenſos in celum. Tertio draco ille magnus qui duobus diebus ante ibat proceſſionem cum cauda erecta ⁊ eleuata ⁊ tertia die ſequebatur proceſſionem cum cauda deiecta tanq̄ꝫ lapſus ⁊ meſtus. ſignificat diabolum in duobus primis temporibꝰ nature ſcilicet ⁊ legis preiſſe tanq̄ꝫ dominum. in tertio uero tempore ſcilicet gratie deiectam eſſe caudam ⁊ arrogantiā illiꝰ ⁊ ſequi ſi quē temptare poſſet in his deuotis precibus. Primo tanq̄ꝫ tirannus ꝑ poteſtatem ante ibat. Nunc uero ſequitur nequiens niſi ab aliquo uocetur ⁊ introducatur accedere. Omnino quidem demonis vis eſt ſuperare nequeuntis niſi uolentem. nunq̄ꝫ ueniet. nunq̄ꝫ intrabit. nunq̄ꝫ occupabit tirannide regnuꝫ niſi tu conſenſeris.

Tertio letaniaꝝ ſignificatio ¶ Tertio ſignificatio letaniarum uidenda eſt. kyrie dn̄e leyſon miſerere. ſic xp̄e leyſon ideſt xp̄e miſerere. ꝙ dauid alijs verbis exprimit. Miſerere noſtri domine te enim expectamus. ⁊ quid aliud ſane ſalubrius quam miſericordiam petamus miſeri. Ter dicimus in laudem ſanctiſſime trinitatis. ⁊ quia in tertio tempore ſcilicet gratie ſpiritus ſanctus deſcendit omnium.

Trinitas Artifex omnem habens virtutem. omnia proſpiciens. In miſſa autem nouies dicimus ut per impetrationem miſericordie aſſociemur nouem ordinibus angelorum. Ter in laudem patris. ter in laudem filij. ter in laudem ſpiritus ſancti. ut notetur pater in filio. filius in patre. ⁊ ſpiritus ſanctus in utroq̄ꝫ. in medio uero dicimus xp̄eleyſon quia xp̄s fuit mediator dei ⁊ hominum.

Baſilius Baſilio papie cantante kyrieleyſon. porte papienſis eccleſie per ſe aperte ſunt. in ſignum ꝙ ad uim horum uerborum porte triumphantis eccleſie aperientur. Sancto

Seminianus uero Seminiano cantante kyrieleyſon. quinq̄ꝫ reges conuerſi ſunt. ⁊ forte aliquid aliud ſignificat ꝙ ignoramus. dicimus ergo primo pater de celis deus miſerere nobis. Secundo fili redemptor mundi deus miſerere nobis. Tertio ſpiritus ſancte deus miſerere nobis quaſi dicat. o ſumme deus qui potes. debes. diligis ⁊ uis miſerere miſerorum. ⁊ quia nullus ſanctoruꝫ uel angelorum eſt inter deum ⁊ mariam uirginem ideo ſtatim uertimur ad illam cum triplici inuocatione. Sancta Maria. Sancta virgo uirginum. Sancta dei genitrix ora pro nobis. quaſi dicat que tantum potuiſti ut deum in tui amorem alliceres ⁊ traheres. ut illius primo filia. ſecundo ſponſa. tertio mater fieres ⁊ regina celi pſal. Aſtitit regina. Tertio ſuffragia imploramus angelorum. ut ſeraphim nos inflāment. Cherubim doceant. Troni eleuent. Principatus principentur. Dominationes dominium rationis ſuper ſenſus oſtendant. Poteſtates demones arceant. Virtutes miracula operentur. Archangeli reuelent. ⁊ Angeli miniſtrent celeſte illud nectar. Quarto patriarcas oramus. ut promiſſio illis facta ad impleatur in nobis. Quinto apoſtolos ut cū ſint ſp̄us ſancti templa fluenta gratiaꝝ in nobis defundant. Sexto prophetas ut archana nobis aperiant. Septimo euangeliſtas ut diſtillent ſuaueꝫ ambroſiam diuine legis. Octauo innocentes ut ſuo interuētu noſtram nocentiam deleant. Nono martires ut theſaurum indulgentiarum ſui precioſi ſanguinis aperiant ⁊ largiri impetrant. Decimo doctores ut iter doceant ⁊ ſacra hoſtia pandant. Vndecimo pontifices ⁊ ſacerdotes ut pro nobis immaculatam hoſtiā orent. Duodecimo mulieres ſanctas uirgines ⁊ uiduas ut quuꝫ miſericordiores uiris ſint ⁊ miſericordiam receperint. pro nobis miſericorditer intercedant. Cemum freti in militia celeſtis exercitus quā adeſſe ⁊ fauere intelligit ſancta mater eccleſia. iam per ſpem erecti ad firmiter obtinendum. quicquid iuſte petierimus humiles ⁊ deuotas preces ante conſpectum domini effundimus ⁊ petimus. Primo ut propitius ſit ſine quo nihil firmum aut ſanctum fieri poteſt. Secundo ab omni peccato liberari ut remota omni offenſa diuini amoris actus ad cor noſtrum patrat. Tertio ab ira ſua ſcilicet diei iudicij a fulgore ⁊ tempeſtate. petimus liberari ne improuiſa morte labamur in profundum tartari abſq̄ꝫ uera

Maria uirgo

Angeli omnes

Patriarce

Apoſtoli

Prophete

Euāgeliſte

Innocētes

Martires

Doctores

Pōtifices

Mulieres

7 perfecta pnia . 4° a peſte fame bello 7 ceteris calamitatibus . ne in patria frangamur . 4° ab inſidijs diaboli . i . ab occultis ſuis machinationibus . qr is hec oia habet que illicere poſſunt pro laqueis . 7 quidem tam ſuttilibus ut occulos mentis effugiant ne poſſint hoīs preuiſione uitari . in his āt pȳs precibus eccleſia uidens tā3 propitium adſtare deū ſerenitate uultus ſui iam exauditionem pollicentem magis ac magis inflāmata allicit amoroſis fomibus uidēs nulla ſua adeſſe merita . orat per exuberantiam meritorum xpi per miſteria . s . incarnationis ſue qñ caritas traxit deum ad hoīem per natiuitatē eius in terram ut nos renaſceremur in celo per baptimum ſuū ut abluere mur in illius uirtute a culpa per paſſionē qua redemit mundū . per ſepulturā3 qñ liberauit patres de limbo . per reſurrectionem in cuius uirtute a culpa nos 7 morte reſurgemus . per aſcenſionem qua docuit uiam 7 portas celi clauſas aperuit . 7 per aduentū ſpiritus ſancti qñ fecit hoīes celeſtes guſtare epulas . Propterea oramus i die iudicij qñ maximū iminet periculū liberari a pena 7 exaltari in gloriam . 7 qr caritas oēs amplectitur 7 deus uidetur paratus ad lōge maiora danda q̄3 petere quiſq̄3 ualeat . Jdeo pro oī eccleſia oramus pro pōtifice maximo . pro imperatore . pro regib9 7 ſubditis . 7 ut iſto interim quo ſatiabimur in gloria celeſti mētes noſtras ad celeſtia deſideria erigat . 7 ut oībus benefactorib9 ſempiterna bona retribuat . 7 ut aīas parentū fratrum ſororum filiorum propinquorum 7 benefactorum uiuorum 7 mortuorum oīumq3 fideliū ab eterna dannatione eripiat . Poſtea tota ſe in memoriam paſſionis reducit . Hīc ſumma dulcedo emanat . 7 agnum dei inuocat cui datū eſt ſoluere ſignacula 7 aperire librum ſacramentorum 7 celeſtis patrie . Agnus dicitur ab agon qd eſt pium . uel ab innocentia . uel ab agnoſcendo qr in maximo grege matrē agnoſcit . ſic iſte agnus manſuetus oī pietate plenus pro nobis reis innocens paſſus eſt . ubi oſtendit quantum agnouerit 7 dilexerit illos a quibus nondum agnitus eſt . iſta uero crebra replicatio que in fine letaniarum ſequitur

Lactātius

Agnus dei

Criſte audi nos criſte exaudi nos kireleiſō criſteleiſon kirieleiſō

Oſtendit quo animi feruore cor tuum calere 7 feruere habeat .

Pater noſter qui es i celis . Circa hāc orationem dominicam declarandam ipſa diuina ingenia haud ſuffecerunt in hanc omnes ſancti doctores Gregorius Ambroſius Auguſtinus 7 Hyeronimus omnem ingenij uim 7 acumen poſſuerunt Tho . 2 . 2 . q . 83 . Oratio inquit dominica omnes alias antecellit . Diuus uero Ambroſius . q̄3 breuis oratio 7 omnium plena uirtutum 7 reuera cogita quis fuerit auctor . qr deus ſi tanti imperatoris uerba fiūt ut habeantur pro lege . ſi tanti Ariſtotelis ſentētie ut eas negare . haud fas iudicetur . Jdeo auctoritas ab autentim uerbo greco dicitur qd ſonat dignum fide uel a ueo uerbo antiquo qd ſonat uerba ligo . quanti exiſtimanda ſunt dicta monarce illius ſummi hebreos 4° . Viuus eſt ſermo dei 7 efficax . ſi tantum dulcoris Martha ſenſit in fimbria ueſtimenti . quanta exibit dulcedo ex guſtu huius ſanctiſſime orationis que ex profundo dei archano proceſſit . in quo ſi deuote dicatur ſi eleuetur mens in ſeptē petitionibus ſeptēplici atroci bello anima hoſtes ſuos demones aggreditur . 7 in primo congreſſu reginarum Humilitas ſuperbiam deicit . Liberalitas auaritiam . Pudicitia luxuriam . Caritas inuidiam . Abſtinentia gulam . Manſuetudo iram . ac demū regina ſollicitudo Alteram reginam demonis accidiā funditus deſtruit . 7 ſic ſeptem delentur peccata mortalia ſeptem uirtutibus 7 illuminatur anima . ſeptē ſpiritus ſancti radijs . necnon ſeptē beatitudinibus prout in expoſitione patebit . tanta preterea dulcedo corda 7 labia i mētem 7 linguā feruēter orantiū diſtillat ut mille lingue p pegaſeum melos loquētes haud ſatis exprimāt ad guſtū q° ſuauiſſimū pperem9

Pater noſter

Gre . Ambro . Hyero . Aug . Thomas

Diuino Auctor

Secundo uirtus

7 . peccata 7 . uirtutes 7 . ſpiritus ſci dona 7 . beatitudines

3° dulcedo

Pater — **Pater noſter** Quā ſua uem quā
dulcē docuit captationē beniuolentie . quid
iucundius . quid tenerius . quidue ſecurius .
q̄ȝ in ſinu parētis recolligi pro magno enim
delicto paululū ſupplicij ſatis eſt patri .
Quare in teſtamēto ueteri dn̄m ſe apellat
in nouo uero patrē niſi qꝛ tunc uoluit a
duro illo populo timeri dn̄s . a nobis uero
Criſo . — amari pater . Criſo . Patrē inquit dicit nō
dn̄m ut fiduciā daret impetrandi . Ubi ēt
Bernard' — deuotus Bernardus . Oratio hec que pater
noſter dulceſcit nomine oīum petitionum
meaꝝ impetrandaꝝ fiduciam mihi preſtat

Noſter — **Noſter** . q . d . nō eſt acceptio per
ſonaꝝ apud te omniū uo
lentium equaliter es . hic diligenter ponde
randum es . qualis filius tanti patris ſis .
pſal . Non fecit taliter omni nationi .

Qui es in celis — **Qui es in celis** idest i ſecre
to maieſtatꝭ
tue q̄uis ubiq; ſis per eſſentiā potentiam
7 ſcientiam . tū in ſanctis ſpeciali modo p
gloriā reluces ex quo magis ad te anelare
debemus ad guſtanda illa diuina . q . d . qꝛ
pater es ms . qꝛ noſter es debes . 7 qꝛ in
celis es potes . Quid ergo reſtat niſi ut
delimus 7 exaudias . pſal . Beati qui habitāt
in domo tua in ſecula ſeculoꝝ laudabunt
te . Et nota q̄ nihil eſt poſſibile optari
aut recipi in celo 7 in terra q̄ in hac orone
nō ɔtineatur ut probat Yſidorus de ſum
mo bono Aug . Ambro . 7 Tho . z . z .
q . 83 . ar . 9 . Ad ſingulas aūt petitiones
ɔtra ſingula peccata mortalia a ſeptem ſpi
ritus ſancti radijs in infernum pulſa 7 a
ſeptem beatitudines guſtandas properemus

Prima petitio — **Sanctificetur nomē tuū** Jdeſt ſanctitas tua eterna in crea
turis reluceat uel ſpiritus noſter
in tuo ſancto nomine . ſanctificetur qui po
Hiere . 14 . — tes facere mundū de in mundo . Hiere . 14 .
Tu aūt in nobis es dn̄e 7 nomē ſanctuꝫ
inuocatum eſt ſuper nos . ne derelinquas
nos dn̄e deus noſter . qꝛ Ro . 9 . Nō eſt
uolentis 7 currētis . ſed tui miſerentis tra
here in amorē ſupernoꝝ . trahe ergo nos
7 curremus in odorē unguentoꝝ 7 da ut
per humilitatē tue maieſtatis ſubiecti ſimus
qui per ſuperbiam fuimus rebelles ac ſtatiꝫ — Superbia a timore
aperto celo diffunditur . Primū donū ſpūs
ſancti . s . timor creans humilitatē q̄ ſanat ſu
perbie uulnus ſeuū ac ſtatiꝫ beati paupes — Beati pauperes ſpiritu
efficimur quoꝝ eſt regnum celoꝝ . 7 ſic
ad deiectoꝝ angeloꝝ per ſuperbiā loca
Humilitas 7 paupertas ſpūs nos trehit . O
mirandā celebrandāq; uictoriaꝫ tam poten
tem reginā ſuperbiā que uicit orbem 7 ma
ximam partē celeſtiuꝫ deiecit . tam paruo
tēporis interuallo anihilari 7 minimo qui
dem labore . Et nota unico uerbo quid ſal
uator doceat in hac prima petitione petē
illumina me inq̄t pater eterne lumine ſci
7 filialis 7 amoroſi timoris tui ut omnī
ſupbia depoſita 7 humilitate munitus oīa
pro tui amoris dulcedine ɔtennaꝫ 7 te ſolo
contenter .

Adueniat regnū tuū — Secūda petitio
Jdeſt corporꝝ noſtroꝝ reſurrectio qū ma
xime glorioſus erit aſpectum beatoꝝ appare
bis qꝛ nō uidemur in hoc mortali regno niſi
miſerias 7 calamitates . q . d . ɔtingat o ūt
ut ſemper tecū regnemus . diſtilletur obſe
cro iucundiſſima illa dulcedo memorie regni
tui in corda noſtra . ut inebriati ab ubertate
tua ſpernemur ab impetu deſiderioꝝ ce
leſtis patrie . Bernardus . Quis dabit mihi — Bernardus
ut uenias in cor meum 7 inebrians illuc .
obliuiſcatur omnia mala . Eccleſia hoc idē
clamat ueni domine noli tardare . 7 quia
hic petit in genere pro omnibus cupidus .
non tam proprie quā cōmunis ſalutis . Jdeo
exauditur 7 pellitur inuidia que ſibi bona — Inuidia a pietate
uellit . q . d . O utinaꝫ omnes ſalui fierent .
Et emittitur donum pietatis que ueniens ad
cor parit caritatem . q̄ȝ bene munitam 7 ar
matam inmittit contra inuidiam 7 uicto
rioſa ſemper redit 7 efficit nos mites per — Beati mites
omnimodam ſubiectionem ſenſuum ad regu
lam rationis . q . d . concede domine deus
ut omnium ſalutem optemus ut ſic procul
omnis inuidie peſtis pellatur 7 claritate pie
tatis illuminati nunq̄ȝ a ratione diſcedamus
ut ſic ſemper in uehementia 7 feruentia deſi
deria regni tui eleuemur illic paſcamur .
illic ſolū quietemur .

3. petitio **Fiat uoluntas tua ſicut in celo et i terra** per celum anima per terram corpus intelligitur. q. d. o utinam omnes uires corporis ꝛ anime cum tua ſancta uoluntate trāſformentur. uel o utinam tanto feruore trahamur ad tuam ſeruandam uoluntatem in terris. q̄to angeli ꝛ ſancti in celis. hic ſtatim emittitur donum ſcientie que ſtatim

Ira a ſcientia

parit luctum in his humanis cognita per ſcientiam miſeria huius uallis lacrimarum. ꝛ inito bello contra iram que impedit ne quis poſſit diſcernere uerū ipſa ſtatim atteritur. quia non iraſcimur contra q̄ſpiam

Beati qui lugent

imo ꝛ noſtras ꝛ alienas calamitates rugemus. ꝛ pro deſiderio patrie. pſal. heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt ac ſtatim ſequitur premium Mat. 6. quoniam ipſi conſolabuntur dicit ergo hic. o utinā ſicut angeli e ſancti in celo in te trāſformemur. ut nulla impediti paſſione intelligamus nihil eſſe in mundo propter ꝙ non ſit lugendum. ut demum a te conſolari mereamur.

4. petitio **Panem noſtrum cotidianum da nobis hodie** da omne ꝙ expedit. carior eſt enim tibi homo q̄ ſibi ipſi permittamus ergo expendere numini nā pro iocundis aptiſſima queq̄ dabit deus. panis enim grece latine omne dicitur pſal. dante te illis colligent. aperiente te manū tuam omnia ipl'ebuntur ubertate io. Dan. 3. fac nobiſcum inquit ſecundum manſuetudinem tuam ꝛ ſecundum multitudinē miſericordie tue ſic ergo faciende ſunt petitiones apud deum rogandus ut det quid autem ipſum permittas expendere longe. n. melius medicus q̄ infirmus nouit quid illi

Socrates

expediat Socrates humane ſapientie quaſi terreſtre quoddam oraculū ſecundū Vale. R. ſapiēter dicta aut facta nil aliō a diis immortalibus petendum arbitrabatur q̄ ut bona hominibus darent eo ꝙ hy ſcirent quid unicuiq̄ opus eſſet nos aliquando id uotis expetere nitimur. ꝙ n̄ impetraſſe melius foret. Triplicē g° panē uult ꝙ petam° ſaluator materialem ſcilicet neceſſitatem

Accidia a fortitudie Beati q exuriunt

humane uite. ſpiritualem in ſacramento quem qui manducat ſcilicet digne mortem non guſtabit in eternum. Eternalem ſcilicet gloriam beatorum ad quam petitionem mittitur donum fortitudinis ad cor ꝛ uigorem ꝛ deſiderium ꝛ exuriem parit uirtutum omnium ꝛ procul accidiam pellit. q. d. o utinam non tantum corpus nutriatur pane ſed anima dulcedine uerbi dei ut depoſito omni torpore ꝛ induta fortitudie non tantum iuſtitiam uelim ſed exuriem cunctorum bonorum habeam quo demum in patria ſatier. quando hic in mundo nulla unq̄ ſatietas eſt ſed pſal. ſatiabor tantum quum apparuerit gloria tua.

4. petitio **Dimitte nobis debita noſtra ſicut et nos dimittimus debitoribus noſtris** dimitte peccata que nos eterne pene debitores faciunt. ꝛ hac lege dimitte ut niſi nos dimiſerimus dimiſſa redeant ī debita. hic animaduertendum quanta ſit ī parcendo uis ut per hoc q̄ſi uelit deus cogi ꝛ ad hanc petitionem ſtatim mittitur donū

Auaritia a cōſilio Beati miſericordes

conſilium ꝙ auaritie bellum indicit. ꝛ miſeris miſerendo beati miſericordes efficimꝰ ꝛ dimittimus antiqua pecuniarum ꝛ iniuriarum debita ꝛ nouos ſemper debitores in miſericordia ꝛ largitate facimus. qui in celeſti demum theſauro ſoluant ꝛ recipiant nos in eterna tabernacula. nota tñ hic ꝙ niſi tu dimiſeris parua n̄ dimittētur tibi magna da ꝛ dabitur tibi dimitte ꝛ dimitetur. ubi Aug. ſi dicis dimitte ꝛ non dimittis ſuper te maledictionem inducis peccas enim hoc dicendo non tm̄ q̄ illa dicis ſed q̄ nō recedis a pctō a q° teneris exiꝰ ꝛ q̄ mētiris ipſi deo. uolunt tñ aliq̄ ꝙ ſi orans itendit ſatiſfacere debito ꝛ precepto orandi ꝙ tranſgredi non lꝫ nō tm̄ peccat

dicit ergo o utinam domine deus tua ſan
cta inſpiratio cõſuleret ⁊ perſuaderet oẽs
procul abicere auaritiã ut miſericordie bea
titudĩe cõſequuta dimitteremus debita pau
peribus . ſ . bona hec ſuperflua nobis ut no
ſtra quoqꝫ hoc tam pio opere debita laxa
rentur , ne ꝓpter hec debita penarum de/
bitores eſſemus .

6. petitio

Et ne nos iducas in temptationem non pmit
tas nos
uinci a temptatione . q . d . non petimus ñ
temptari oĩo ad uirtutis exercitiũ . ſed nõ
dimitti in tẽptatione qꝛ fragiles ſumus ne
labamur memores enim ſumus primoꝝ parẽ
tũ relictoꝝ i manu cõſilij ſui ⁊ ſtati iſun
ditur donum intellectus ⁊ gula inimica at
teritur ⁊ per abſtinentiã ſcopatur ⁊ mun
datur cor . ut ſtatim deus poſſit uideri . ⁊
efficimur beati mundo corde . q . d . o utinã
non permittas nos ut primos parẽtes nr̃os
ebetari gula ſed intellectũ depreſſo põdẽ
corporis eleua ut i munditia cordis cõtem
plari poſſimus pulcritudinem tuam .

Gula ab itellectu

Beati mũ do corde

7. petitio

Sed libera nos a ma lo corporali ſpirituali ⁊ eternali ⁊ ſtatĩ
infuſo dono ſapiẽtie ⁊ guſtata diuia
illa dulcedine ſummi dei atteritur luxuria
⁊ omnis carnis delectatio . ⁊ fit regnũ no
ſtrũ quietũ ⁊ pacificum ⁊ efficimur beati
pacifici . filij dei ⁊ heredes . q . d . o utinam
guſtemus qꝫ ſuauis ſis . ut omnis carnalis
delectatio ihorreſcat ⁊ fiat pax iter nos
⁊ deum in ſecula ſeculoꝝ .

Luxuria a ſapiẽtia

Beati pa cifici

Amẽ

Amen ideſt fiat fiat ł o utinã fiat ł
fiet idubitanter qꝫ petitis .

Pſalmus . 69 . in ordine pſalmoꝝ ad inuo
cãdũ oẽs celeſtẽ exercitũ in auxilium cõ
qꝫcunqꝫ tribulationem .

Deus i adiuto riũ meũ intẽde

circa hunc quoque tria uidere opere
pretium eſt . 1° titulus 2° cauſa 3° uirtus .

¶ Primo titulꝰ ẽ uictori Dauid ad recordã
dũ ꝯ triplici uictoria fit hic mẽtio p° de uicto
ria Dauid ꝯtra Abſalon filium ⁊ alios ini
micos contra ipſum coniuratos 2° de uicto
ria Dauid contra demonem 3° de futura
uictoria eccleſie contra mundum carnem
⁊ diabolum que ſunt beneficia dei nunqꝫ a
memoria hominum prolonganda ymo ſcul
penda in mente in corde in ore ⁊ in omni
opere noſtro ideo alibi Dauid ait memoria
memor ero ⁊ tabeſcet in me ſpiritus meꝰ .
quum meritas ſcilicet agere gratias nequeã
non opis humane ẽ grates pſoluẽ dignas .

Primo titulus

¶ Secũdo cauſa huius pſalmi fuit ſimil'r
triplex prima ut liberaretur a perſequutiõe
filij ſui Abſalon ⁊ ceteroꝝ . ſecunda a
pſequutione carnis que ſibi in amore Ber
ſabe magnum bellum indixerat . tertia ut in
excellẽtia penitentie eius ad noſtram q°qꝫ
uictoriam cõferret . ſi illũ fuerimus imitati

Secundo cauſa

¶ Tertio uirtus pſalmi eſt , qꝛ ualet cõtra
qꝫcunqꝫ tribulationem ⁊ ad impetrandam
ueniam delictorum , gratiam uirtutum . ⁊
gloriam meritorum . quando enim Dauid i
tonuit tam alte deus inadiutorium ⁊c̃ . in
tantum feruorem eleuatus eſt ut omnis ce
leſtis curia accurrerit orans ad deum pro
ipſo dicens illud qꝫ poſtea in pſalmo ex
primitur memento domine Dauid ⁊ om
nis manſuetudinis eius . ⁊ tunc iurauit Da
uid ueritatẽ de fructu uentris tui ponam ſe
dem meam . in quo Dauid intellexit omnĩ
deuote pſallenti ſimiliter profuturum . un
de eccleſia ſpiritu ſancti ductu hoc idem
affirmans in principio omnium horarum
mandauit hunc uerſum dici . qui tante uirtu
tis eſt . necnon Ambroſius irrefragabi
lis doctor contra armatos arrianos muni
tus ſcuto fidei . cum uirga tantum illos
agreſſus ſolus ⁊ inhermis . quum clamaſſꝫ
deus in adiutorium meum intende audita
eſt a mediolano uſqꝫ romam a pontifice
maximo uox . ymo uſqꝫ ad celum empire
um ab ipſo deo ⁊ ſic auxilio huius uer
ſiculi cunctos a ciuitate arrianos expulitꝰ .
ualet propterea contra omnem inſultus
tam mundi quam carnis ⁊ demonis de

Tertio uirtus

Ambro .

note dictus .

¶ Deus in adiutoriū
meum intende domi
ne ad adiuuāduꝫ me
feſtina q . d . tibi derelictus eſt pau
per ſi deſerueris ad quem
z.R.14. fugiam . z . R . 14 . dixit David ſurgite fu
giamus . neqꝫ erit nobis effugium a facie
z.R.17. Abſalon item . z . R . 17 . Achitofel cuꝫ
12 . milibus volebat comprehendere David
ita te demon inſequitur ad mortem unde
clamare expetit . ut attēdat ſua miſericor
di ſollicitudine deus ⁊ quia periculum in
mora eſt . clamandum ut feſtinet .

¶ Confundantur et re
uereantur qui que
runt animam meaꝫ
ſicut remanſit confuſus Abſalon ſuſpēſus
per capillos ad quercum ⁊ Achitofel qui
ſe ſuſpendit ita remanent confuſi inimici
tui ⁊ demones . qui querunt animaꝫ perde
re ⁊ ſic incidu[a]t in foueam quam parant

¶ Auertantur retror
ſum et erubeſcāt qui
dicunt mihi euge
euge ſicut ceteri coniurati cum Abſa
lon audita clade capitanei cum
rubore magno uerſi ſunt in fugam . ita ce
teri faciunt demones quum ſocios uiderint
ſuperatos ⁊ eſt ſententia aliquoruꝫ docto
rum q͛ nunqꝫ idem demon redeat ad tem
ptandum de crimine in quo fuerit ſemel ſu
peratus . ſic econtra quum temptauerint
dicunt ut inimici David euge euge inter-
iectio gaudentis eſt . q . d . ſtatim habebi
mus eum pre manibus ſed nos in hoc pſal .
liberamur .

¶ Exultent et letentur
omnes qui querunt
te et dicant ſemper
magnificetur domi
nus qui diligunt ſa
lutare tuum in hoc uerſu ꝑ
ut preuidit Da
uid implorat uere pſallentibus . 12 . bona
ꝯ͂ . 12 . mala . 1° ut exultent ꝯ͂ accidiā . 2° letē 12 . bona
tur ꝯ͂ iram . 3° in te non in auro aut argē contra
to contra auaritiam . 4° omnes contra ſin 12 . mala
gularitatem uel diſcordiam . 5 . querentes
contra pigritiā . 6 . dicant ꝯ͂ taciturnitates
confeſſionis ⁊ laudis . 7° ſemper contra in
teruptionem boni . 8° magnificetur cōtra
inuidiam . 9° dominus contra ſuperbiam . 10°
qui diligunt contra odium . 11° ſalutare ꝯtra
mundi uanitatem . 12° tuum contra inferni
dannationem . h omnia bona deuote pſal
lentibus David ⁊ eccleſia ⁊ tu ipſe impe-
tras . q . d . tu domine deus fac ut ſemper
qui diligūt ſalutare ideſt xp̄m habeant cāꝫ
magnificādi nomē ſanctū tuum ex aſſiduis
bn̄ficiis tuis ſine qb᷒ i ꝓfundū abiſſi laberēt

¶ Ego uero egenus et
pauper ſum deus ad
iuua me omni alio auxilio deſtitu
ti ſumus ſolum i te fre
ti . tu domine protector uite noſtre nos ege
ni ⁊ pauperes in te ubertatū omnium ⁊
diuitiarum habundantia egenos obſecram᷒
reple . ⁊ dita pauperes .

¶ Adiutor meus et libe
rator meus es tu dn̄e
ne moreris q . d . in te ſpera
ui non ꝯfundar
i eternū i te ſperauerunt patres nr̄i ſpa
uerūt ⁊ nō ſunt ꝯfuſi . Ne moreris ergo
quum poſſis ⁊ uelis ueni ⁊ noli tardare
relaxa facinora nr̄a ⁊ effunde deſup miſe
ricordiam tuam ut viuētes laudemus nomē
ſanctum tuum in ſecula ſeculorum amen .
Nunc eccleſia intelligens propitiū adeſſe
deum . uberrimas intimo cordis feruore .
ante diuinam maieſtatem effundit preces . Preces

¶ **Saluos fac ſeruos tuos deus meus ſperantes in te** o quis unq̄z mi Leonarde dulcedinē ſanctorum doctorum quum hec dicerent ⁊ uiderent in ſpiritu adſtantem monarcham illum ſummum narrare poſſet uidebant enim omnem celeſtem curiam quā i letanijs inuocauerāt nutu quodā benigno fauere ⁊ ſupplices manus ad deum tēdere pro impetranda diuini roris gratia. iō eccleſia hoc attendens maximū omnium donorum petit ſaluos ſcilicet fieri qui fideliter deo ſeruiunt quiq3 omnem ſpem ſuam in illo poſuere qui ſaluos facit ſperantes petit.n. ꝙ deum daturum intelligit eccl'ia.

¶ **Eſto nobis domine turris fortitudis a facie inimici** q.d. fragilitas humana labilis ē tu domine robur omne noſtrum ſis. cui nobis adherere bonum erit cōtra ictus crudeles ⁊ improuiſos īpulſus inimici. Yſa. Urbs fortitudinis noſtre ſyon. ſaluator ponetur in ea murus ⁊ ante murale ideſt diuinitas ⁊ humanitas xp̄i tui tanq̄z munitiſſima ciuitas nobis erit ut ſit.

Yſa.

¶ **Nihil proficiat inimicus in nobis. et filius iniquitatis non apponat nocere nobis** q.d. hoc tuo munimine non perficiet diabolus ꝙ tantum optat. opus noſtre dannationis ⁊ filius iniqtatis an̄xp̄s. uel opera noſtra mala que tanq̄z iniqui filij ſunt parati i necem patris.

Domine non ſecundum peccata noſtra facias nobis. neq3 ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis quia ſcilicet aperire ē os inferni ad nos uiuos deglutiendos. non i rigore iuſtitie ſ3 in dulcore miſericordie dn̄e agas nobiſcum aliter actum eſſet de re noſtra. quanq3 eccleſia uideat in his omnibus que petijt propitium deum. ut ſua magis oratio p̄ſit in caritate dilatata orat pro ceteris i particulari ⁊ generali prout orauit pro ſe. q2 non minus meremur orando pro alio q3 p̄ nobis. ⁊ incipit a ſummo antiſtite.

Pro papa

¶ **Oremus pro papa noſtro dominus cōſeruet eum** ſcilicet in tanto culmine ut in paſcuis uberrimis in montibus excelſis yſrael. ad fontes aquaꝝ unctū deducat oues ſuas.

¶ **Et uiuificet eum** gratia uirtutum omnium.

⁊. beatitudines

¶ **Et beatum faciat eū in terra** ut ſit pauper ſpiritu. mitis lugens exuriens miſericors. pacificus ⁊ mundo corde. ut demum deum cuius perſonam geſſit in terris mereatur uidere in celis.

¶ **Et non tradat eum in animam inimicorum eius** ideſt liberet eum ab hoſtibus fidei. ⁊ a barbaris nationibus ydolatris. ⁊ a demonibus q.d. eleuetur ad contemplandam maieſtatem tuam cuius uices geſſit in terris.

Pro bn̄factorib9

¶ **Oremus pro benefactoribus noſtris** ne tanta ingratitudinis mole premamur hic funditur oratio p̄ parentibus cognatis amicis ⁊ qbuſcūq3 bn̄facietibus nobis quū talia bn̄ficia attēta

Ariſto.

animi dilectione ⁊ magnitudine nullis hu manis uiribus recompenſari poſſunt. preſertim ſecundum philoſophum de parētibus ⁊ magiſtris qbus ſi poſſumus aliqd referre cō dignū. iō oramus diuinam opem dicentes.

¶Retribuere dignare domie omnibus nobis bona faciētibus propter nomen tuū ſanctū uitam eternā

pro terrenis celeſtia ⁊ pro tēporalibus ſempiterna illis optamur.

p defunctis

¶Oremus pro fidelibus defunctis qui in ſtatu gratie ſunt in purgatorio ⁊ ſe tamen iuuare nequeunt ⁊ continuas ⁊ ualidas pro nobis effundūt preces. ⁊ aliquando de nobis bene meriti ſunt. ⁊ longe magis potuerunt apud deum quum fuerint abſoluti a captiuitate purgatorij ideo.

¶Requiē eternam dona eis domine et lux perpetua luceat eis

petimus lapſis requiem non adinſtar nře requiei in qua plus anxietatis q̄ʒ refrigerij eſt ſed eternam. anime ſcilicet ſeparate a corpore ⁊ iterum corpori reconiuncte. q̄n utrūqʒ ſimul glorioſum requieſcet in albis ueſtibus. ⁊ duplicibus ſecundum. Y ſa. ⁊ Johannē in apo. in ſecula ſeculoꝝ am̄.

ideo ſequitur.

¶Requiſcant in pace

ſcilicet ab omni pena purgatorij liberte aīe. ⁊ corpora a putredine uermtū abſoluta

¶Amē oratio eſt optantis eccleſie o uti nā o utinā o utinā ſic fiat.

p fratribus

¶Pro fratribus noſtris abſentibus ſcilicet orandum eſt quia in abſentia ſicut in preſentia amandi ſunt quos uinculum religionis coniunxit.

¶Saluos fac ſeruos tuos deus meus ſperantes in te apponit eccleſia conditionem ſpei quia nouit deum deſperanti nunqʒ preſtare ſuffragia. ⁊ ſic econtra nunqʒ deeſſe ſperanti

¶Mitte eis domine auxilium de ſancto et de ſion tueatur te

quia de ſyon ideſt ab alta mentis ſpeculatione a ſpiritu ſancto quo tuti efficimur q₂ guſtato ſpiritu deſipit omnis caro.

¶Domine exaudi orationem meam omnia hec ſupra dicta in unum colligit orans. q₂ nouit deū uelle ſcilicet mentis eleuationem exaudire. ⁊ feruorem eterna dulcedine replere. iō ait.

¶Et clamor meus ad te ueniat clamor hic indicat ſpiritus ſancti impulſum ut amoris impatiens interiori uoce clamat.

¶Dominus uobiſcum

q. d. fruſtra aliter omne ſacrificium eſſet niſi deus ſumma omnium perfectio adeſſet inſpirans ducens ac perficiens. ⁊ quia nō minus hec gratia requiritur in ſacerdote q̄ʒ in populo. ideo illi reſpondemus.

¶Et cum ſpiritu tuo oſones

ſemper, ſcilicet ſit dominus ⁊ infundat in te rorem diuine gratie.

¶Oremus ergo ſic diſpoſiti ſic eleuati ſic in feruorē iſtāmati dn̄i ⁊ oēs celeſtē militiā fauē itelligētes

⁊ decem orationes effundimus ut indulgea
tur quicquid ↄtra decem precepta deliqui/
mus. ⁊ ut decimus ordo ex hominibus fa
ctus iungatur nouem ordinibus angelorꝝ.

i° orō ¶ Deus cui proprium
eſt miſereri ſemper
et parcere ſecūdum philoſopho
rum theologorūq; oī
um ſententiam diuinitatis nā clemens ē
⁊ pia ⁊ magis ad indulgentiam q̄z ad uī
dictam prona. Hvero. de peni. diſ. i. c°
quia. ideo non uis mortē peccatoris ſed
vt magis conuertatur ⁊ uiuat.

¶ Suſcipe deprecatio
nem noſtram qui propte/
rea inſpira/
ſti effundi, illam ante conſpectum maieſta
tis tue.

¶ Et nos ⁊ omnes fa
mulos tuos quos de
lictorum cathena cō
ſtringit in tetro uitiorꝫ ⁊ demo
nis carcere indiſſolubili
cathena niſi tu ſolueris ligatos. peccata
enim ipſa tanq̄z nodi ferrei cathenam uſq;
ad tartara trahentem efficiunt.

¶ Miſeratio tue pieta
tis abſoluat aliter forent in
eternū ligati ni
ſi tu preſto miſerator ⁊ miſericors oēs mi
miſeriā miſerorꝝ miſericorditer deleueris.

¶ Exaudi domine ſup
z° orō plicum preces qui ſuppli/
ces exaudi
re cupis ⁊ ſupplicandi grām confers.

¶ Et confitentiuz tibi
parce peccatis cognocen/
tiuz errorē
ſuum querentium ſalutis medicum in pnia
vt confiteantur aduerſum ſe iniuſtitiam
ſuam domino ⁊ nō ceſſantium laudare nomē

ſanctum tuū. qui ad tam polluta labia fon
tem uberrimum miſericordie appoſueris.

¶ Ut pariter nobis in
dulgentiam tribuas
benignus et pacē duo ſi
mul ro
gamus peccatorum omnium ⁊ pacem per/
fectam non treguam ad tempus ſed ī per
petuum a forti manu tua duct. ne amplius
labamur ne iterum rebellati cōtra tam be
nigna ⁊ pia federa pace indigeamus. ſit g°
pax hec ī penitētia facta eterna tua diuia
ope. cuius poſſe a uelle non differt.

¶ Ineffabilem nobis
dn̄e miſericordiam
tuā clementer oſtēde
manifeſta ī nobis munus illud miſericordie 3° oratio
tue maximum ī iuſtificatione peccatorum
q̄ nulle hūane aut diuine lingue exprime
re poſſent.

¶ Ut ſimul nos et a
pctis oībus exuas et
a penis quas pro his
meremur eripias da
tā
tā cordis cōtritionem ut ſimul culpam de
leas ⁊ penam quam peccando meremur
eternam. hic purga hic ſeca hic ure. ut ab
omni ſorde purgati repreſentari mereamur
ante conſpectum tuum.

¶ Omnipotens ſempi
terne deus miſerere
famulo tuo paulo et
dirige eum ſecundū
tuam clementiam in
uiam ſalutis eterne

quí hactenus ī uiam feres dannationis la pſus eſt .

ut te donante tibi placita cupiat tuū ſit ma nus illumina re cecū tacētē eleuare erigē claudū ⁊ mor tuū ſuſcitare potuit quippe labi ſin e te. rege re aūt minime . fac ut cupiat qui cupiēti apertis āpla miſericordie brachia .

et tota uirtute per ficiat quia finis coronat. Da domie de⁹ ut velit ut poſſit ⁊ exeq̄t

4° oro ¶ Deus qui culpa offen deris penitētia placa ris nouimus uulnus nouimus ⁊ medel lam ſi tue maieſtati diſplicuimus peccando illi nunc non minus penitendo placem⁹ propterea.

preces populi tui ſupplicantis propi us reſpice ſerenitatem vultus tui ſuper lacrimātia corda oſtende da iubilum ꝯriti penitētius .

¶ Et flagella tue iracū die que pro peccatis noſtris meremur ab uerte hoc ſolitum ⁊ ꝓprium miſeri cordie tue ē ut tantilla ꝯtritio ⁊ deuotio infinitā peccatoꝝ molem deleat meremur ob culpam noſtram flagellarī ⁊ ob miſericordiā tuam cōſolamur. meremur ob iuſtitiam propter ſcelera nr̄a dannari ſꝫ ob clemētiam ꝓpter pietatē tuā ſaluamur.

6° oro ¶ Deus a quo ſancta de ſideria recta cōſilia et iuſta ſunt opera tu conſulis tu deſideria ſancta inſpiras ⁊ opibus iuſtis te ducem prefers.

¶ Da ſeruis tuis illam quam mundus dare non pōt pacem quia mili tia ē uita hominis ⁊ continuum eſt prelium inter mundum ⁊ hominem inter ſenſus ⁊ rōnes inter corpus ⁊ animam tu ſolus attuliſti pacem. ⁊ per angelicos tibi ciues ſupra capanna illam predicaſti gloria in excelſis deo ⁊ in terra pax hoībus bone volūtatis.

¶ Ut et corda noſtra mandatis tuis dedi ta et hoſtium ſublata formidine tempora ſint tua protectione tranquilla fac ut nil aliud ī cor de ⁊ mente ī lingua ⁊ ore ⁊ in opere ⁊ manibus habeamus ſed omnis transformemur in te ut ſic tui for midine arceantur hoſtes ⁊ ſecurum ſit iter te duce tuoqꝫ ſpiritus ſancti uehiculo ad tranquillam ⁊ eternam requiem guſtā dam eleuemur

¶ Ure igne ſancti ſpi ritus renes noſtros et cor noſtrum do mine remoue omnem carnis volup tatē ⁊ diſtilla liquorem dulce dinis tue. ⁊ cor ⁊ renes ubi tanta libido extitit adure ſuaui ſpūs ſci flatu . 7° oro

¶ Ut tibi caſto corpo re ſeruiamus et mun do corde placeamus vt templū ſanctū tuum efficiamur maxia mūditia mēs ⁊ caro refulgeat ut nihil ī no bis appareat ꝙ oculos tue maieſtatis of fendat laua nos vt ſup niuē dealbemur.

8. oꝛatio Fidelium deus oīum
conditor et redēptoꝛ
qui pꝛe imēſa amoꝛis magnitudine creaſti
hominē quū nō eſſet ⁊ perditū ⁊ captiuū
ac moꝛtuū inueniſti redemiſti ⁊ ſuſcitaſti
animabus . famuloꝝ
famularū qꝫ tuarum
remiſſionem cuncto
rū tribue pctōrū dele
cēm
culpā ut facilis adit⁹ pateat p grās ad glīā.
Ut indulgentiā quā
ſemper optauerunt
pijs ſupplicatiōibus
ꝯſequantur ecce meritū eoꝝ
q ſperauerūt i te
q nō dereliquis ſperātes. ⁊ qꝛ nos pꝛo illis
tā deuote ſupplicamus. neqꝫ illoꝝ ſpes aut
nr̄e pꝛeces inefficaces ēē poſſunt ꝓmiſiſti
9. orō ſperantē i te miſericoꝛdia circundare.
¶ Actiōes noſtras que
ſumus dn̄e aſpirādo
preueni ⁊ adiuuādo
proſequere tu qui pꝛīcipiū me
dium ⁊ finis es
oīuꝫ bonaꝝ opationū nr̄arū da ⁊ ꝯcede.
Ut cuncta noſtra
oꝛatio et operatio a
te ſemper īcipiat et
per te incepta finia
tur ut cogitatiōes mētis ⁊ affectio cor
dis ⁊ ligue ꝓlatio ⁊ manuū ⁊ pedū
10. orō totiuſqꝫ coꝛpoꝛis operatio a te oꝛta gradia
tur p te ī conſpectū eterne maieſtatis tue.
¶ Oīpotēs ſempiterne
deus qui uiuoꝛuꝫ do
miāris ſimul et mor
tuorum omniumqꝫ
miſereris quos tuos
fide et opere futuros
ēē prenoſcis o oīuꝫ monarcha
q āplitudine pie
tat̄ tue nulli claudis miſericoꝛdie gremiū q°s
ſ̄m uiam ꝓceptoꝝ tuoꝝ uenturos ītelligis.
¶ Te ſupplices exora
mus i eleuatione mētis
feruo
re coꝛdis ⁊ ſupplicatione manuū. ut.
Pꝛo quibus effūdere
preces decreuimus
ut p qbus determiauimus oꝛar̄.
¶ Quos uel preſens ſe
culum adhuc i carne
retinet. uel futuruꝫ
iam exutos coꝛpoꝛe
ſuſcepit ſiue ſint uiui ſiue moꝛtui
Intercedētibus om
nibus ſanctis tuis
quos eleuare ſupplices manus ꝓuidit mater
noſtra eccleſia.
¶ Pietatis tue clemē
tia non noſtri uel ipſoꝛum meritis que
nulla ſunt. ad tantum bonum.
Omnium delictorū
ſuorum ueniam cōſe
q̄ztur abſoluātur a culpa ⁊ pena pur
gatoꝛij ut tecū regnent i ſecula
ſeculoꝛum amen.